

ปัจจัยที่ส่งผลต่อความสำเร็จของการบริหารจัดการ
ระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา
สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอุตรดิตถ์ เขต 2

พงศ์เทพ กันยะมี

วิทยานิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร
หลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา
คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏอุตรดิตถ์
กุมภาพันธ์ 2565

ปัจจัยที่ส่งผลต่อความสำเร็จของการบริหารจัดการ
ระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา
สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอุตรดิตถ์ เขต 2

พงศ์เทพ กันยะมี

วิทยานิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร
หลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา
คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏอุตรดิตถ์
กุมภาพันธ์ 2565
ลิขสิทธิ์ของมหาวิทยาลัยราชภัฏอุตรดิตถ์

Factors Contributing to Success of Student Support
System Management of Educational Opportunity Expansion
Schools under Uttaradit Primary Educational Service Area Office

2

Pongtap Kanyamee

A Thesis Submitted in partial Fulfillment of Requirements
for Master of Education Program (Educational Administration)
faculty of Education Uttaradit Rajabhat University

February 2022

Copyright of Uttaradit Rajabhat University

วิทยานิพนธ์ เรื่อง

ปัจจัยที่ส่งผลต่อความสำเร็จของการบริหารจัดการ

ระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา

สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอุตรดิตถ์ เขต 2

ของ

พงศ์เทพ กันยะมี

ได้รับการพิจารณาเห็นชอบจากคณะกรรมการที่ปรึกษาและคณะกรรมการสอบวิทยานิพนธ์

ให้นับเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา ตามหลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิต

สาขาวิชาการบริหารการศึกษา

เมื่อวันที่ เดือน พ.ศ.

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ยงยุทธ ยะบุญธง)

ประธานกรรมการสอบวิทยานิพนธ์

(อาจารย์ ดร.เชาวฤทธิ์ จันจัน)

กรรมการสอบวิทยานิพนธ์

(อาจารย์ ดร.สุมิตรา โรจนนิต)

กรรมการสอบวิทยานิพนธ์

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.วจี ปัญญาใส)

กรรมการสอบวิทยานิพนธ์และเลขานุการ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.หยกแก้ว กมลวรเดช)

ประธานกรรมการบัณฑิตศึกษาประจำหลักสูตร

(อาจารย์ ดร.เชาวฤทธิ์ จันจัน)

คณบดีคณะครุศาสตร์

(อาจารย์ ดร.เชาวฤทธิ์ จันจัน)

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

(รองศาสตราจารย์ ดร.สุภาวินี สัตยาภรณ์)

อธิการบดีมหาวิทยาลัยราชภัฏอุตรดิตถ์

บทคัดย่อ

ชื่อเรื่อง	ปัจจัยที่ส่งผลต่อความสำเร็จของการบริหารจัดการระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอุตรดิตถ์ เขต 2
ผู้วิจัย	พงศ์เทพ กันยะมี
ปริญญา	หลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิต (สาขาวิชาการบริหารการศึกษา)
อาจารย์ที่ปรึกษาหลัก	ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.วชิ ปัญญาใส
อาจารย์ที่ปรึกษาร่วม	อาจารย์ ดร.สุมิตรา โรจนนิต

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์ เพื่อศึกษาระดับปัจจัย ระดับความสำเร็จ และปัจจัยที่ส่งผลต่อความสำเร็จของการบริหารจัดการระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอุตรดิตถ์ เขต 2 ประชากรที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ ครูฝ่ายวิชาการ จำนวน 23 คน ครูแนะแนวหรือครูที่รับผิดชอบเกี่ยวกับระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน จำนวน 23 คน และครูที่ปรึกษาชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นของโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา จำนวน 138 คน รวมทั้งหมด 184 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยเป็นแบบสอบถาม สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ความถี่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานและการวิเคราะห์การถดถอยเชิงพหุคูณ

ผลการวิจัยพบว่า ระดับปัจจัยความสำเร็จของการบริหารจัดการระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา ในภาพรวมอยู่ในระดับมาก ทั้งด้านการประสานงาน ด้านครูแนะแนว ด้านการฝึกอบรม ด้านครูที่ปรึกษา และด้านผู้บริหารสถานศึกษา ตามลำดับ ส่วนระดับความสำเร็จของการบริหารจัดการ ภาพรวมอยู่ในระดับมาก และปัจจัยที่ส่งผลต่อความสำเร็จของการบริหารจัดการระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน มีทั้งหมด 5 ด้าน คือ ด้านครูที่ปรึกษา ($\beta = 0.446$) ด้านผู้บริหารสถานศึกษา ($\beta = 0.183$) ด้านการฝึกอบรม ($\beta = 0.102$) ด้านการประสานงาน ($\beta = 0.059$) และด้านครูแนะแนว ($\beta = 0.183$) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 และสามารถอธิบายความแปรปรวนร่วมได้ร้อยละ 41.30

คำสำคัญ : ระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน, ปัจจัยความสำเร็จ

Abstract

Title	Factors Contributing to Success of Student Support System Management of Educational Opportunity Expansion Schools under Uttaradit Primary Educational Service Area Office 2
Author	Pongtap Kanyamee
Degree	Master of Education Program (Educational Administration)
Advisor	Assistant Professor Dr. Vajee Panyasai
Co-Advisor	Dr.Sumitra Rojananiti

The purposes of this research were to find out the level of factors, level of success, and factors contributing to success of the management of student care and support systems of educational opportunity expansion schools under Uttaradit Primary Educational Service Area Office 2. The population was 23 teachers responsible for academic affairs, 23 guidance teachers or teachers who were responsible for student support systems, and 138 teacher advisors for junior high school students, 184 participants in total. The research instrument was a questionnaire. The statistics used for data analysis were frequency, percentage, mean, standard deviation, and multiple regression.

The results showed that overall, the level of success of the management of the student care and support systems of the educational opportunity expansion schools was at a high level in terms of cooperation, guidance teachers, training, teacher advisors, and school administrators aspects respectively. The level of success of the overall management was at a high level. Furthermore, five success factors of the management of the student care and support systems which were teacher advisors ($\beta = 0.446$), school administrators ($\beta = 0.183$), training ($\beta = 0.102$), cooperation ($\beta = 0.059$), and guidance teachers ($\beta = 0.183$), all of which were statistically significant at the level of 0.01 and accounted for 41.30 percent of

covariance.

Keyword : Student Care and Support System, Key Success Factor

กิตติกรรมประกาศ

การดำเนินการจัดทำวิทยานิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จลุล่วงสมบูรณ์ได้ด้วยความช่วยเหลืออย่างดียิ่งจากคณะกรรมการที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ คือ ผศ.ดร. วชิรปัญญาใส และ อ.ดร. สุมิตรา โรจนนิตติ ที่กรุณาให้คำปรึกษาและข้อเสนอแนะ ตลอดจนตรวจสอบและแก้ไขข้อบกพร่องด้วยความเอาใจใส่ เพื่อให้การวิจัยมีความสมบูรณ์มากยิ่งขึ้น ผู้วิจัยขอกราบขอบพระคุณเป็นอย่างสูงไว้ ณ ที่นี้

ขอขอบพระคุณ ท่าน ดร.ละออ วันจิว รองผู้อำนวยการสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา ประถมศึกษาอุดรดิตถ์ เขต 2 ผศ.ดร.พิมพกา ธรรมสิทธิ์ และ ผศ.ดร.สุกัญญา รุจิเมธาภาส ซึ่งเป็นผู้เชี่ยวชาญ ที่ให้ความอนุเคราะห์ตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือวิจัย ความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหาและความสมบูรณ์ของแบบสอบถามรวมทั้งให้คำแนะนำแก้ไขเครื่องมือในการวิจัยให้มีคุณภาพ

ขอขอบพระคุณท่านผู้บริหาร ครูวิชาการ ครูแนะแนว ครูที่รับผิดชอบระบบการดูแลช่วยเหลือ นักเรียน และครูที่ปรึกษาชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นของโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอุดรดิตถ์ เขต 2 ทุกท่าน ที่ให้ความอนุเคราะห์และให้ความร่วมมือสำหรับการทำงานวิจัย จนสำเร็จลุล่วงไปด้วยดี

ผู้วิจัยหวังเป็นอย่างยิ่งว่าผลการศึกษาจะเป็นประโยชน์แก่ผู้สนใจทั่วไป และเป็นประโยชน์ในการบริหารจัดการระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนต่อไป

พงศ์เทพ กัญยะมี

สารบัญ

บทที่	หน้า
บทคัดย่อภาษาไทย.....	ก
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ.....	ข
กิตติกรรมประกาศ.....	ง
สารบัญ.....	จ
สารบัญตาราง.....	ฉ
สารบัญภาพ.....	ฎ
บทที่ 1 บทนำ.....	1
ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา.....	1
คำถามการวิจัย.....	4
วัตถุประสงค์ของการวิจัย.....	4
ขอบเขตของการวิจัย.....	4
นิยามศัพท์เฉพาะ.....	5
ประโยชน์ที่ได้รับจากการวิจัย.....	7
กรอบแนวคิดในการวิจัย.....	8
บทที่ 2 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	9
ระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน.....	10
ปัจจัยที่ส่งผลต่อความสำเร็จของการบริหารจัดการระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน.....	29
การบริหารจัดการ.....	35
สารสนเทศที่เกี่ยวกับการบริหารจัดการระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน ของโรงเรียนขยายโอกาส ทางการศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอุตรดิตถ์ เขต 2.....	40
งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	41

บทที่ 3 วิธีดำเนินการวิจัย.....	47
ประชากร.....	47
ขั้นตอนการดำเนินงานวิจัย.....	47
เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย.....	48
การสร้างและการตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือในการวิจัย.....	49
การเก็บรวบรวมข้อมูล.....	49
สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล.....	50
บทที่ 4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล.....	51
ตอนที่ 1 สถานภาพและข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม.....	51
ตอนที่ 2 ผลการวิเคราะห์ระดับปัจจัยที่ส่งผลต่อความสำเร็จของการบริหารจัดการระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน.....	53
ตอนที่ 3 ผลการวิเคราะห์ระดับความสำเร็จของการบริหารจัดการระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน.....	59
ตอนที่ 4 ผลการวิเคราะห์การถดถอยเชิงพหุคูณ.....	61
บทที่ 5 สรุป อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ.....	64
สรุปผลการวิจัย.....	65
อภิปรายผล.....	66
ข้อเสนอแนะ.....	72
บรรณานุกรม.....	74
ภาคผนวก.....	78
ภาคผนวก ก รายงานชื่อผู้เชี่ยวชาญตรวจเครื่องมือ.....	79
ภาคผนวก ข สำเนาหนังสือราชการ.....	81
ภาคผนวก ค แบบสอบถามเพื่อการวิจัย.....	109
ภาคผนวก ง ค่าดัชนีสอดคล้องของแบบสอบถาม.....	117

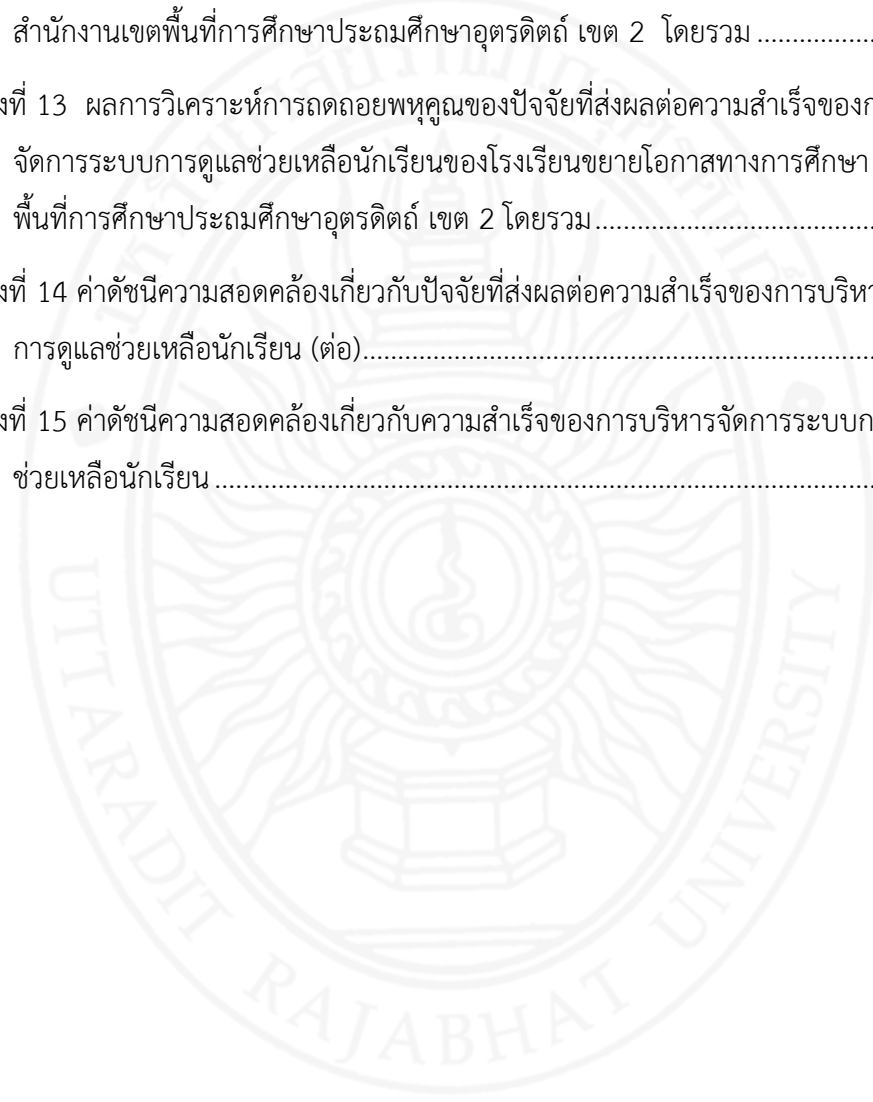
ภาคผนวก จ ค่าสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์.....	120
ประวัติย่อผู้วิจัย	130

สารบัญตาราง

ตารางที่	หน้า
ตารางที่ 1 การสังเคราะห์องค์ประกอบปัจจัยที่ส่งผลต่อการบริหารจัดการระบบการดูแลช่วยเหลือ นักเรียน	33
ตารางที่ 2 การสรุปผลองค์ประกอบการบริหารจัดการระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน	35
ตารางที่ 3 สถานภาพและข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม	51
ตารางที่ 4 แสดงค่าเฉลี่ย ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับปัจจัยที่ส่งผลต่อความสำเร็จของการ บริหารจัดการระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา สังกัด สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอุตรดิตถ์ เขต 2 ในภาพรวม.....	53
ตารางที่ 5 แสดงค่าเฉลี่ย ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับปัจจัยที่ส่งผลต่อความสำเร็จของการ บริหารจัดการระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา สังกัด สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอุตรดิตถ์ เขต 2 ปัจจัยด้านผู้บริหารสถานศึกษา ..	54
ตารางที่ 6 แสดงค่าเฉลี่ย ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับปัจจัยที่ส่งผลต่อความสำเร็จของ การ บริหารจัดการระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา สังกัด สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอุตรดิตถ์ เขต 2 ปัจจัยด้านครูที่ปรึกษา.....	55
ตารางที่ 7 แสดงค่าเฉลี่ย ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับปัจจัยที่ส่งผลต่อความสำเร็จของ การ บริหารจัดการระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา สังกัด สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอุตรดิตถ์ เขต 2 จปัจจัยด้านครูแนะแนว.....	56
ตารางที่ 8 แสดงค่าเฉลี่ย ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับปัจจัยที่ส่งผลต่อความสำเร็จของ การ บริหารจัดการระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา สังกัด สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอุตรดิตถ์ เขต 2 ปัจจัยด้านการประสานงาน	57
ตารางที่ 9 แสดงค่าเฉลี่ย ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับปัจจัยที่ส่งผลต่อความสำเร็จของ การ บริหารจัดการระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา สังกัด สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอุตรดิตถ์ เขต 2 ปัจจัยด้านการฝึกอบรม.....	58
ตารางที่ 10 แสดงค่าเฉลี่ย ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความสำเร็จของการบริหารจัดการ ระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา สำนักงานเขตพื้นที่ การศึกษาประถมศึกษาอุตรดิตถ์ เขต 2 ในภาพรวม.....	59

ตารางที่ 11 แสดงปัจจัยที่ส่งผลต่อความสำเร็จของการบริหารจัดการระบบการดูแลช่วยเหลือ นักเรียนของโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา อุตรดิตถ์ เขต 2.....	61
ตารางที่ 12 แสดงค่าสถิติพื้นฐาน การวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณของปัจจัยที่ส่งผลต่อความสำเร็จ ของการบริหารจัดการระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอุตรดิตถ์ เขต 2 โดยรวม	62
ตารางที่ 13 ผลการวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณของปัจจัยที่ส่งผลต่อความสำเร็จของการบริหาร จัดการระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา สำนักงานเขต พื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอุตรดิตถ์ เขต 2 โดยรวม.....	63
ตารางที่ 14 ค่าดัชนีความสอดคล้องเกี่ยวกับปัจจัยที่ส่งผลต่อความสำเร็จของการบริหารจัดการระบบ การดูแลช่วยเหลือนักเรียน (ต่อ).....	119
ตารางที่ 15 ค่าดัชนีความสอดคล้องเกี่ยวกับความสำเร็จของการบริหารจัดการระบบการดูแล ช่วยเหลือนักเรียน	119

สารบัญภาพ

ภาพที่

หน้า

ภาพที่ 1 กรอบแนวคิดในการวิจัย..... 8

บทที่ 1

บทนำ

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

พระราชบัญญัติคุ้มครองเด็ก พ.ศ. 2546 หมวด 7 การส่งเสริมความประพฤตินักเรียนและนักศึกษา มาตรา 63 ได้กำหนดว่าโรงเรียนหรือสถานศึกษา ต้องจัดให้มีระบบงานและกิจกรรมในการแนะแนวให้คำปรึกษาและฝึกอบรมแก่นักเรียน นักศึกษาและผู้ปกครอง เพื่อส่งเสริมความประพฤติให้เหมาะสม รวมถึงความรับผิดชอบต่อสังคมและความปลอดภัยแก่นักเรียนนักศึกษาตามหลักเกณฑ์ วิธีการและเงื่อนไขที่กำหนดในกฎกระทรวง

พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 และที่แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2545 มาตรา 6 ได้กำหนดความมุ่งหมายว่าด้วยหลักการจัดการศึกษา โดยจะต้องเป็นไปเพื่อพัฒนาคนไทยให้เป็นมนุษย์ที่สมบูรณ์ทั้งร่างกาย จิตใจ สติปัญญา ความรู้ และคุณธรรม มีจริยธรรมและวัฒนธรรมในการดำรงชีวิต สามารถอยู่ร่วมกับผู้อื่นได้อย่างมีความสุขและมาตรา 22 แนวการจัดการศึกษา ยังให้ความสำคัญแก่ผู้เรียนทุกคน โดยยึดหลักว่าทุกคนมีความสามารถที่จะเรียนรู้และพัฒนาตนได้ และถือว่าผู้เรียนมีความสำคัญสุด โดยต้องส่งเสริมผู้เรียนให้พัฒนาการตามธรรมชาติและเต็มตามศักยภาพ ในการจัดการการศึกษาต้องเน้นความสำคัญทั้งทางความรู้ คุณธรรม กระบวนการเรียนรู้ และบูรณาการตามความเหมาะสมของแต่ละระดับการศึกษา ซึ่งเรื่องหนึ่งที่กำหนดให้ดำเนินการคือเรื่องความรู้และทักษะในการประกอบอาชีพ รวมถึงการดำรงชีวิตอย่างมีความสุข ทั้งนี้การจัดกระบวนการเรียนรู้ให้คำนึงถึงความแตกต่างระหว่างบุคคล ให้ผู้เรียนรู้จักประยุกต์ความรู้มาใช้เพื่อป้องกันและการแก้ไขปัญหาโดยให้รู้จัก คิดเป็น ทำเป็น รวมทั้งปลูกฝังคุณธรรมค่านิยมที่ดีงามและ คุณลักษณะอันพึงประสงค์ไว้ในทุกสาขาวิชา อีกทั้งมีการประสานความร่วมมือกับบิดา มารดา ผู้ปกครอง และบุคคลในชุมชน ทุกฝ่ายเพื่อร่วมกันพัฒนาผู้เรียนตามศักยภาพ

ปัจจุบันวัยรุ่นและเยาวชนส่วนใหญ่มีปัญหาหลายอย่างที่ตนไม่สามารถแก้ไขปัญหาเหล่านั้นได้ด้วยตนเองบางครั้งอาจจะแก้ไขปัญหาด้วยวิธีการผิดๆไม่มีการคิดวิธีการแก้ไขปัญหากันอย่างถูกต้องซึ่งปัญหาเหล่านี้สามารถแก้ไขได้โดยเริ่มจากการให้ความสำคัญกับพวกเขา ให้เขาได้มีโอกาสในการแสดงความคิดเห็นเพื่อเป็นแนวทางในการแก้ปัญหา วัยรุ่นเด็กและเยาวชนส่วนใหญ่ที่มักจะประสบปัญหา คือ เขาไม่มีความรู้ในเรื่องของสิ่งที่ถูกหรือผิด ไม่มีคนมาให้ความรู้ให้คำปรึกษาที่ถูกและชี้แนะแนวทางการแก้ไขหรือข้อผิดพลาดที่เกิดขึ้นโดยการคิดที่ขาดการยั้งคิดปัญหาส่วนใหญ่ เช่น ติดยาเสพติด ติดเกม มีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควร ปัญหาความรุนแรงของเด็กและสตรี ค่านิยม

ความทันสมัยตามโฆษณาตามสื่อต่างๆเยาวชนเมื่อประสบพบเจอกับปัญหาต่างๆ ส่วนใหญ่มักปรึกษาเพื่อนเชื่อเพื่อน เพราะคิดว่าเพื่อนเป็นที่พึ่งให้แก้ตนได้ทั้งหมดเป็นความคิดที่ผิด ความจริงแล้วเมื่อเกิดปัญหาคนที่ควรไปขอคำปรึกษาคือ พ่อ แม่ และครูในโรงเรียน เพราะเป็นบุคคลที่ใกล้ชิดกับเรามากที่สุดและสามารถให้คำปรึกษาได้ทุกเรื่อง (ณัฐนรี ทวีสันทนนุกูล, 2563)

สภาพแวดล้อมต่างๆมีการเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็วในปัจจุบัน เช่น ทางสังคม ทางการเมือง เศรษฐกิจ เทคโนโลยีการศึกษา รวมทั้งวัฒนธรรมและอื่นๆอีกมากมาย ทำให้มีผลกระทบต่อความเป็นอยู่ของประชาชนโดยเฉพาะนักเรียนนักศึกษาซึ่งสื่อต่างๆ ได้เข้ามามีส่วนทำให้เกิดผลกระทบต่อ การเปลี่ยนแปลงทางด้านพฤติกรรมของนักเรียน ได้แก่ การมีปัญหาทางเศรษฐกิจ ปัญหาสุขภาพจิต ปัญหาครอบครัว ปัญหาทางสังคม ที่ส่งผลกระทบต่อนักเรียน ต่อครอบครัว และต่อสังคมเป็นอย่างมาก สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ สำนักนายกรัฐมนตรี (2555, น.39) ได้กำหนดยุทธศาสตร์การพัฒนา คนสู่สังคมแห่งการเรียนรู้ตลอดชีวิตอย่างยั่งยืน เพื่อให้เป็นไปตามแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 11 (พ.ศ. 2555 -2559) ที่เห็นความสำคัญของการพัฒนาคนที่จะพบอุปสรรคที่มากขึ้นจากการที่สถานการณ์ของโลกมีการเปลี่ยนแปลงที่มากขึ้นและรวดเร็วขึ้น จึงได้กำหนดแนวทางในการพัฒนาคนให้ยึดหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง เป็นแนวทางในการดำเนินชีวิต ซึ่งจะนำไปสู่ความพอประมาณ ความมีเหตุผล และการมีภูมิคุ้มกัน การที่บุคคลจะสามารถดำเนินชีวิตอย่างสมดุลทุกด้านจำเป็นต้องสร้างภูมิคุ้มกันให้กับคนและสังคมไทยเพื่อให้มีคุณลักษณะ 3 ประการ คือ

1. คนไทยมีการเรียนรู้ตลอดชีวิต และ อย่างต่อเนื่องทั้งในด้านการศึกษา ทักษะการทำงาน และการดำเนินชีวิต
2. คนไทยตระหนักถึงคุณค่า วัฒนธรรมและภูมิปัญญาไทย และ
3. มีสถาบันทางสังคมที่เข้มแข็ง ทำหน้าที่และบทบาทของตนเองได้อย่างเหมาะสมกับสถานการณ์ที่เปลี่ยนแปลง

การพัฒนานักเรียนให้เป็นบุคคลที่มีคุณภาพทั้งด้านร่างกาย จิตใจ สติปัญญา ความสามารถมีคุณธรรมจริยธรรม และมีวิถีชีวิตที่เป็นสุขตามที่สังคมมุ่งหวัง โดยผ่านกระบวนการทางการศึกษานั้น นอกจากดำเนินการด้วยการส่งเสริมสนับสนุนนักเรียนแล้ว การป้องกันและการแก้ปัญหาต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นกับนักเรียนก็เป็นสิ่งสำคัญ เนื่องจากสภาพสังคมที่เปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็วทั้งในด้านการสื่อสาร เทคโนโลยี ปัญหาเศรษฐกิจ ปัญหาการระบาดของสารเสพติด ปัญหาครอบครัว ปัญหาการแข่งขันทุกรูปแบบล้วนก่อให้เกิดความทุกข์ ความวิตกกังวล ความเครียด การปรับตัว รวมทั้งก่อให้เกิดสภาวะวิกฤตทางสังคม แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 10 จึงมีจุดเน้นในการพัฒนาด้านทรัพยากรบุคคลให้มีคุณภาพเน้นการพัฒนาคนให้เป็นมนุษย์ที่สมบูรณ์ พัฒนาสังคมไทยให้ก้าวไปสู่ความเป็นสากล ตามวิถีทางแห่งความเป็นไทย (สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน, 2547, น.3)

ระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน เป็นนโยบายสำคัญที่สำนักงานคณะกรรมการการศึกษา
ขั้นพื้นฐาน กำหนดให้สถานศึกษาในสังกัดทุกแห่งนำไปดำเนินการอย่างต่อเนื่องและจริงจัง ก่อให้เกิด
ประสิทธิภาพและประสิทธิผล เนื่องจากระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนเป็นการดำเนินการ
ที่ตรวจสอบได้ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาจะส่งเสริมสนับสนุน นิเทศ กำกับ ติดตาม ให้สถานศึกษา
สามารถดำเนินการระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนตามมาตรฐานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน
อย่างมีระบบ มีประสิทธิภาพ (สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน, 2547, น.4) สำนักงาน
เขตพื้นที่ศึกษากำหนดให้เป็นกิจกรรมสำคัญที่เป็นจุดเน้นสู่การปฏิบัติ โดยการเสริมสร้าง
ความเข้มแข็ง ได้แก่ ระบบดูแลนักเรียนที่ดำเนินการอยู่ในโรงเรียนมัธยมศึกษา และขยายไปสู่โรงเรียน
ขยายโอกาสและประถมศึกษา ได้พัฒนาระบบส่งเสริมความประพฤตินักเรียน และระบบควบคุม
พฤติกรรมเสี่ยงของนักเรียน (สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน, 2547, น.4)

ในการดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา
สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอุดรดิตถ์ เขต 2 ได้ดำเนินงานระบบตามรูปแบบ
ของสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน ซึ่งมีองค์ประกอบ 5 ด้าน ได้แก่

1. การรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล
2. การคัดกรองนักเรียน
3. การส่งเสริมและพัฒนานักเรียน
4. การป้องกันและแก้ไขปัญหา และ
5. การส่งต่อนักเรียน

จากการรายงานผลการดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่
การศึกษาประถมศึกษาอุดรดิตถ์ เขต 2 พบว่า การดำเนินงานตามระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน
นั้นยังมีปัญหาที่ส่งผลให้การดำเนินงานไม่ประสบผลสำเร็จ ทั้งจากผู้บริหาร ครู นักเรียน ผู้ปกครอง
ชุมชน และผู้มีส่วนเกี่ยวข้อง เช่น โรงเรียนไม่มีการวางแผนนโยบายในการทำงานที่ชัดเจน
ไม่มีการส่งเสริมให้ครูเข้ารับการอบรม ไม่มีการประชุมชี้แจงให้ครู นักเรียน ผู้ปกครอง ให้ทราบ
แนวทางการดำเนินการในการคัดกรองนักเรียน ขาดเครื่องมือในการคัดกรองนักเรียน โรงเรียนไม่มี
ผู้เชี่ยวชาญหรือผู้รู้ข้อมูลเกี่ยวกับปัญหาที่เกิดขึ้น ขาดการประสานกับหน่วยงานภายนอก
ขาดความร่วมมือจากผู้ปกครองในการเข้าประชุมและการดำเนินงานตามระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน
นักเรียนไม่ได้ข้อมูลตามความเป็นจริง ขาดการนิเทศ กำกับ ติดตามจากผู้บริหาร ขาดการสรุปผลและ
เผยแพร่ประชาสัมพันธ์กับหน่วยงานภายนอก ดังนั้นหากต้องการแก้ไขปัญหาที่เป็นอุปสรรค
ในการดูแลช่วยเหลือนักเรียน จึงจำเป็นต้องหาปัจจัยที่เกี่ยวข้องในการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือ
นักเรียน เพื่อพัฒนาระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนให้ประสบความสำเร็จและมีประสิทธิภาพ
(รายงานผลการดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน โรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่
การศึกษาประถมศึกษาอุดรดิตถ์ เขต 2, 2563, น.12-13)

จากที่กล่าวมาข้างต้น ทำให้ผู้วิจัยสนใจที่จะศึกษาระดับปัจจัยและระดับความสำเร็จ
และปัจจัยที่ส่งผลต่อความสำเร็จของการบริหารจัดการระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียน

ขยายโอกาสทางการศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอุดรดิตถ์ เขต 2 เพื่อนำข้อมูลสารสนเทศที่ได้ ไปใช้ในการวางแผนในการบริหารจัดการให้การดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือให้นักเรียนมีประสิทธิภาพและประสิทธิผลสูงสุดต่อไป

คำถามการวิจัย

1. ระดับปัจจัยและระดับความสำเร็จของการบริหารจัดการระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอุดรดิตถ์ เขต 2 เป็นอย่างไร
2. ปัจจัยที่ส่งผลต่อความสำเร็จของการบริหารจัดการระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอุดรดิตถ์ เขต 2 มีสภาพเป็นอย่างไร

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาระดับปัจจัยและระดับความสำเร็จของการบริหารจัดการระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอุดรดิตถ์ เขต 2
2. เพื่อศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อความสำเร็จของการบริหารจัดการระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอุดรดิตถ์ เขต 2

ขอบเขตของการวิจัย

1. ขอบเขตด้านประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ ครูโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอุดรดิตถ์ เขต 2 จำนวน 23 โรงเรียน โดยจำแนกเป็นครูฝ่ายวิชาการ โรงเรียนละ 1 คน จำนวน 23 คน ครูแนะแนวหรือครูที่รับผิดชอบเกี่ยวกับระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน โรงเรียนละ 1 คน จำนวน 23 คน และครูที่ปรึกษาชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น โรงเรียนละ 6 คน จำนวน 138 คน รวม 184 คน โดยเลือกแบบเจาะจง

2. ขอบเขตด้านเนื้อหา

เนื้อหาที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ประกอบด้วย

1. ปัจจัยที่ส่งผลต่อความสำเร็จของการบริหารงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา ได้แก่ ด้านผู้บริหารสถานศึกษา ด้านครูที่ปรึกษา ด้านครูแนะแนว ด้านการประสานงาน ด้านการฝึกอบรม
2. ความสำเร็จของการบริหารจัดการระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน ได้แก่ ด้านการรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล ด้านการคัดกรอง ด้านการส่งเสริมนักเรียน ด้านการป้องกันและแก้ไขปัญหา ด้านการส่งต่อ
3. ระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน ได้แก่ การรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล การคัดกรอง การส่งเสริมนักเรียน การป้องกันและแก้ไขปัญหา การส่งต่อ

3. ขอบเขตด้านตัวแปร

3.1 ตัวแปรอิสระ (Independent Variables) ได้แก่

ปัจจัยที่ส่งผลต่อความสำเร็จของการบริหารจัดการระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน ได้แก่ ด้านผู้บริหารสถานศึกษา ด้านครูที่ปรึกษา ด้านครูแนะแนว ด้านการประสานงาน และด้านการฝึกอบรม

3.2 ตัวแปรตาม (Dependent Variables) คือ ความสำเร็จของการบริหารจัดการ

ระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอุตรดิตถ์ เขต 2

นิยามศัพท์เฉพาะ

1. การบริหารจัดการ หมายถึง การใช้ความรู้ที่เป็นศาสตร์และทักษะที่เป็นศิลป์ ในการนำเอาทรัพยากรการบริหาร คือ บุคลากร งบประมาณ วัสดุอุปกรณ์และการจัดการมาใช้อย่างเป็นกระบวนการ มีระบบระเบียบแบบแผน เพื่อสามารถดำเนินงานให้บรรลุเป้าหมายอย่างมีประสิทธิภาพและประสิทธิผล
2. ระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอุตรดิตถ์ เขต 2 หมายถึง กระบวนการดำเนินงานดูแลช่วยเหลือนักเรียนอย่างเป็นระบบมีขั้นตอนชัดเจน พร้อมทั้งมีวิธีการและเครื่องมือที่มีมาตรฐานคุณภาพและมีหลักฐานการทำงานที่ตรวจสอบได้ โดยมีครูประจำชั้น/ครูที่ปรึกษาเป็นบุคลากรหลักในการดำเนินงานโดยการมีส่วนร่วมของบุคลากรทุกฝ่ายที่เกี่ยวข้องทั้งภายในและนอกสถานศึกษา ได้แก่ คณะกรรมการสถานศึกษา ผู้ปกครอง ชุมชน ผู้บริหารและครูทุกคน

3. การบริหารจัดการระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอุดรดิตถ์ เขต 2 หมายถึง กระบวนการทำงานของผู้บริหารสถานศึกษาและคณะทำงาน เกี่ยวกับระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนของสถานศึกษา อย่างมีระบบขั้นตอน มีวิธีการและเครื่องมือที่ชัดเจน มีมาตรฐานเพื่อเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมไปในทางที่พึงประสงค์มากขึ้น รวมทั้งเป็นการพัฒนาคุณภาพชีวิตทางด้านต่างๆของนักเรียนได้ดียิ่งขึ้นด้วย โดยมีองค์ประกอบ 5 ขั้นตอน ดังนี้

3.1 การรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล หมายถึง การศึกษาและรวบรวมข้อมูลพื้นฐานที่จำเป็นเกี่ยวกับตัวนักเรียนเพื่อให้ได้ข้อมูลที่แท้จริงเกี่ยวกับตัวนักเรียน โดยใช้วิธีการและเครื่องมือที่หลากหลายเพื่อให้ได้ข้อมูลที่แท้จริง เช่น ระเบียบสะสม อันนำไปสู่การส่งเสริมการป้องกันและแก้ไขปัญหาที่นักเรียนได้อย่างถูกต้องเหมาะสมต่อไป

3.2 การคัดกรองนักเรียน หมายถึง การวิเคราะห์ข้อมูลทั้งหมดที่ได้จากการรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคลแล้วนำผลที่ได้รับมาจำแนกตามเกณฑ์การคัดกรองตามที่สถานศึกษาได้จัดทำขึ้นและเป็นประโยชน์ต่อการหาวิธีการเพื่อดูแลช่วยเหลือนักเรียนได้อย่างถูกต้อง

3.3 การส่งเสริมนักเรียน หมายถึง การสนับสนุนให้นักเรียนทุกคนไม่ว่าจะเป็นนักเรียนกลุ่มปกติและกลุ่มเสี่ยงให้มีความภาคภูมิใจในตนเองในด้านต่างๆ เป็นการป้องกันไม่ให้นักเรียนกลายเป็นนักเรียนกลุ่มเสี่ยงและเป็นการช่วยเหลือนักเรียนกลุ่มเสี่ยงกลับมาเป็นนักเรียนกลุ่มปกติเป็นบุคคลที่มีคุณภาพมากขึ้น

3.4 การป้องกันและแก้ไขปัญหา หมายถึง การเอาใจใส่กับนักเรียนทุกคนเท่าเทียมกัน แต่สำหรับนักเรียนกลุ่มเสี่ยงและที่ปัญหานั้นจำเป็นอย่างมากที่ต้องให้ความสนใจดูแลเอาใจใส่อย่างใกล้ชิด และหาวิธีการช่วยเหลือทั้งการป้องกันและแก้ไขปัญหา โดยไม่ปล่อยปละละเลยนักเรียนจนกลายเป็นปัญหาของสังคม

3.5 การส่งต่อ หมายถึง การดำเนินการส่งต่อนักเรียนต่อไปให้ผู้เชี่ยวชาญเฉพาะด้าน เพื่อให้ปัญหาของนักเรียนได้รับการช่วยเหลืออย่างถูกต้องและรวดเร็ว หากพบว่าปัญหามีความยากต่อการช่วยเหลือแล้วนักเรียนมีพฤติกรรมไม่ดีขึ้น

4. ปัจจัยที่ส่งผลต่อความสำเร็จของการบริหารจัดการระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน หมายถึง ปัจจัยสำคัญที่มีอิทธิพลต่อประสิทธิภาพของการบริหารจัดการระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนของสถานศึกษาให้ประสบความสำเร็จ ซึ่งมีปัจจัยในด้านต่างๆ ได้แก่ ด้านผู้บริหารสถานศึกษา ด้านครูที่ปรึกษา ด้านครูแนะแนว ด้านการประสานงาน และด้านการฝึกอบรม

5. ความสำเร็จของการบริหารจัดการระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน หมายถึง มีการบริหารจัดการระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนอย่างเป็นระบบ ส่งผลให้เกิดประสิทธิภาพที่ดีต่อนักเรียน ครูและบุคลากรในสถานศึกษา ครอบคลุมระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน ทั้ง 5 ด้าน

ได้แก่ การรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล การคัดกรอง การส่งเสริมนักเรียน การป้องกันและแก้ไข ปัญหา การส่งต่อ มีการศึกษาและรวบรวมข้อมูลพื้นฐานนักเรียนเป็นรายบุคคล มีเกณฑ์การจำแนก คัดกรองและเครื่องมือที่ชัดเจน มีการให้คำปรึกษาเบื้องต้นและช่วยเหลือนักเรียน ติดตามและดูแล ในการแก้ไขปัญหา มีกระบวนการส่งต่อนักเรียนอย่างมีประสิทธิภาพ รวมทั้งมีกิจกรรมที่ส่งเสริม ศักยภาพและการพัฒนาคุณภาพชีวิตของนักเรียน

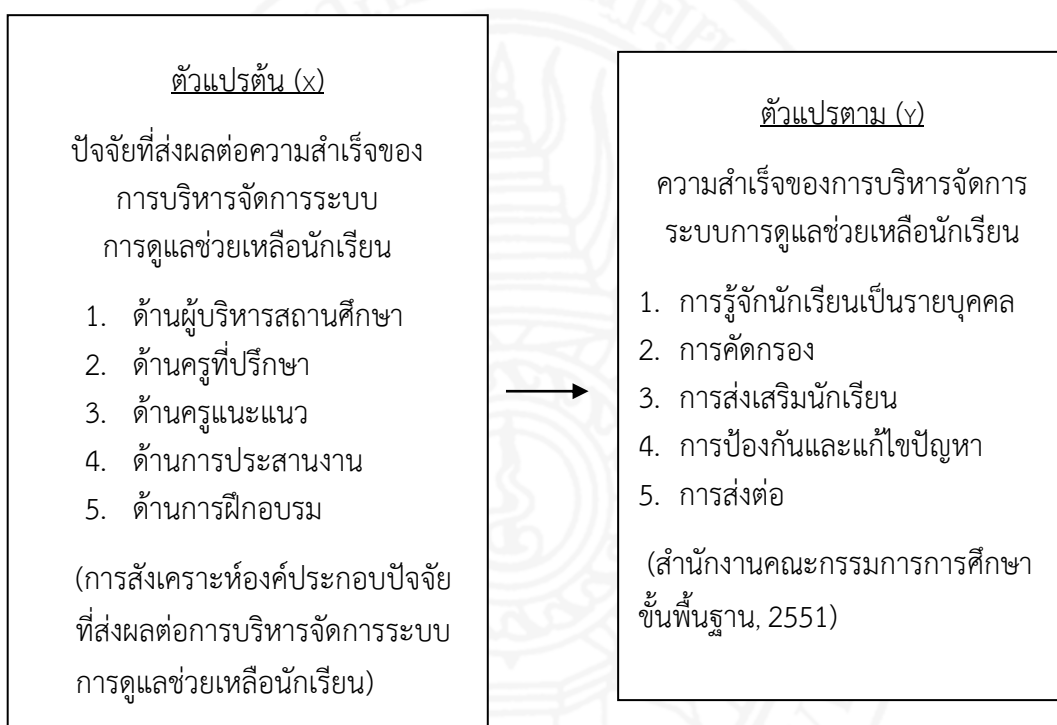
ประโยชน์ที่ได้รับจากการวิจัย

ผลการวิจัยครั้งนี้ เป็นประโยชน์ต่อการเพิ่มประสิทธิภาพการบริหารจัดการระบบ การดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา ประถมศึกษาอุดรดิตถ์เขต 2 และหน่วยงานทางการศึกษา ดังนี้

1. ผู้บริหารสถานศึกษาและครูผู้สอน ทราบถึงระดับปัจจัยและระดับความสำเร็จของ การบริหารจัดการระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาศรีสะเกษเขต 2 เพื่อให้ผู้บริหารสถานศึกษาและ ครูผู้สอนตระหนักถึงความสำคัญของระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน ร่วมกันวางแผน ในการพัฒนา และปรับปรุงการบริหารจัดการระบบการดูแลนักเรียนของสถานศึกษาให้มีประสิทธิภาพ นำข้อมูล และสารสนเทศที่ได้ไปใช้ประโยชน์สูงสุด เพื่อความสำเร็จของการบริหารจัดการระบบการดูแล ช่วยเหลือนักเรียน
2. ผู้บริหารสถานศึกษาและครูผู้สอน ทราบถึงปัจจัยที่ส่งผลต่อความสำเร็จของการบริหาร จัดการระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา สังกัดสำนักงาน เขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาศรีสะเกษเขต 2 เพื่อให้สามารถวางแผนและให้ความสำคัญกับปัจจัย ที่มีความสำคัญต่อความสำเร็จของระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน โดยเฉพาะด้านการประสานงาน มีดำเนินงานตามกระบวนการอย่างเป็นระบบ นำข้อมูลและสารสนเทศที่ได้ ไปใช้ในการปรับปรุง การบริหารจัดการระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนให้มีประสิทธิภาพและประสิทธิผลมากยิ่งขึ้น
3. สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาศรีสะเกษเขต 2 สามารถนำข้อมูลและ สารสนเทศที่ได้ไปใช้ประโยชน์ เพื่อประกอบการกำหนดนโยบายในการพัฒนาการบริหารจัดการ ระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนของสถานศึกษาในสังกัดให้มีประสิทธิภาพสูงสุด

กรอบแนวคิดในการวิจัย

การวิจัยในครั้งนี้มุ่งศึกษาระดับปัจจัยและปัจจัยที่ส่งผลต่อความสำเร็จของการบริหารจัดการระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนของสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา ประถมศึกษาอุดรดิตถ์ เขต 2 โดยผู้วิจัยได้นำแนวคิดเกี่ยวกับการบริหารจัดการระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนของสถานศึกษาของสำนักงานวิชาการและมาตรฐานการศึกษา สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานมาเป็นกรอบในการวิจัย ได้แก่

ภาพที่ 1 กรอบแนวคิดในการวิจัย

บทที่ 2

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

การวิจัยครั้งนี้เป็นการศึกษาเกี่ยวกับระดับปัจจัยและปัจจัยที่ส่งผลต่อความสำเร็จของการบริหารจัดการระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนของสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอุตรดิตถ์ เขต 2 โดยผู้วิจัยได้ศึกษาแนวคิด ทฤษฎีและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องดังนี้

1. ระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน
 - 1.1 ความหมายของระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน
 - 1.2 ความสำคัญของระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน
 - 1.3 องค์ประกอบของระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน
 - 1.3.1 การรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล
 - 1.3.2 การคัดกรองนักเรียน
 - 1.3.3 การส่งเสริมนักเรียน
 - 1.3.4 การป้องกันและแก้ไขปัญหา
 - 1.3.5 การส่งต่อ
 - 1.4 บทบาทหน้าที่ในการปฏิบัติงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน
2. ปัจจัยที่ส่งผลต่อความสำเร็จของการบริหารจัดการระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน
3. การบริหารจัดการ
 - 3.1 ความหมายของการบริหารจัดการ
 - 3.2 ความสำคัญของการบริหารจัดการ
 - 3.3 กระบวนการของการบริหารจัดการ
4. สารสนเทศที่เกี่ยวกับการบริหารจัดการระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอุตรดิตถ์ เขต 2
5. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง
 - 5.1 งานวิจัยในประเทศ
 - 5.2 งานวิจัยต่างประเทศ

ระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน

1. ความหมายของระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน

นักวิชาการรวมถึงผู้เชี่ยวชาญทางการศึกษาหลายท่านได้ให้ความหมายของระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนไว้หลายประการ ดังนี้

กรมสุขภาพจิต (2544, น.5) ได้ให้ความหมายของระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนว่า หมายถึง กระบวนการดำเนินงานดูแลช่วยเหลือนักเรียนอย่างมีขั้นตอนพร้อมด้วยวิธีการ เครื่องมือ การทำงานที่ชัดเจน โดยมีครูที่ปรึกษาเป็นบุคลากรหลักในการดำเนินงานดังกล่าวและมีการประสานร่วมมืออย่างใกล้ชิดกับครูที่เกี่ยวข้องหรือบุคลากรภายนอก รวมทั้งการสนับสนุนส่งเสริมจากผู้บริหาร โรงเรียน

สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน (2547, น.4) ได้ให้ความหมายว่า ระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนเป็นกระบวนการดำเนินงานดูแลช่วยเหลือนักเรียนและเครื่องมือ ที่มีมาตรฐานคุณภาพและมีหลักฐานการทำงานที่ตรวจสอบได้โดยครูที่ปรึกษาเป็นบุคลากรหลักในการดำเนินงานและบุคลากรสถานศึกษา ได้แก่ คณะกรรมการสถานศึกษา ผู้ปกครอง ชุมชน ผู้บริหาร มีส่วนร่วม

กระทรวงศึกษาธิการ (2553, น.7) ได้ให้ความหมายของระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนว่า หมายถึง กระบวนการที่จะทำให้ผู้เรียนได้รู้จักและเข้าใจตนเองมีแผนในการปรับปรุงและพัฒนาตน รวมทั้งครูได้รู้จักนักเรียนมากขึ้น สามารถส่งเสริมและป้องกันนักเรียนกลุ่มปกติหรือกลุ่มพิเศษ กระบวนการดำเนินงานดูแลช่วยเหลือนักเรียนอย่างมีขั้นตอนในการทำงานที่ชัดเจน โดยมีครูที่ปรึกษาเป็นบุคลากรหลักในการดำเนินความร่วมมืออย่างใกล้ชิดกับครูที่เกี่ยวข้องหรือบุคคลภายนอกรวมทั้งผู้บริหารโรงเรียน

นันทรัตน์ เกื้อหนุน (2553) ได้กล่าวไว้ว่า ระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน หมายถึง การดำเนินงานดูแลช่วยเหลือนักเรียนของสถานศึกษาอย่างเป็นมาตรฐาน มีขั้นตอนการดำเนินงานที่ชัดเจน มีเครื่องมือที่เป็นมาตรฐาน เพื่อเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมกระทำไปในทางที่พึงประสงค์มากขึ้น อีกทั้งเป็นการพัฒนาคุณภาพชีวิตของนักเรียนให้ดีขึ้นด้วย

สรุปได้ว่า ระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน เป็นกระบวนการดำเนินงานดูแลช่วยเหลือนักเรียนที่เป็นขั้นตอน มีมาตรฐานคุณภาพและมีหลักฐานการทำงานที่ตรวจสอบได้โดยครูที่ปรึกษาเป็นบุคลากรหลักในการดำเนินงานและบุคลากรสถานศึกษา ได้แก่ คณะกรรมการสถานศึกษา ผู้ปกครอง ชุมชน ผู้บริหารมีส่วนร่วม

2. ความสำคัญของระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน

กรมสุขภาพจิต (2544, น.11-13) และกระทรวงศึกษาธิการ (2553, น.1-3) ได้กล่าวว่าการพัฒนาคุณภาพนักเรียนทุกคนจะต้องเติบโตอย่างมีคุณภาพรอบด้านทั้งด้านสติปัญญา ความสามารถ ด้านร่างกาย จิตใจ อารมณ์ มีสุขภาพจิตที่ดี และได้รับการอบรมบ่มนิสัยให้เป็นคนดี มีความมานะบากบั่น มีความรับผิดชอบ มีเหตุผล รู้จักตนเอง เข้าใจผู้อื่น ควบคุมอารมณ์ตนเอง ได้อย่างเหมาะสม ดูแลช่วยเหลือตนเองและพึ่งตนเองได้ ตลอดจนสามารถดำเนินชีวิตที่มีคุณค่า ต่อตนเอง ครอบครัว ชุมชน สังคม และประเทศชาติได้อย่างมีความสุข ซึ่งสอดคล้องกับ พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 ที่ได้กำหนดความมุ่งหมายและหลักการจัดการศึกษาไว้ว่าต้องเป็นไปเพื่อพัฒนาคนไทยให้เป็นมนุษย์ที่สมบูรณ์ทั้งร่างกาย จิตใจ สติปัญญาความรู้ และคุณธรรม มีจริยธรรม และวัฒนธรรมในการดำรงชีวิต สามารถอยู่ร่วมกับผู้อื่นได้อย่างมีความสุขและแนวการจัดการศึกษายังได้ให้ความสำคัญกับผู้เรียนทุกคนโดยยึดหลักว่าทุกคนมีความสามารถเรียนรู้และพัฒนาตนเองได้และถือว่าผู้เรียนมีความสำคัญที่สุด ต้องส่งเสริมให้ผู้เรียนมีการพัฒนาตามธรรมชาติและเต็มตามศักยภาพ ในการจัดการศึกษาจะต้องเน้นความสำคัญทั้งความรู้ คุณธรรม รวมไปถึงกระบวนการเรียนรู้ และบูรณาการตามความเหมาะสมของแต่ละระดับการศึกษา ซึ่งเรื่องหนึ่งที่กำหนดให้ คือ เรื่องความรู้และทักษะในการประกอบอาชีพและการดำรงชีวิตอย่างมีความสุข

กรมสุขภาพจิต (2546, น.3) ได้อธิบายถึงความสำคัญที่จะต้องมีการดูแลช่วยเหลือนักเรียนว่าเพื่อให้มีกระบวนการทำงานที่เป็นระบบ มีความชัดเจน มีการประสานความร่วมมือของผู้ที่เกี่ยวข้องทุกฝ่ายทั้งในโรงเรียนและนอกโรงเรียน รวมทั้งยังมีวิธีการกิจกรรมและเครื่องมือต่าง ๆ ที่มีคุณภาพในการดูแลช่วยเหลือนักเรียนซึ่งจะส่งผลให้ระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน ประสบความสำเร็จ โดยมีแนวคิดหลักในการดำเนินงาน

กระทรวงศึกษาธิการ (2553, น.1) ได้อธิบายถึงความสำคัญของระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนว่า เป็นกระบวนการที่จะพัฒนานักเรียนให้เป็นบุคคลที่มีคุณภาพ ทั้งด้านร่างกาย จิตใจ สติปัญญา ความสามารถ มีคุณธรรมจริยธรรม และมีวิถีชีวิตที่มีความสุขผ่านกระบวนการทางการศึกษาและการส่งเสริม ป้องกัน ช่วยเหลือแก้ไขปัญหาสุขภาพสังคมที่เปลี่ยนแปลงไปอย่างรวดเร็ว ซึ่งส่งผลกระทบต่อทั้งในทางบวกและทางลบทางเศรษฐกิจ ปัญหาการระบาดของยาเสพติด ปัญหาการแข่งขันในรูปแบบต่าง ๆ ต่อครอบครัว ซึ่งก่อให้เกิดความทุกข์ ความวิตกกังวล ความเครียด มีการปรับตัวที่ไม่ดี ส่งผลเสียต่อสุขภาพจิตและสุขภาพกายของทุกคนที่เกี่ยวข้อง โดยอาศัยความเกี่ยวข้องทุกฝ่ายทุกคน โดยเฉพาะครูที่ปรึกษาเป็นหลักสำคัญในการดำเนินงาน

สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน (2546, น.5) กล่าวถึงความสำคัญของระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนไว้ดังนี้

1. นักเรียนได้รับการดูแลช่วยเหลืออย่างทั่วถึงและตรงตามสภาพปัญหา
2. สัมพันธภาพระหว่างครูกับนักเรียนเป็นไปด้วยดีและอบอุ่น
3. นักเรียนรู้จักตนเอง ควบคุมตนเองได้ มีการพัฒนาทางอารมณ์ซึ่งจะเป็นรากฐานในการพัฒนาความเก่ง คุณธรรมจริยธรรมและความมุ่งมั่นที่จะเอาชนะอุปสรรค
4. นักเรียนเรียนรู้อย่างมีความสุขและได้รับการส่งเสริมพัฒนาเต็มตามศักยภาพรอบด้าน
5. ผู้เกี่ยวข้องมีส่วนร่วมในการพัฒนาคุณภาพนักเรียนอย่างเข้มแข็งจริงจังด้วยความเอื้ออาทร

นันทรัตน์ เกื้อหนุน (2553) ได้สรุปความสำคัญของระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนไว้ว่าเป็นระบบที่ครูและผู้ที่เกี่ยวข้องจะได้ร่วมมือกันช่วยเหลือดูแลนักเรียน ให้มีพัฒนาการที่ก้าวหน้าสามารถปรับตัว แก้ปัญหาพัฒนาตนเองให้ประสบความสำเร็จและอยู่ได้อย่างมีความสุข

จากแนวคิดข้างต้นนั้น สรุปได้ว่า ระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนเป็นระบบที่ครูและผู้ที่เกี่ยวข้องจะได้ร่วมมือกันช่วยเหลือดูแลนักเรียนให้ได้มีพัฒนาการที่ก้าวหน้า สามารถปรับตัว แก้ปัญหา มีการพัฒนาทางอารมณ์ซึ่งจะเป็นรากฐานในการพัฒนาความเก่ง คุณธรรมจริยธรรม ความมุ่งมั่นที่จะเอาชนะอุปสรรคพัฒนาตนเองให้ประสบความสำเร็จ และอยู่ได้อย่างมีความสุข

3. องค์ประกอบของระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน

สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน (2547, น.37) ได้กล่าวถึง องค์ประกอบของระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนไว้ทั้งหมด 5 องค์ประกอบ ดังนี้

3.1 การรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล

3.1.1 ระเบียบสะสม เป็นเครื่องมือในรูปเอกสาร เพื่อการเก็บรวบรวมข้อมูลเกี่ยวกับนักเรียน โดยนักเรียนเป็นผู้กรอกข้อมูลและครูที่ปรึกษารู้จักนักเรียนเป็นเบื้องต้น หากข้อมูลไม่เพียงพอหรือมีด้วยวิธีการต่าง ๆ เช่น การสอบถามจากนักเรียนโดยตรง การสอบถามจากครูคนอื่น ๆ หรือของนักเรียน ระเบียบสะสมเป็นข้อมูลส่วนตัวของนักเรียน จึงต้องเป็นความลับและไม่ให้ผู้เกี่ยวข้องหรือเด็กอื่น ๆ มารื้อค้นได้ หากเป็นไปได้ควรเก็บไว้ที่ครู ระเบียบสะสมควรเก็บรวบรวมข้อมูลอย่างต่อเนื่อง 3 ปีการศึกษา หรือ 6 ปีการศึกษาและส่งต่อระเบียบสะสมไปยังครูที่ปรึกษาคนต่อไปหรืออาจจัดครูที่ปรึกษาตามดูแลนักเรียนอย่างต่อเนื่องจนจบ 6 ปีการศึกษาก็ได้

3.1.2 แบบประเมินพฤติกรรมเด็ก เป็นเครื่องมือสำหรับการคัดกรองนักเรียนในด้านพฤติกรรมที่ปรับแก้ที่มีผลเกี่ยวข้องกับสภาพจิตใจ ซึ่งจะช่วยนักเรียนด้านสุขภาพจิตมากขึ้น แบบประเมินพฤติกรรมเด็ก เป็นเครื่องมือที่กรมสุขภาพจิตเป็นผู้ทำขึ้น ซึ่งใช้กันแพร่หลายในประเทศแถบยุโรป เพราะมีความเที่ยงตรง จำนวนข้อไม่มาก คณะจัดทำของกรมสุขภาพจิตโดยแพทย์หญิง

พรรณพิมล หล่อตระกูล เป็นหัวหน้า เพื่อการวิเคราะห์ความเที่ยงตรงของแบบประเมินและหาเกณฑ์มาตรฐาน (Norm) ของเด็กไทย แบบประเมินพฤติกรรมเด็กมี 3 ชุด คือ ชุดที่ครูเป็นผู้ประเมิน นักเรียน ชุดที่พ่อแม่ ผู้ปกครองประเมินนักเรียนและชุดที่นักเรียนประเมินตนเอง ทั้ง 3 ชุดมีเนื้อหาและจำนวนข้อ เท่ากัน คือ 25 ข้อ โรงเรียนอาจเลือกใช้ชุดที่นักเรียนประเมินตนเองชุดเดียวหรือใช้ควบคู่กับชุดที่ครู โดยระยะเวลาที่ประเมินไม่ควรห่างจากนักเรียนประเมินตน 1 เดือน ซึ่งถ้าหากเป็นไปได้ควรใช้แบบประเมินทั้ง 3 ชุดพร้อมกัน เพื่อตรวจสอบความถูกต้องของผลออกมา การใช้แบบประเมินพฤติกรรมเด็ก ครูที่ปรึกษาต้องได้รับการอบรมวิธีเพื่อให้เกิดความเข้าใจ และมีทักษะในการใช้ ในกรณีที่มีข้อมูลของนักเรียนจากระเบียนสะสมและแบบประเมินพฤติกรรมเด็กพอเพียง หรือเกิดกรณีที่ต้องการข้อมูลเพิ่มเติมอื่นๆเพิ่มเติม เช่น การสังเกตพฤติกรรมในห้องเรียน การสัมภาษณ์ และการเยี่ยมบ้านนักเรียน เป็นต้น การรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล เป็นกิจกรรมที่มุ่งเน้นที่นักเรียนและผู้ปกครองนักเรียน คัดกรองนักเรียน ให้คำปรึกษาและวางแผนกิจกรรมส่งเสริมพัฒนาการของนักเรียนได้อย่างเหมาะสมโดยเฉพาะนักเรียนในกลุ่มเสี่ยง

กลุ่มมีปัญหาที่มีพฤติกรรมที่ไม่เหมาะสมและก่อปัญหาขึ้นมากมาย ครูที่ปรึกษาที่มีข้อมูลนักเรียนมากพอ จะสามารถจัดกิจกรรมในการป้องกันปัญหาที่เกิดขึ้นได้อย่างทัน่วงที สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน (2547, น.38) กล่าวถึง การรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล มีวิธีการดังนี้

1. การสังเกต
 - 1.1 สังเกตพฤติกรรมการแสดงออกของนักเรียน
 - 1.2 สังเกตพฤติกรรมการทำงานของนักเรียน
2. การสัมภาษณ์
 - 2.1 สัมภาษณ์ผู้ที่เกี่ยวข้อง ได้แก่
 - 2.1.1 ผู้เกี่ยวข้องภายในสถานศึกษา ได้แก่ ครูที่ปรึกษาครูประจำวิชา หรือเพื่อนครู และเพื่อนนักเรียน
 - 2.1.2 ผู้เกี่ยวข้องภายนอกสถานศึกษา ได้แก่ ผู้ปกครองนักเรียนญาติใกล้ นักเรียนและเพื่อนบ้าน
 - 2.2 สัมภาษณ์ตัวนักเรียนเอง
 - 2.2.1 การเยี่ยมบ้าน
 - 2.2.2 เยี่ยมบ้านนักเรียนเพื่อพบพ่อแม่หรือผู้ปกครองนักเรียน ได้ทราบข้อมูลสภาพเศรษฐกิจ สังคม ความสัมพันธ์ในครอบครัว ทศนคติหรือค่านิยมของตนในครอบครัว
 - 2.2.3 เยี่ยมบ้านเพื่อพบบุคคลอื่นๆในครอบครัว

3. ศึกษาข้อมูล

3.1 ศึกษาข้อมูลจากผลงานของนักเรียน แบ่งออกเป็น

- 3.1.1 จากผลงานการเขียน ได้แก่ อัดซีวประวัติ บันทึกประจำวัน
- 3.1.2 จากชิ้นงาน ได้แก่ สมุดทำงาน/ แบบฝึกหัด งานฝีมือ/ สิ่งประดิษฐ์

โครงการ

3.2 ศึกษาข้อมูลจากเอกสารหลักฐานอื่นๆ ได้แก่

- 3.2.1 ระเบียบสะสม
- 3.2.2 การศึกษาเด็กเป็นรายกรณี
- 3.2.3 บันทึกสุขภาพจากแพทย์
- 3.2.4 บันทึกการประเมินจุดแข็ง จุดอ่อน
- 3.2.5 บันทึกสรุปการสำรวจเพื่อคัดแยกความพิการ/ความบกพร่อง
- 3.2.6 บันทึกสรุปการสำรวจความสามารถพิเศษ 10 แว
- 3.2.7 บันทึกสรุปการสำรวจนักเรียนด้วยโอกาส

4. ทดสอบ

- 4.1 แบบทดสอบที่สถานศึกษาสร้างขึ้น
- 4.2 แบบทดสอบระดับชาติ
- 4.3 แบบทดสอบมาตรฐาน

สถาบันราชานุกูล (2551) กล่าวว่า ระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนในด้านการรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล ด้วยความแตกต่างของนักเรียนแต่ละคนที่มีความเป็นมาของชีวิตไม่เหมือนกัน ทำให้เกิดพฤติกรรมหลายรูปแบบ ทั้งด้านบวกและด้านลบ ดังนั้นสิ่งสำคัญ คือ การรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล เป็นสิ่งที่ทำให้ครูที่ปรึกษามีความเข้าใจนักเรียนมากขึ้น สามารถนำข้อมูลมาวิเคราะห์เพื่อคัดกรองนักเรียน เป็นประโยชน์ในการส่งเสริม การป้องกันและแก้ไขปัญหานักเรียนได้

ครูที่ปรึกษาควรมีข้อมูลเกี่ยวกับนักเรียน อย่างน้อย 3 ด้านใหญ่ๆ คือ

- 1. ด้านความสามารถ แยกเป็น
 - 1.1 ด้านการเรียน
 - 1.2 ด้านความสามารถอื่นๆ
- 2. ด้านสุขภาพร่างกาย แยกเป็น
 - 2.1 ด้านร่างกาย
 - 2.2 ด้านจิตใจ พฤติกรรม
- 3. ด้านครอบครัว แยกเป็น
 - 3.1 ด้านเศรษฐกิจ

3.2 ด้านการคุ้มครองนักเรียน

4. ด้านสารเสพติด
5. ด้านความปลอดภัย
6. ด้านอื่นๆที่ครูพบเพิ่มเติม เช่น ด้านเพศ

นันทรัตน์ เกื้อหนุน (2553) สรุปไว้ว่า การรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล หมายถึง การศึกษา และเก็บรวบรวมข้อมูลพื้นฐานที่จำเป็นเพื่อให้ได้ข้อมูลอย่างแท้จริงของนักเรียน ในการส่งเสริม การป้องกันและแก้ไขปัญหาของนักเรียนได้อย่างถูกต้องและสมเหตุสมผล

องอาจ อินทร์แพง (2559) ได้กล่าวถึงระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนไว้
 ในด้านการรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล ดังนี้

1. โรงเรียนจัดเวลาและอำนวยความสะดวกให้ครูที่ปรึกษา ในการออกเยี่ยมบ้าน
2. โรงเรียนควรมีการจัดปฏิทินในการออกเยี่ยมบ้านและกำหนดเวลาในการเยี่ยมบ้าน
 นักเรียนให้ครูที่ปรึกษาอย่างชัดเจน
3. โรงเรียนควรอำนวยความสะดวกครูที่ปรึกษาในการเบิกค่าน้ำมันรถในการเดินทางไปเยี่ยมบ้านนักเรียน หรือมีบริการในการใช้รถโรงเรียนเป็นพาหนะในการออกเยี่ยมบ้านในกรณี
 ที่นักเรียนมีบ้านอยู่ในละแวกเดียวกัน
4. โรงเรียนควรมีการอำนวยความสะดวกให้ครูที่ปรึกษาในด้านของเอกสารในการคัดกรอง
 อาทิ กระดาษ แฟ้ม เอกสารการคัดกรอง และโปรแกรมในการประมวลผลต่างๆ เพื่อให้การ
 ดำเนินงานมีความ สะดวกมากยิ่งขึ้น
5. ความยากลำบากในการออกเยี่ยมบ้านนักเรียนของครูที่ปรึกษา
6. ความชัดเจนของข้อมูลในระเบียบสะสมของนักเรียนแต่ละคน

สรุปได้ว่าการรู้จักนักเรียนเป็นการบุคคล หมายถึง การศึกษาและรวบรวมข้อมูลพื้นฐานที่
 จำเป็นเกี่ยวกับตัวนักเรียนเพื่อให้ได้ข้อมูลที่แท้จริงเกี่ยวกับตัวนักเรียน โดยใช้วิธีการและเครื่องมือที่
 หลากหลายเพื่อให้ได้ข้อมูลที่แท้จริง เช่น ระเบียบสะสม อันนำไปสู่การส่งเสริม การป้องกันและ
 แก้ไขปัญหานักเรียนได้อย่างถูกต้องเหมาะสมต่อไป ซึ่งผู้วิจัยได้นำบทสรุปนี้ไปเป็นกรอบแนวคิด
 ในการวิจัย

3.2 การคัดกรองนักเรียน

สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน (2547, น.43) ได้กำหนดว่า การคัดกรอง
 นักเรียน เป็นการพิจารณาข้อมูลทั้งหมดที่ได้จากการรู้จักนักเรียนของสถานศึกษา สถานศึกษา
 ควรมีการประชุมครูกำหนดเกณฑ์เพื่อจัดกลุ่มนักเรียนร่วมกันให้เป็นที่ยอมรับของครูให้ตรงกับ
 สภาพความเป็นจริง รวมทั้งให้มีการกำหนดเกณฑ์ว่า ความรุนแรงหรือความถี่เท่าไร จึงจัดอยู่ใน
 กลุ่มมีปัญหา การคัดกรองจะแบ่งนักเรียนออกเป็น 3 กลุ่ม

1. กลุ่มไม่เสี่ยง คือ นักเรียนที่ไม่มีพฤติกรรมที่เป็นชีวิตประจำวันของตนเองหรือสังคมส่วนรวมในด้านลบ
2. กลุ่มเสี่ยง คือ นักเรียนที่มีพฤติกรรมเบี่ยงเบนไปจากเกินขอบเขต การปรับตัวทางเพศไม่เหมาะสม ทดลองสิ่งเสพติดผลการเรียนด้านลบ
3. กลุ่มมีปัญหา คือ นักเรียนที่มีพฤติกรรมที่เป็นปัญหาชีวิตประจำวันของตนเองหรือสังคมในด้านลบ

ผลการคัดกรองนักเรียน ครูที่ปรึกษาต้องระมัดระวังอย่างยิ่งที่จะมีให้นักเรียนรับรู้ได้ว่าตนถูกจัดอยู่ในกลุ่มเสี่ยง/มีปัญหา ซึ่งมีความแตกต่างจากกลุ่มปกติโดยเฉพาะนักเรียนวัยรุ่นที่มีความไวต่อการรับรู้ (Sensitive) แม้นักเรียนจะรู้ตัวดีว่าขณะนี้ตนมีพฤติกรรมใดหรือประสบกับปัญหาใดก็ตามและเพื่อเป็นการป้องกันการล้อเลียนในหมู่เพื่อนอีก ดังนั้นปรึกษาต้องเก็บผลการคัดกรองนักเรียนเป็นความลับ นอกจากนี้ครูที่ปรึกษามีการประสานกับผู้ปกครองเพื่อช่วยเหลือนักเรียนก็ควรระมัดระวังการสื่อสารที่ทำให้บุตรหลานของตนถูกจัดอยู่ในกลุ่มผิดปกติแตกต่างจากเพื่อนนักเรียนในภายหลังก็ได้

สถาบันราชานุกูล (2551) กล่าวว่า ระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนด้านการคัดกรองนักเรียน เป็นการแบ่งกลุ่มนักเรียน มีประโยชน์ต่อครูที่ปรึกษาในการหาวิธีการเพื่อดูแลช่วยเหลือนักเรียนได้อย่างถูกต้อง โดยเฉพาะการแก้ไขปัญหาให้ตรงกับปัญหาของนักเรียนยิ่งขึ้นและมีความรวดเร็วในการแก้ปัญหา เพราะมีข้อมูลของนักเรียนในด้านต่างๆ ผลการคัดกรองนักเรียน ครูที่ปรึกษาต้องระมัดระวังอย่างยิ่งที่จะให้นักเรียนได้รับรู้ว่าตนจัดอยู่ในกลุ่มเสี่ยงหรือกลุ่มมีปัญหา ซึ่งจะมีความแตกต่างจากกลุ่มปกติ

การวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อคัดกรองนักเรียนให้อยู่ในดุลยพินิจของครูปรึกษาและยึดถือเกณฑ์การคัดกรองนักเรียนของโรงเรียนเป็นหลัก ดังนั้นโรงเรียนจึงควรมีการประชุมครูเพื่อพิจารณาการจัดกลุ่มนักเรียนร่วมกัน เพื่อให้มีมาตรฐานและแนวทางการคัดกรองนักเรียนที่เหมือนกันเป็นที่ยอมรับของครูในโรงเรียน

ข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับตัวนักเรียนเพื่อการจัดกลุ่มนักเรียน แบ่งเป็น 2 กลุ่ม

1. กลุ่มปกติ คือ นักเรียนที่ได้รับการวิเคราะห์ข้อมูลต่าง ๆ ตามเกณฑ์ของโรงเรียนแล้วอยู่ในเกณฑ์ของกลุ่มปกติ
2. กลุ่มเสี่ยงหรือมีปัญหา คือ นักเรียนที่จัดอยู่ในเกณฑ์/มีปัญหามาตามเกณฑ์การคัดกรองของโรงเรียน

กระทรวงศึกษาธิการ (2553, น.15-18) ได้แบ่ง การคัดกรองนักเรียน ข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับตัวนักเรียนเพื่อการจัดกลุ่มนักเรียน แบ่งเป็น 2 กลุ่ม

1. กลุ่มปกติ คือ นักเรียนที่ได้รับการวิเคราะห์ข้อมูลโรงเรียนแล้ว อยู่ในเกณฑ์ของกรุปปกติ

2. กลุ่มเสี่ยงหรือมีปัญหา คือ นักเรียนที่จัดอยู่ในเกณฑ์/มีปัญหาตามเกณฑ์การคัดกรองของโรงเรียน ซึ่งโรงเรียนต้องให้ความช่วยเหลือป้องกันหรือแก้ไขปัญหาคัดกรอง การจัดกรุปนักเรียนนี้มีประโยชน์ต่อครูที่ปรึกษาได้อย่างถูกต้อง โดยเฉพาะการแก้ไขปัญหามาตรังกับปัญหาของนักเรียนยิ่งขึ้นและมีความรวดเร็วในการแก้ปัญหา ซึ่งหากครูที่ปรึกษาไม่ได้คัดกรองนักเรียนเป้าหมายเพื่อการแก้ปัญหาของนักเรียนจะมีน้อยลงมีผลต่อกรณีที่มีความจำเป็นต้องแก้ไขโดยเร่งด่วน

กระทรวงศึกษาธิการ (2553, น.84) ได้กำหนดว่า นักเรียนกรุปเสี่ยงด้านเสพติดหรือเคยใช้สารเสพติด เช่น ยาบ้า กัญชา หรือสารเสพติดเสียงต่อเพศสัมพันธ์ คือ มีลักษณะการจับคู่อยู่ด้วยกันอย่างชัดเจน หนีเรียน ขาดเรียนโดยไม่มีเหตุผล

นันทรัตน์ เกื้อหนูน (2553) กล่าวว่า การคัดกรองนักเรียน หมายถึง การรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล แล้วนำผลที่ได้วิเคราะห์เพื่อเป็นประโยชน์ต่อการหาแนวทางในการดูแลช่วยเหลือนักเรียนได้อย่างเหมาะสม

จรรยา เนียมสวัสดิ์ (2557) กล่าวว่า การคัดกรองนักเรียน เป็นการวิเคราะห์ข้อมูลทั้งหมดที่ได้จากการรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคลและนำผลที่ได้มาจำแนกคัดกรองตามเกณฑ์ที่สถานศึกษาได้จัดขึ้น ควรมีการประชุมครูกำหนดเกณฑ์เพื่อจัดกรุปนักเรียนร่วมกันให้เป็นที่ยอมรับของครูให้ตรงกับสภาพความเป็นจริง รวมทั้งให้มีการกำหนดเกณฑ์ว่าความรุนแรงหรือความถี่เท่าไรจึงจัดอยู่ในกรุปเสี่ยงหรือกรุปมีปัญหา

องอาจ อินทร์แพง (2559) ได้กล่าวถึงระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนไว้ ในด้านการคัดกรองนักเรียน ดังนี้

1. การยอมรับผลการแบ่งกรุปนักเรียนของผู้ปกครอง
2. การเก็บรักษาความลับผลการคัดกรองนักเรียนของครูที่ปรึกษา
3. ความถูกต้องของผลการวิเคราะห์พฤติกรรมนักเรียนเพื่อการแบ่งกรุป

สรุปได้ว่า การคัดกรองนักเรียน หมายถึง การวิเคราะห์ข้อมูลทั้งหมดที่ได้จากการรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคลแล้วนำผลที่ได้รับมาจำแนกตามเกณฑ์การคัดกรองตามที่สถานศึกษาได้จัดทำขึ้นและเป็นประโยชน์ต่อการหาวิธีการเพื่อดูแลช่วยเหลือนักเรียนได้อย่างถูกต้องเหมาะสม ซึ่งผู้วิจัยได้นำบทสรุปนี้ไปเป็นกรอบแนวคิดในการวิจัย

3.3 การส่งเสริมนักเรียน

กรมสุขภาพจิต (2544) ได้อธิบายการจัดกิจกรรมส่งเสริมนักเรียนว่า เป็นกิจกรรมสร้างความคุ้นเคย สาระสำคัญคือ การที่คนเรามาอยู่ร่วมกันพื้นฐานการสร้างสัมพันธ์ภาพและปรับตัวให้อยู่ด้วยกันอย่างมีความสุข วัตถุประสงค์ของกิจกรรมสร้างความคุ้นเคย คือ เพื่อให้ครูและนักเรียนรู้จักกันรวมทั้งเพื่อให้นักเรียนได้รู้จักกันและกันมากขึ้น การดำเนินการให้นักเรียนแต่ละคนแนะนำตนเอง เช่น ชื่อเล่น อายุ สิ่งที่ชอบ เป็นต้น ส่งเสริมให้มีความภาคภูมิใจในตนเองในด้านต่าง ๆ ช่วยเป็นการป้องกันไม่ให้นักเรียนกลายเป็นนักเรียนกลุ่มเสี่ยงและเป็นการช่วยเหลือนักเรียนกลุ่มเสี่ยงกลับมาเป็นนักเรียนกลุ่มปกติ

สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน (2547, น.44) ได้กำหนดการส่งเสริมพัฒนา นักเรียนว่าเป็นการจัดกิจกรรมสนับสนุนให้นักเรียนทุกคน ไม่ว่าจะเป็นักเรียนกลุ่มปกติหรือกลุ่มเสี่ยง มีปัญหา ให้เป็นบุคคลที่มีคุณภาพมากขึ้น มีความภาคภูมิใจในตนเองในด้านต่าง ๆ ซึ่งจะช่วยป้องกันมิให้นักเรียนที่ปกติกลายเป็นนักเรียนกลุ่มเสี่ยงและช่วยให้นักเรียนกลุ่มเสี่ยงหรือมีปัญหา กลับมาเป็นนักเรียนกลุ่มปกติและมีคุณภาพตามที่โรงเรียนหรือชุมชนมีความคาดหวังต่อไป การส่งเสริมนักเรียนมีหลายวิธีที่โรงเรียนสามารถพิจารณาดำเนินการ แต่มีกิจกรรมหลักสำคัญที่โรงเรียนต้องดำเนินการ คือ

3.3.1 การจัดกิจกรรมโฮมรูม (Homeroom) เป็นกิจกรรมที่จัดขึ้นเป็นรายบุคคลหรือเป็นกลุ่มก็ได้ สถานที่ที่ใช้จัดกิจกรรมโฮมรูม ได้แก่ ห้องเรียน โดยจัดให้มีบรรยากาศเสมือนบ้าน ที่มีครูที่ปรึกษาและนักเรียนเป็นดังครอบครัวเดียวกันและมีการทำกิจกรรมที่มีประโยชน์ต่อนักเรียนในด้านต่าง ๆ เช่น การเรียนรู้ของนักเรียน การรู้จักผู้อื่นและสิ่งแวดล้อม เป็นต้น กิจกรรมเหล่านี้ครูและนักเรียนควรมีส่วนร่วมกิจกรรมจะช่วยให้ครูที่ปรึกษารู้จักนักเรียน ส่งเสริมความสามารถป้องกันปัญหาของนักเรียนได้อีกด้วย แนวการดำเนินการจัดกิจกรรม มีดังนี้

3.3.1.1 กำหนดกิจกรรมโฮมรูม โดยยึดความต้องการของนักเรียนในการจัดกิจกรรม

3.3.1.2 โรงเรียนจัดแนวทางการจัดกิจกรรมหรือมีคู่มือแต่ละครั้งมีจุดมุ่งหมายเนื้อหาสอดคล้องกับนโยบาย ครูที่ปรึกษาก็ดำเนินงานตามนั้นแต่ให้มีความยืดหยุ่นกับกิจกรรมให้เหมาะสมและทันสมัย

3.3.1.3 วิธีการผสมผสาน โดยยึดตามความต้องการของนักเรียนโรงเรียนในการพัฒนานักเรียน ในการจัดกิจกรรมโฮมรูม

3.3.2 การจัดกิจกรรมประชุมผู้ปกครองชั้นเรียน (Classroom Meeting) เป็นการพบกันระหว่างครูที่ปรึกษากับผู้ปกครองนักเรียน เพื่อสร้างความสัมพันธ์อันดีต่อกันและช่วยเหลือนักเรียนระหว่างบ้าน โรงเรียนและผู้ปกครอง การประชุมผู้ปกครองจะทำให้นักเรียนได้รับ

ความเอาใจใส่ดูแลจากผู้ปกครองมากขึ้น ทั้งการส่งเสริมให้นักเรียนมีคุณภาพ มีความสามารถมากยิ่งขึ้นหรือร่วมมือกับทางโรงเรียนในการป้องกันหรือแก้ไขปัญหา แนวการจัดกิจกรรมประชุมครูที่ปรึกษาและผู้ปกครองนักเรียน ครูที่ปรึกษาควรจัดประชุมอย่างน้อยภาคเรียนละ 1 ครั้ง ซึ่งการประชุมนี้มีใช้การรายงานสิ่งต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับตัวนักเรียนให้ผู้ปกครองทราบเพียงอย่างเดียว แต่เป็นการจัดกิจกรรมต่าง ๆ ที่จะให้ผู้ปกครองมีส่วนร่วมในการดูแลช่วยเหลือนักเรียนให้มากขึ้น ดังนั้นสิ่งที่ควรตระหนักในการจัดกิจกรรมประชุมครูก็คือ

3.3.2.1 การเตรียมการ ครูที่ปรึกษาควรเตรียมความพร้อมก่อนการประชุม โดยเฉพาะข้อมูลของนักเรียนแต่ละคนและกิจกรรมที่จะดำเนินการจัดกิจกรรมที่ชัดเจน

3.3.2.2 การสื่อสาร ครูที่ปรึกษาควรระมัดระวังคำพูดที่ต่อต้านจากผู้ปกครอง เช่น การตำหนินักเรียนหรือผู้ปกครอง การแจ้งข้อบกพร่องของนักเรียน การประชุมหรือจะเป็นการส่วนตัวก็ตาม ควรเป็นการพูดที่แสดงถึงความเข้าใจในตัวนักเรียนด้วยความหวังดีใส่ใจใจของครูที่มีต่อนักเรียนทุกคน อาศัยความรับผิดชอบและต้องการปรับปรุงหรือแก้ไขในส่วนที่บกพร่องของนักเรียน

3.3.2.3 การจัดกิจกรรมในการประชุมการที่จะให้ผู้ปกครอง ต้องใช้กิจกรรมต่าง ๆ โดยเริ่มด้วยการสร้างความคุ้นเคย มีกิจกรรมอื่น ๆ ให้ผู้ปกครองได้แสดงความคิดเห็น

3.3.2.4 การสรุปผลและบันทึกหลักฐานการประชุมผู้ปกครอง ครูที่ปรึกษาควรมีการสรุปผลและจัดเอกสารเป็นหลักฐาน

สถาบันราชานุกูล (2551) กล่าวว่า ระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน ด้านการส่งเสริมนักเรียน เป็นการสนับสนุนให้นักเรียนทุกคนที่อยู่ในความดูแลของครูที่ปรึกษาไม่ว่าจะเป็นนักเรียนกลุ่มปกติหรือกลุ่มเสี่ยงและกลุ่มมีปัญหาให้มีคุณภาพมากขึ้น มีความภาคภูมิใจในตนเองในด้านต่าง ๆ ซึ่งจะช่วยป้องกันไม่ให้นักเรียนที่อยู่ในกลุ่มปกติกลายเป็นนักเรียนในกลุ่มเสี่ยง/มีปัญหา และเป็น การช่วยให้นักเรียนกลุ่มเสี่ยง/มีปัญหากลับมาเป็นนักเรียนกลุ่มปกติ และมีคุณภาพตามที่โรงเรียนหรือชุมชนคาดหวังต่อไป

การส่งเสริมนักเรียน มีหลายวิธีที่โรงเรียนสามารถพิจารณาดำเนินการได้ แต่มีกิจกรรมหลักสำคัญที่โรงเรียนต้องดำเนินการ คือ

1. การจัดกิจกรรมโฮมรูม (Homeroom)
2. การจัดประชุมผู้ปกครองชั้นเรียน (Classroom meeting)

กระทรวงศึกษาธิการ (2553, น.19-22) ได้กำหนดว่า การส่งเสริมนักเรียน หมายถึง การสนับสนุนนักเรียน ไม่ว่าจะเป็นักเรียนกลุ่มปกติหรือกลุ่มเสี่ยงมีปัญหาให้มีคุณภาพมากขึ้น ความภูมิใจในตนเองในด้านต่าง ๆ ซึ่งจะช่วยป้องกันมิให้นักเรียนที่อยู่ในกลุ่มปกติกลายเป็นนักเรียน

กลุ่มเสี่ยงหรือมีปัญหาและเป็นการช่วยให้นักเรียนกลุ่มเสี่ยงหรือมีปัญหากลับมาเป็นนักเรียน
ที่มีคุณภาพที่โรงเรียนหรือชุมชนคาดหวังต่อไป

นันทรัตน์ เกื้อหนุน (2553) กล่าวว่า การส่งเสริมนักเรียน หมายถึง การสนับสนุน
ให้นักเรียนเป็นบุคคลที่มีคุณภาพมากขึ้น ซึ่งจะช่วยป้องกันไม่ให้นักเรียนที่อยู่ในกลุ่มปกติกลายเป็น
นักเรียนกลุ่มเสี่ยงหรือมีปัญหา อีกทั้งเป็นการช่วยให้นักเรียนกลุ่มเสี่ยงหรือกลุ่มมีปัญหาเป็นนักเรียน
ที่มีคุณภาพตามที่ได้กำหนดไว้

จริยา เนียมสวัสดิ์ (2557) กล่าวว่า การส่งเสริมและพัฒนาผู้เรียน เป็นการสนับสนุนให้
นักเรียนทุกคนที่อยู่ในความดูแลของครูประจำชั้นให้เป็นบุคคลที่มีคุณภาพ มีความภาคภูมิใจในตนเอง
ซึ่งจะช่วยป้องกันไม่ให้นักเรียนที่อยู่ในกลุ่มปกติ กลายเป็นนักเรียนในกลุ่มเสี่ยงและกลุ่มมีปัญหา และ
เป็นการช่วยให้นักเรียนกลุ่มเสี่ยงและกลุ่มมีปัญหา กลับมาเป็นนักเรียนกลุ่มปกติ และมีคุณภาพ
ตามที่โรงเรียนหรือชุมชนคาดหวังต่อไป

องอาจ อินทร์แพง (2559) ได้กล่าวถึงระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนไว้ในด้านการส่งเสริม
พัฒนานักเรียน ไว้ดังนี้

1. ความต่อเนื่องในการดำเนินงานการจัดกิจกรรมส่งเสริมพัฒนานักเรียนของโรงเรียน
2. การสนับสนุนของผู้บริหารโรงเรียนในการจัดกิจกรรมส่งเสริมพัฒนานักเรียน
3. ความสนใจของผู้ปกครองในการประชุมผู้ปกครอง

สรุปได้ว่า การส่งเสริมนักเรียน หมายถึง การสนับสนุนให้นักเรียนทุกคน ไม่ว่าจะ
นักเรียนกลุ่มปกติและกลุ่มเสี่ยง/มีปัญหา ให้มีความภาคภูมิใจในตนเองในด้านต่าง ๆ เป็นการป้องกัน
ไม่ให้นักเรียนกลายเป็นนักเรียนกลุ่มเสี่ยง/มีปัญหา และเป็นการช่วยเหลือนักเรียนกลุ่มเสี่ยง/มีปัญหา
กลับมาเป็นนักเรียนกลุ่มปกติ เป็นบุคคลที่มีคุณภาพมากขึ้น ซึ่งผู้วิจัยได้นำบทสรุปนี้ไปเป็นกรอบ
แนวคิดในการวิจัย

3.4 การป้องกันและแก้ไขปัญหา

กรมสุขภาพจิต (2546, น.178-180) ได้เสนอแนะรายละเอียดการจัดกิจกรรมการป้องกัน
และแก้ไขปัญหานักเรียนไว้ดังนี้ คือ กิจกรรมเสริมหลักสูตร เป็นการจัดกิจกรรมนอกเวลาเรียน
ไม่ใช่ในคาบเรียน โดยส่วนใหญ่จึงเป็นก่อนเข้าแถวหรือเวลาเย็นหลังโรงเรียนเลิกแล้ว การจัดกิจกรรม
อาจเป็นชมรม เป็นโครงการหรือเป็นงานของโรงเรียน โดยมีครูที่ปรึกษากับนักเรียนร่วมกับตัวนักเรียน
และตรงตามความต้องการของนักเรียน โรงเรียนควรมีกิจกรรมให้นักเรียนได้เลือกอย่างหลากหลาย
ซึ่งนักเรียนทำกิจกรรมในฐานะสมาชิก หรือเป็นผู้ร่วมจัดกิจกรรมหรือเป็นผู้รับผิดชอบ
จัดกิจกรรมเองโดยมีครูเป็นที่ปรึกษา การที่โรงเรียนมีแหล่งเรียนรู้อย่างเพียงพอกับเรียนรู้ด้วยตนเอง
ก็จะอำนวยความสะดวกให้การจัดกิจกรรมเสริมหลักสูตรและหากโรงเรียนมีเทคโนโลยีทันสมัย ก็จะช่วยให้
ให้นักเรียนมาร่วมกิจกรรมมากขึ้นด้วย วัตถุประสงค์ของกิจกรรมเสริมหลักสูตร คือ นักเรียน

เกิดประโยชน์ต่อตนเองและส่วนรวม นักเรียนเห็นคุณค่า ภาคภูมิใจในตนเอง จากการแสดงออกถึงความสามารถที่ตนมี รวมทั้งช่วยส่งเสริมให้นักเรียนมีทักษะทางกิจกรรมในห้องเรียน เป็นการจัดกิจกรรมในห้องเรียน ซึ่งส่วนใหญ่เป็นกิจกรรมกลุ่มที่ช่วยให้นักเรียนทุกคนมีส่วนร่วม มีบทบาทในกลุ่มและได้เรียนรู้มากกว่าเนื้อหาวิชา การจัดการเรียนการสอนที่ผู้เรียนเป็นสำคัญ (Child Center) หรือการเรียนรู้แบบมีส่วนร่วม (Participatory Learning) จึงเป็นส่วนสำคัญของการจัดกิจกรรมในห้องเรียน วัตถุประสงค์ของกิจกรรมในห้องเรียนคือช่วยให้นักเรียนเกิดการเรียนรู้ร่วมกัน ทำให้มีการเรียนรู้ที่เร็วขึ้นและนักเรียนเกิดการเรียนรู้จากการได้ทำกิจกรรมกลุ่มหรือได้ช่วยงานครูในห้องเรียน

กิจกรรมเพื่อนช่วยเพื่อน เป็นกิจกรรมที่ครูที่ปรึกษาต้องพิจารณาจับคู่ความสามารถ บุคลิกภาพ เพื่อให้สามารถช่วยเหลือกันได้จริงและไม่มีการถูกข่มขู่ ถูกแกล้งจากเพื่อนที่ตนดูแล นักเรียนทั้งคู่ต้องสมัครใจที่จะจับคู่กันและยินดีหรือ รับการดูแลช่วยเหลือจากเพื่อนอีกคนหนึ่ง ครูที่ปรึกษาต้องสังเกตพฤติกรรมของทั้งคู่ ว่าช่วยเหลือกันได้หรือไม่ มีปัญหาอุปสรรคอย่างไร รวมทั้งควรมีการสอบถามหรือให้คำแนะนำการจับคู่การช่วยเหลือกันอย่างสม่ำเสมอ วัตถุประสงค์ของกิจกรรมเพื่อนช่วยเพื่อน คือ เพื่อให้นักเรียนที่มีจุดเด่นจุดแข็งในด้านต่างๆ ได้ดูแลช่วยเหลือเพื่อนที่ด้อยกว่าและนักเรียนได้เรียนรู้การเอื้อเฟื้อต่อกันและกัน รู้จักการให้และการรับด้วยไมตรี

กิจกรรมซ่อมเสริม เป็นการแก้ปัญหาด้านการเรียนของนักเรียน ซึ่งครูในระดับชั้นเดียวกันร่วมมือร่วมใจกันวางแผนการสอนซ่อมเสริมให้แก่นักเรียนที่เรียนรู้ช้า เรียนรู้จากเพื่อนครูที่ปรึกษา ควรมีการประสานงานขอความร่วมมือจากครูประจำชั้นเพื่อขอเรียนซ่อมเสริม วัตถุประสงค์ของกิจกรรมซ่อมเสริม คือ เพื่อช่วยให้นักเรียนที่เรียนเพิ่มเติมจากครูประจำวิชาที่ตนเรียนอ่อนเรียนไม่ทันเพื่อน เพื่อให้นักเรียนรู้ตนเองในเรื่องการเรียน และเพื่อให้นักเรียนได้ใส่ใจการเรียนของตนเองมากขึ้น

กิจกรรมการสื่อสารกับผู้ปกครอง เป็นการช่วยเหลือนักเรียนโดยอาศัยความร่วมมือจากผู้ซึ่งครูที่ปรึกษาใช้ทักษะการสื่อสารและควรบอกถึงความรู้สึกห่วงใยของครูที่มีจากพฤติกรรมที่สังเกตเห็น แทนการแจ้งว่านักเรียนมีปัญหาในเรื่องใด เพื่อมิให้ผู้ปกครองเกิดความต่อต้านไม่พอใจโรงเรียน ครูที่ปรึกษาหรือแม้แต่ตัวนักเรียนเอง วัตถุประสงค์ของกิจกรรมการสื่อสารกับผู้ปกครอง คือ เพื่อให้ผู้ปกครองได้ตระหนักและมีความใส่ใจดูแลช่วยเหลือนักเรียนมากขึ้นและรับทราบปัญหาของนักเรียนที่โรงเรียน

สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน (2547, น.49-50) ได้กำหนดมาตรการในการป้องกันและแก้ไขปัญหาให้กับนักเรียนมีหลายวิธี ได้แก่ การให้คำปรึกษาเบื้องต้น การจัดกิจกรรมเพื่อป้องกันและแก้ไขปัญหาและการติดตามดูแลช่วยเหลือ ครูควรจัดกิจกรรมป้องกันและช่วยเหลือนักเรียนในกลุ่มเสี่ยงและกลุ่มมีปัญหาโดยใช้เครื่องมือ คือ แบบบันทึกการให้คำปรึกษา

แบบบันทึกผลการประสานและช่วยเหลือนักเรียน แบบบันทึกการติดตามดูแลช่วยเหลือนักเรียน เป็นต้น การแก้ไขพฤติกรรมที่ไม่เหมาะสมของนักเรียนเป็นสิ่งจำเป็น และจะต้องได้รับความร่วมมือจากทุกฝ่ายที่เกี่ยวข้องทั้งภายในและภายนอกโรงเรียน รวมทั้งผู้ปกครองอย่างใกล้ชิด แนวทางในการแก้ไขพฤติกรรมนักเรียนทำได้หลายรูปแบบ ซึ่งอาจใช้วิธีการลงโทษเพื่อให้ตระหนักถึงความผิดที่ได้กระทำ หรืออาจใช้วิธีการเห็นอกเห็นใจ ประนีประนอม ให้กำลังใจหรือเสริมแรง เพื่อให้เห็นว่าพฤติกรรมที่ไม่ดีเหล่านั้น ถ้านักเรียนประพฤติปฏิบัติด้วยความเต็มใจจึงจะสามารถแก้ไขพฤติกรรมนั้นได้อย่างยั่งยืน การพิจารณาเลือกใช้กิจกรรม ครูที่ปรึกษาจะต้องคำนึงถึงความเหมาะสมสอดคล้องกับลักษณะปัญหาบุคลิกลักษณะของนักเรียนแต่ละคนสภาพชั้นเรียน โรงเรียนและชุมชนด้วยสิ่งที่ครูที่ปรึกษา พึงตระหนักอย่างยิ่ง คือ การรักษาความลับของนักเรียน เรื่องราวข้อมูลของนักเรียน ที่ให้การช่วยเหลือ ต้องขอความร่วมมือในการช่วยเหลือนักเรียนจากบุคคลที่เกี่ยวข้อง โดยต้องไม่ระบุชื่อ-สกุลจริงของนักเรียนและการเปิดเผยควรเป็นลักษณะที่ให้เกียรตินักเรียน กระบวนการป้องกันแก้ไขวิกฤตความรุนแรงให้กับนักเรียน ควรดำเนินการดังนี้

ขั้นตอนที่ 1 สร้างบรรยากาศที่อบอุ่น ปลอดภัยด้วยวิถีประชาธิปไตย โดยใช้วิธีการเสริมแรงใจใจใฝ่สำเร็จ ให้รักและเห็นคุณค่าในตัวเอง สร้างนิสัยใฝ่อนาคต ลดอคติ ดูแลเอาใจใส่อย่างทั่วถึง และเท่าเทียม ปกป้องสิทธิในการแสดงความคิดเห็น ปรับระบบและขยายเวลาจัดกิจกรรมและบริการในโรงเรียน ขจัดจุดอ่อนแหลมเสี่ยงภัย พัฒนาระบบการแนะแนวและให้คำปรึกษาโดยการมีส่วนร่วมของทุกส่วนของสังคมให้เข้มแข็งจริงจัง

ขั้นตอนที่ 2 เรียนรู้และเฝ้าระวังสัญญาณเตือนภัย โดยใช้วิธีการอบรมพัฒนาส่งเสริมความรู้ความเข้าใจพฤติกรรมที่ส่งสัญญาณเตือนภัยและแนวทางการเฝ้าระวัง ยับยั้ง ป้องกัน กำหนดแผนงาน ขั้นตอน วิธีปฏิบัติเพื่อจัดการกับสัญญาณเตือนภัย

ขั้นตอนที่ 3 ดำเนินการยับยั้ง ช่วยเหลือนักเรียนที่ส่งสัญญาณก่อเหตุรุนแรง ประสานความร่วมมือกับผู้ปกครองและผู้เกี่ยวข้อง วิเคราะห์สถานการณ์แวดล้อมที่มีการใช้ความรุนแรง จัดโปรแกรมฝึกทักษะลดความขัดแย้งให้นักเรียนกลุ่มเสี่ยงหรือมีปัญหา จัดทำแผนแก้ไขปัญหาคัดค้าน รณรงค์ให้ผู้ปกครองและบุคคลใกล้ชิดเก็บรักษาอาวุธและสื่อกระตุ้นความรุนแรงให้อยู่ในที่มืดซิด

ขั้นตอนที่ 4 เตรียมการยับยั้งแทรกแซงระหว่างเกิดเหตุวิกฤต (การชูวางระเบิด การใช้อาวุธ การวางเพลิง การต่อสู้ทะเลาะวิวาท การกลั่นแกล้งรังแก การล่อลวงละเมิดทางเพศ) โดยใช้วิธีกำหนดมาตรการ ขั้นตอนการอพยพเคลื่อนย้ายนักเรียน อบรมบุคลากรที่เกี่ยวข้อง ในการประสานการปฏิบัติรับมือเหตุวิกฤต วางระบบการติดต่อสื่อสารที่มีประสิทธิภาพทั้งภายในและภายนอกโรงเรียน จัดระบบรักษาความปลอดภัยกรณีฉุกเฉินฝึกซ้อมปฏิบัติการฉุกเฉิน

ขั้นตอนที่ 5 การจัดการกับสถานการณ์หลังเหตุวิกฤต โดยใช้วิธีร่วมศึกษาเข้าใจปฏิกิริยาของบุคคลเมื่อเผชิญความเครียด ความกลัวและการสูญเสีย ช่วยเหลือผู้ปกครองเพื่อเข้าใจปฏิกิริยา

ของบุตรหลานต่อเหตุการณ์รุนแรงและการลอบข่มขู่ ช่วยเหลือ ให้การบำบัดสภาพจิตใจนักเรียน ช่วยเหลือผู้เคราะห์ร้ายจากเหตุการณ์รุนแรงและครอบครัว

กระทรวงศึกษาธิการ (2553, น.24) อธิบายว่า มาตรการในการป้องกันและแก้ไขปัญห ให้นักเรียนครูที่ปรึกษาต้องดำเนินการมี 2 ประการ คือ

1. การให้การปรึกษาเบื้องต้น เป็นการให้การช่วยเหลือเพื่อผ่อนคลายให้ลดน้อยลง ทั้งด้านความรู้สึก ความคิด และการปฏิบัติตนของนักเรียน โดยมุ่งเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมไปในทางที่ดีงามหรือพึงประสงค์ ทั้งนี้ครูที่ปรึกษาจะต้องสร้างความไว้วางใจกับนักเรียนเพื่อให้นักเรียน เกิดความไว้วางใจกล้าที่พูดคุย เพื่อครูที่ปรึกษาจะได้ให้คำแนะนำในการแก้ปัญหาได้อย่างถูกต้องและเหมาะสม

2. การจัดกิจกรรมเพื่อป้องกันและแก้ไขปัญห กรมสามัญศึกษา มีแนวทางการจัดกิจกรรม 5 แนวทาง คือ

- 2.1 การใช้กิจกรรมเสริมหลักสูตร
- 2.2 การใช้กิจกรรมซ่อมเสริม
- 2.3 การใช้กิจกรรมในห้องเรียน
- 2.4 การใช้กิจกรรมเพื่อนช่วยเพื่อน
- 2.5 การใช้กิจกรรมการสื่อสารกับผู้ปกครอง

จริยา นิยมสวัสดิ์ (2557) ได้กล่าวว่า ในการดูแลช่วยเหลือนักเรียน ด้านการป้องกันและ ช่วยเหลือนักเรียน ครูที่ปรึกษาควรให้ความเอาใจใส่กับนักเรียนทุกคนอย่างเท่าเทียมกัน แต่สำหรับ นักเรียนกลุ่มเสี่ยง และกลุ่มมีปัญหา นั้น จำเป็นมากที่ต้องให้ความดูแลเอาใจใส่อย่างใกล้ชิด และหาวิธีการช่วยเหลือ ทั้งการป้องกันและการแก้ไขปัญห โดยไม่ปล่อยปะละเลยนักเรียน จนกลายเป็นปัญหาของสังคม การป้องกันและแก้ไขปัญหของนักเรียนจึงเป็นภาระงานที่ยิ่งใหญ่ และมีคุณค่าอย่างมากในการพัฒนาให้นักเรียนเติบโตเป็นบุคคลที่มีคุณภาพของสังคมต่อไป

การป้องกันและแก้ไขปัญห ให้นักเรียนนั้นมีหลายเทคนิค วิธีการ แต่สิ่งที่ครูที่ปรึกษา จำเป็นต้องดำเนินการ มี 2 ประการ คือ

1. การให้คำปรึกษาเบื้องต้น
2. การจัดกิจกรรมเพื่อป้องกันและแก้ไขปัญห

องอาจ อินทร์แพง (2559) ได้กล่าวถึงระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนในด้านการป้องกันและ การแก้ไขปัญหานักเรียน ไว้ดังนี้

1. มาตรการให้ครูที่ปรึกษาดำเนินการป้องกันและแก้ไขปัญหานักเรียนที่ชัดเจน โดยเน้นที่การปฏิบัติจริง
2. การอุทิศตนในการแก้ปัญหของนักเรียนของครูที่ปรึกษา

3. วุฒิภาวะทางอารมณ์ของครูที่ปรึกษาในการแก้ไขปัญหา

สรุปได้ว่า การป้องกันและแก้ไขปัญหา หมายถึง การที่ครูที่ปรึกษาเอาใจใส่กับนักเรียนทุกคนอย่างเท่าเทียมกัน โดยเฉพาะนักเรียนกลุ่มเสี่ยงและมีปัญหานั้นจำเป็นอย่างมากที่ต้องให้ความดูแลเอาใจใส่อย่างใกล้ชิดและหาวิธีการช่วยเหลือ ทั้งการป้องกันและแก้ไขปัญหา โดยไม่ปล่อยปละละเลยนักเรียนจนกลายเป็นปัญหาของสังคม ซึ่งผู้วิจัยได้นำบทสรุปนี้ไปเป็นกรอบแนวคิดในการวิจัย

3.5 การส่งต่อ

สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน (2547, น.51) ได้กำหนดว่า การส่งต่อ หมายถึง การป้องกันและแก้ไขปัญหาของนักเรียน โดยครูประจำชั้นหรือครูที่ปรึกษาตามกระบวนการป้องกันและช่วยเหลือนักเรียน ในกรณีที่มีปัญหายากต่อการช่วยเหลือ แล้วนักเรียนมีพฤติกรรมไม่ดีขึ้น ก็ควรส่งต่อผู้เชี่ยวชาญเฉพาะด้าน กรณีที่มีเด็กมีความสามารถพิเศษหรือเด็กอัจฉริยะเด็กที่มีความต้องการพิเศษ เด็กด้อยโอกาสก็ควรส่งต่อผู้เชี่ยวชาญเฉพาะด้านหรือหน่วยงานที่เกี่ยวข้องเพื่อให้เด็กนักเรียนได้รับการส่งเสริมพัฒนาารวดเร็วขึ้น การส่งต่อนักเรียนที่มีปัญหา มี 2 ลักษณะ คือ

1. การส่งต่อภายใน ครูประจำชั้นหรือครูที่ปรึกษาส่งครูแนะแนวหรือผู้ที่เกี่ยวข้องที่สามารถให้ความช่วยเหลือนักเรียนได้ ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับสภาพปัญหาของนักเรียน

2. การส่งต่อภายนอก เป็นการส่งนักเรียนไปให้ผู้เชี่ยวชาญเกี่ยวข้องได้ช่วยเหลือพัฒนานักเรียน กรณีที่เกินความสามารถของสถานศึกษา โดยครูแนะแนวหรือผู้เกี่ยวข้องเป็นผู้ดำเนินการส่งต่อและมีการติดต่อดำเนินการส่งต่ออย่างเป็นระบบและมีประสิทธิภาพ

กระทรวงศึกษาธิการ (2553, น.27-30) ได้เสนอแนวทางในการส่งต่อไว้ว่า เป็นการป้องกันและแก้ไขปัญหาของนักเรียน โดยครูที่ปรึกษาตามกระบวนการป้องกันและแก้ไขปัญหาที่นักเรียนนั้นอาจมีบางกรณีที่มีปัญหาที่มีความยากต่อการช่วยเหลือหรือช่วยเหลือแล้วนั้นพฤติกรรมไม่ดีขึ้น ก็ควรดำเนินการส่งต่อไปยังผู้เชี่ยวชาญเฉพาะด้านต่อไป เพื่อให้ปัญหาของนักเรียนได้รับการช่วยเหลืออย่างถูกต้องและรวดเร็วขึ้น หากปล่อยให้ปัญหานั้นเป็นบทรบหน้าหน้าที่ของครูที่ปรึกษาหรือครูคนใดคนหนึ่งเท่านั้น ความยุ่งยากของปัญหาอาจมีมากขึ้นหรือลุกลามกลายเป็นปัญหาใหญ่โตจนยากต่อการแก้ไข การส่งต่อแบ่งออกเป็น 2 แบบ คือ

1. การส่งต่อภายใน ครูที่ปรึกษาส่งต่อไปยังครูที่สามารถให้การช่วยเหลือได้ ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับลักษณะปัญหา เช่น ส่งต่อครูแนะแนว ครูพยาบาล ครูประจำวิชา เป็นต้น

2. การส่งต่อภายนอก ครูแนะแนวหรือฝ่ายปกครองเป็นผู้ดำเนินการส่งต่อผู้เชี่ยวชาญภายนอก

สถาบันราชานุกูล (2551) กล่าวว่า ระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนด้านการส่งต่อ เป็นการป้องกันและแก้ไขปัญหาของนักเรียน โดยครูที่ปรึกษาตามกระบวนการป้องกันและแก้ไข

ปัญหานักเรียนนั้น อาจมีบางกรณีที่มีปัญหาที่มีความยากต่อการช่วยเหลือหรือช่วยเหลือแล้วนั้น พฤติกรรมไม่ดีขึ้นก็ควรดำเนินการส่งต่อไปยังผู้เชี่ยวชาญเฉพาะด้านต่อไป เพื่อให้ปัญหาของนักเรียน ได้รับการช่วยเหลืออย่างถูกต้องและรวดเร็วขึ้น หากปล่อยให้เป็นบทบาทหน้าที่ของครูที่ปรึกษาหรือ ครูคนใดคนหนึ่งเท่านั้น ความยุ่งยากของปัญหาอาจมีมากขึ้นหรือลุกลามกลายเป็นปัญหาใหญ่โต จนยากต่อการแก้ไข การส่งต่อแบ่งออกเป็น 2 แบบ คือ

1. การส่งต่อภายใน ครูที่ปรึกษาส่งต่อไปยังครูที่สามารถให้การช่วยเหลือ ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับลักษณะปัญหา เช่น ส่งต่อครูแนะแนว ครูพยาบาล ครูประจำวิชา หรือฝ่ายปกครอง เป็นต้น
2. การส่งต่อภายนอก ครูแนะแนวหรือฝ่ายปกครองเป็นผู้ดำเนินการส่งต่อผู้เชี่ยวชาญภายนอก

สำหรับการส่งต่อภายใน หากส่งต่อไปยังครูแนะแนวหรือฝ่ายปกครองจะเป็นการแก้ไข ปัญหาที่ยากต่อการช่วยเหลือของครูที่ปรึกษา เช่น ปัญหาเกี่ยวกับจิตใจ ความรู้สึก ปัญหาพฤติกรรม ที่ซับซ้อนหรือความรุนแรง เป็นต้น ครูที่รับต่อต้องมีการช่วยเหลืออย่างเป็นระบบและประสานการทำงานกับผู้เกี่ยวข้องเพื่อการช่วยเหลือที่มีประสิทธิภาพ แต่หากเกิดกรณียากต่อการช่วยเหลืออีก ก็ต้องส่งต่อผู้เชี่ยวชาญภายนอกเช่นกัน

จรรยา เนียมสวัสดิ์ (2557) กล่าวว่า การป้องกันและแก้ไขปัญหาของนักเรียน โดยครูประจำชั้นตามกระบวนการป้องกันและแก้ไขปัญหานักเรียนนั้น อาจมีบางกรณีที่มีปัญหา มีความยากต่อการช่วยเหลือหรือช่วยเหลือแล้ว พฤติกรรมไม่ดีขึ้นก็ควรดำเนินการส่งต่อไปยังผู้เชี่ยวชาญเฉพาะด้านต่อไป เพื่อให้ปัญหาของนักเรียนได้รับการช่วยเหลืออย่างถูกต้องและรวดเร็วขึ้น หากปล่อยให้เป็นบทบาทหน้าที่ของครูที่ปรึกษาหรือครูคนใดคนหนึ่งเท่านั้น ความยุ่งยากของปัญหา อาจมีมากขึ้นหรือลุกลามกลายเป็นปัญหาใหญ่โตจนยากต่อการแก้ไข การส่งต่อแบ่งออกเป็น 2 แบบ คือ

1. การส่งต่อภายใน ครูที่ปรึกษาส่งต่อไปยังครูที่สามารถให้การช่วยเหลือ ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับลักษณะปัญหา เช่น ส่งต่อครูแนะแนว ครูพยาบาล ครูประจำวิชา หรือฝ่ายปกครอง เป็นต้น
2. การส่งต่อภายนอก ครูแนะแนวหรือฝ่ายปกครองเป็นผู้ดำเนินการส่งต่อผู้เชี่ยวชาญภายนอก

องอาจ อินทร์แพง (2559) ได้กล่าวถึงระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนในด้านการส่งต่อไว้ดังนี้

1. ความพยายามของครูที่ปรึกษาในการแก้ไขปัญหานักเรียนก่อนการส่ง
2. การประสานระหว่างครูที่ปรึกษากับครูที่จะช่วยเหลือนักเรียนต่อและบุคลากรที่เกี่ยวข้อง ทั้งภายในและภายนอก
3. ความพร้อมของนักเรียนในการรับความช่วยเหลือจากครูที่ปรึกษาและบุคลากรอื่น

สรุปได้ว่า การส่งต่อ หมายถึง การป้องกันและแก้ไขปัญหานักเรียน โดยครูประจำชั้น หรือครูที่ปรึกษาตามกระบวนการป้องกันและช่วยเหลือนักเรียน ในกรณีที่มีปัญหายากต่อการช่วยเหลือ แล้วนักเรียนมีพฤติกรรมไม่ดีขึ้น ก็ควรส่งต่อผู้เชี่ยวชาญเฉพาะด้านทั้งภายในและภายนอกต่อไป เพื่อให้นักเรียนได้รับการช่วยเหลืออย่างถูกต้อง รวดเร็วและไม่เกิดปัญหาที่ยากต่อการแก้ไขในอนาคต ซึ่งผู้วิจัยได้นำบทสรุปนี้ไปเป็นกรอบแนวคิดในการวิจัย

4. บทบาทหน้าที่ในการปฏิบัติงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน

สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน (2559, น.23-30) ได้กล่าวว่า ในการดำเนินงานตามระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนต้องมีผู้รับผิดชอบดำเนินงานตามบทบาทหน้าที่ตามขั้นตอนและกระบวนการที่ถูกต้องอย่างมีประสิทธิภาพจึงจะช่วยให้นักเรียนทุกคนได้รับการดูแลช่วยเหลือตามเจตนารมณ์ของสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน ดังนี้

1. คณะกรรมการอำนวยการ (ทีมนำ)

คณะกรรมการอำนวยการ (ทีมนำ) ประกอบด้วย ผู้อำนวยการโรงเรียน เป็นประธานกรรมการ มีกรรมการตามตำแหน่งต่าง ๆ ได้แก่ รองผู้อำนวยการทุกฝ่าย หัวหน้าระดับ หัวหน้างานแผนงาน หัวหน้างานกิจกรรมพัฒนาผู้เรียน ผู้แทนผู้ปกครอง ผู้แทนชุมชน และหัวหน้างานแนะแนว เป็นกรรมการและเลขานุการ

คณะกรรมการอำนวยการ (ทีมนำ) มีบทบาทหน้าที่ ดังต่อไปนี้

- 1.1 ส่งเสริมสนับสนุนการขับเคลื่อนและผดุงรักษาระบบการดูแลและช่วยเหลือนักเรียน
- 1.2 สร้างขวัญกำลังใจและพัฒนาบุคลากร
- 1.3 เป็นผู้นำในการพัฒนา บุรณาการภารกิจโดยรวมของสถานศึกษา
- 1.4 ประสานสัมพันธ์และสร้างความเข้มแข็งให้ทีมประสาน (ทีมทำ) และเครือข่ายการดำเนินงานจากทุกภาคส่วน
- 1.5 นิเทศ กำกับ ติดตาม และประเมินผล

2. คณะกรรมการประสานงาน (ทีมประสาน)

คณะกรรมการประสานงาน (ทีมประสาน) ประกอบด้วย รองผู้อำนวยการที่ผู้บริหารมอบหมาย เป็นประธานกรรมการ มีกรรมการ ตามตำแหน่งและหน้าที่ต่าง ๆ ได้แก่ หัวหน้าระดับทุกระดับ หัวหน้างานกิจกรรมพัฒนาผู้เรียน หัวหน้างานอนามัย ครูพยาบาล และหัวหน้างานแนะแนวเป็นกรรมการและเลขานุการ

คณะกรรมการประสานงาน (ทีมประสาน) มีบทบาทหน้าที่ดังต่อไปนี้

- 2.1 ปฏิบัติงานในฐานะบุคลากรหลักในการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน

2.2 ประสานงานระหว่างคณะกรรมการอำนวยการ (ทีมนำ) และคณะกรรมการดำเนินงาน (ทีมทำ) และหน่วยงานอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้องกับการดูแลช่วยเหลือนักเรียน

2.3 จัดทำเครื่องมือ สื่ออุปกรณ์ที่จำเป็นในการพัฒนาดำเนินงานและรับผิดชอบในการชี้แจง สร้างความรู้ ความเข้าใจแก่ผู้ปฏิบัติงาน

2.4 จัดการประชุมคณะกรรมการทุกฝ่ายอย่างต่อเนื่องสม่ำเสมอ เพื่อแสวงหาแนวทางในการดูแลช่วยเหลือนักเรียน

2.5 สรุปรายงานผลการดำเนินงานและดำเนินการอื่นใด เพื่อให้ระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ

3. คณะกรรมการดำเนินงาน (ทีมทำ)

คณะกรรมการดำเนินงาน (ทีมทำ) ประกอบด้วย หัวหน้าระดับชั้นเป็นประธานกรรมการ มีกรรมการตามตำแหน่งหน้าที่ต่าง ๆ ได้แก่ รองหัวหน้าระดับ ครูที่ปรึกษา ครูผู้สอน และครูแนะแนว เป็นกรรมการและเลขานุการ

คณะกรรมการดำเนินงาน (ทีมทำ) มีบทบาทหน้าที่ ดังต่อไปนี้

3.1 ประสานงานกับผู้เกี่ยวข้องและดำเนินการประชุมชี้แจง

3.2 บันทึกหลักฐานการปฏิบัติงาน ประเมินผลและจัดทำรายงานตามระดับชั้น

3.3 ศึกษาข้อมูลเกี่ยวกับความต้องการของครูที่ปรึกษาและนักเรียน เพื่อประโยชน์ต่อการดูแลช่วยเหลือนักเรียน

3.4 ประชุมคณะกรรมการอย่างต่อเนื่องสม่ำเสมอ

3.5 ดำเนินการดูแลให้ความช่วยเหลือนักเรียนตามขั้นตอนและกระบวนการของระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน

บทบาทหน้าที่ของบุคลากรในคณะกรรมการดำเนินงาน (ทีมทำ)

1. หัวหน้าระดับ/รองหัวหน้าระดับ

1.1 ติดตาม กำกับดูแลช่วยเหลือนักเรียนของครูที่ปรึกษา

1.2 ประสานงานกับผู้เกี่ยวข้องในการดูแลช่วยเหลือนักเรียน

1.3 จัดประชุมครูในระดับเพื่อพัฒนาประสิทธิภาพในการดูแลช่วยเหลือนักเรียน

1.4 จัดประชุมกลุ่มเพื่อปรึกษาปัญหารายกรณี (Case Conference)

1.5 บันทึกหลักฐานการปฏิบัติงานและจัดทำรายงานประเมินผลระดับ ส่งผู้บริหาร

โดยผ่านทีมประสาน

2. ครูที่ปรึกษา/ครูประจำชั้น

2.1 ดำเนินการดูแลช่วยเหลือนักเรียนตามแนวทางที่กำหนด ดังนี้

การรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล โดยการรวบรวมข้อมูลนักเรียนเป็นรายบุคคล จัดทำข้อมูลให้เป็นระบบและเป็นปัจจุบัน

การคัดกรองนักเรียน วิเคราะห์ข้อมูล จำแนกจัดกลุ่มนักเรียน เช่น กลุ่มเด็ก มีความสามารถพิเศษ กลุ่มปกติ กลุ่มเสี่ยง และกลุ่มมีปัญหาต้องการช่วยเหลือโดยเร่งด่วน ส่งเสริมและพัฒนานักเรียน โดยจัดกิจกรรม โครงการ โครงการ ส่งเสริมพัฒนานักเรียน ให้รู้จักตนเอง รักและเห็นคุณค่าในตนเองมีทักษะในการดำเนินชีวิต

การป้องกันและแก้ไขปัญหา ดูแลช่วยเหลือให้คำปรึกษา กรณีปัญหาที่ไม่ยุ่งยาก ซับซ้อน ทั้งรายบุคคลและเป็นกลุ่ม

การส่งต่อ กรณีปัญหาของนักเรียนซับซ้อน ให้ส่งต่อไปยังครูแนะแนว ฝ่ายปกครอง หรือมีทักษะความสามารถตรงกับลักษณะปัญหา

2.2 พัฒนาตนเองด้านองค์ความรู้ทางจิตวิทยาการแนะแนวและการให้คำปรึกษา

2.3 ร่วมประชุมกลุ่มปรึกษาปัญหารายการกรณี

2.4 บันทึกหลักฐานการปฏิบัติงานและประเมินผล รายงานส่งหัวหน้าระดับ

3. ครูแนะแนว

3.1 นิเทศ (Supervising) สนับสนุนและเป็นแกนหลักแก่ครูที่ปรึกษาและผู้เกี่ยวข้อง ทุกคนในการให้ความรู้ เทคนิค วิธีการและกระบวนการตามหลักจิตวิทยาและการแนะแนว เพื่อใช้ในการดูแลช่วยเหลือนักเรียนในประเด็นสำคัญต่อไปนี้

3.2 ให้คำปรึกษา (Counseling) แก่นักเรียนในกรณีที่ครูที่ปรึกษาไม่สามารถแก้ไขหรือ ยากต่อการช่วยเหลือ ผู้ปกครอง และผู้ขอรับบริการทั่วไป

3.3 ประสาน (Coordinating) กับผู้เกี่ยวข้องทั้งในและนอกสถานศึกษา เป็นระบบ “เครือข่าย” ในการดำเนินงานแนะแนวและการดูแลช่วยเหลือนักเรียน

3.4 จัดกิจกรรมพัฒนานักเรียนในคาบแนะแนว

3.5 ให้บริการต่าง ๆ หรือจัดทำโครงการ กิจกรรมกลุ่มต่าง ๆ ให้กับนักเรียน ซึ่งเป็น การสนับสนุนระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน

3.6 ร่วมประชุมกลุ่มปรึกษาปัญหารายการกรณี

3.7 ในกรณีที่นักเรียนมีปัญหาอยากต่อการช่วยเหลือของครูแนะแนว ให้ส่งต่อ ผู้เชี่ยวชาญภายนอกและติดตามผลการช่วยเหลือนั้น

3.8 บันทึกหลักฐานการปฏิบัติงานและประเมินผลรายงานส่งผู้บริหารหรือหัวหน้า ระดับ

4. ครูผู้สอนประจำวิชาและครูที่เกี่ยวข้อง

4.1 ศึกษาข้อมูลของนักเรียนเป็นรายบุคคล เพื่อรู้จักและเข้าใจนักเรียนอย่างแท้จริง

- 4.2 ให้ข้อมูลเกี่ยวกับตัวนักเรียนแก่ครูที่ปรึกษา และให้ความร่วมมือกับครูที่ปรึกษาและผู้เกี่ยวข้องในการดูแลช่วยเหลือนักเรียน
- 4.3 ให้ข้อมูลการรู้จักและเข้าใจผู้เรียนในการจัดกระบวนการเรียนรู้กิจกรรมพัฒนาผู้เรียนและบริการต่าง ๆ ให้ผู้เรียนได้พัฒนาตามธรรมชาติและเต็มตามศักยภาพ
- 4.4 ให้คำปรึกษาเบื้องต้นในรายวิชาที่สอน ด้านการศึกษาต่อการประกอบอาชีพทักษะการดำรงชีวิต และบุคลิกภาพที่พึงประสงค์
- 4.5 พัฒนาตนเองด้านองค์ความรู้ทางจิตวิทยาและการแนะแนวและนำมาบูรณาการในการจัดประสบการณ์การเรียนรู้ให้แก่ผู้เรียน
- 4.6 ร่วมประชุมกลุ่มปรึกษาปัญหากรณี ในกรณีที่เกี่ยวข้องกับการดูแลช่วยเหลือนักเรียน
- 4.7 บันทึกหลักฐานการปฏิบัติงาน สรุปผล และรายงานส่งหัวหน้าระดับ
5. ผู้แทนนักเรียน
- 5.1 เรียนรู้ทำความเข้าใจกรอบแนวคิดของระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน
- 5.2 ประสานงานในการรวบรวมข้อมูลเกี่ยวกับสภาพปัญหาและความต้องการจำเป็นของเพื่อนนักเรียน
- 5.3 มีส่วนร่วมในการกำหนดแผนงาน โครงการและกิจกรรม
- 5.4 เป็นแกนนำในการดูแลช่วยเหลือเพื่อนนักเรียน ให้ได้รับประสบการณ์การเรียนรู้และการเสริมสร้างทักษะการดำรงชีวิตอย่างเต็มตามศักยภาพ

ปัจจัยที่ส่งผลต่อความสำเร็จของการบริหารจัดการระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน

สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน (2547) กล่าวว่า ปัจจัยสำคัญที่ส่งผลต่อประสิทธิภาพของการบริหารจัดการระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนนั้น มีดังต่อไปนี้

1. ทีมนำและทีมประสาน ได้แก่ ผู้บริหารโรงเรียน คณะกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน รองผู้บริหารโรงเรียนทุกฝ่าย รวมทั้งหัวหน้ากลุ่มสาระการเรียนรู้ ความสำคัญของระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนและให้การสนับสนุนการดำเนินการหรือร่วมตามความเหมาะสมอย่างสม่ำเสมอ
2. ครูทุกคนและผู้เกี่ยวข้องจำเป็นต้องมีความตระหนักในความสำคัญของระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนและมีทัศนคติที่ดีต่อนักเรียน
3. คณะกรรมการหรือคณะทำงานทุกคนต้องมีการประสานงานกันและมีการประชุมในแต่ละคณะอย่างสม่ำเสมอตามที่กำหนด

4. ครูที่ปรึกษาเป็นบุคลากรหลักที่สำคัญในการดำเนินงานความร่วมมือจากครูทุกคนในโรงเรียน รวมทั้งการสนับสนุนในเรื่องต่าง ๆ

5. การอบรมให้ความรู้และทักษะ รวมทั้งการเผยแพร่ข้อมูลผู้ปกครอง กรรมการสถานศึกษาและผู้เกี่ยวข้อง ในเรื่องนี้เอื้อประโยชน์นักเรียนเป็นสิ่งที่จำเป็นต่อจิตวิทยาการแนะแนวทางการแก้ไขปัญหาต่างๆของนักเรียน ซึ่งโรงเรียนควรมีการจัดทำ

6. ผู้ปกครองและเครือข่ายร่วมพัฒนาในทุกส่วนของสังคม มีการบริหารจัดการระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนและเยาวชนในเชิงบูรณาการอย่างเข้มแข็งจริง

นันทรัตน์ เกื้อหนูน (2553) ได้กล่าวว่า ปัจจัยสำคัญที่มีผลต่อความสำเร็จของการดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน ก็คือทุกฝ่ายต้องร่วมมือกัน ทั้งนักเรียน คณะครู ผู้อำนวยการ ผู้ปกครอง คณะกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐานและผู้ที่เกี่ยวข้อง เพื่อความสำเร็จของระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน

สายสมร ยุนนิมิ (อ้างถึงใน ศิริชัย จิตสว่าง, 2555) กล่าวถึงปัจจัยที่ทำให้สำเร็จต้องมียุทธศาสตร์ประกอบ 5 ประการ คือ

1. ผู้บริหารและผู้ช่วยทุกฝ่ายตระหนักถึงความสำคัญของระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน และให้การสนับสนุนการดำเนินการหรือร่วมกิจกรรมตามความเหมาะสม

2. ครูทุกคนตระหนักในความสำคัญ มีความสุขที่จะพัฒนานักเรียนทุกด้าน

3. คณะกรรมการหรือคณะทำงานทุกคนต้องมีการประสานงานกัน มีการประชุม

ในแต่ละคณะอย่างสม่ำเสมอตามที่กำหนด

4. ครูที่ปรึกษาเป็นบุคลากรหลักสำคัญในการดำเนินงาน โดยที่ครูทุกคนให้ความร่วมมือรวมทั้งการสนับสนุนในเรื่องต่างๆจากโรงเรียน

5. การอบรมให้ความรู้และทักษะ รวมทั้งการเผยแพร่ข้อมูลความรู้ที่ปรึกษาหรือผู้ที่เกี่ยวข้องในเรื่องที่เอื้อประโยชน์ต่อการดูแลช่วยให้การปรึกษาเบื้องต้นและแนวทางการแก้ปัญหาต่างๆของนักเรียนอย่างต่อเนื่องและสม่ำเสมอ

จุฑามณี เกษสุวรรณ (2555) กล่าวถึง ปัจจัยที่ส่งผลต่อการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาในเขต

กรุงเทพมหานคร มี 4 ปัจจัย คือ ประสพการณ์ในการทำงานของครู ประสพการณ์ในการเข้ารับ

การฝึกอบรมของครู จำนวนชั่วโมงสอนของครู จำนวนนักเรียนต่อห้องที่ครูรับผิดชอบในการสอน

วนิดา ชนินทพุทรวงศ์ (อ้างถึงใน ขยาภรณ์ ศฤงคารทวิกุล, 2557) กล่าวถึงปัจจัยที่ส่งผลต่อการดำเนินงานตามระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนไว้ว่า

1. ผู้บริหารโรงเรียน รวมทั้งผู้ช่วยผู้บริหารโรงเรียนทุกฝ่ายควรตระหนักถึงของระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน และให้การสนับสนุนการดำเนินกิจกรรมตามความเหมาะสมอย่างสม่ำเสมอ
2. ครูทุกคนและผู้เกี่ยวข้องต้องมีความตระหนักในความสำคัญของระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน และมีทัศนคติที่ดีต่อนักเรียน มีความสุขที่จะพัฒนานักเรียนในทุกด้าน
3. คณะกรรมการหรือคณะทำงานทุกคณะ ต้องมีการประสานงานกันอย่างใกล้ชิด และมีการประชุมในแต่ละคณะทำงานอย่างสม่ำเสมอตามที่กำหนด
4. ครูที่ปรึกษาเป็นบุคลากรหลักสำคัญในการดำเนินการ โดยต้องอาศัยความร่วมมือจากครูทุกคนในโรงเรียน รวมทั้งการสนับสนุนเรื่องต่างๆจากโรงเรียน
5. การอบรมให้ความรู้และทักษะ รวมทั้งการเผยแพร่ข้อมูลความรู้แก่ครูผู้ปกครอง กรรมการสถานศึกษาและผู้ที่เกี่ยวข้อง ในเรื่องนี้เอื้อต่อการดูแลช่วยเหลือนักเรียนเป็นสิ่งจำเป็น โดยเฉพาะเรื่องจิตวิทยาการแนะแนวและการให้คำปรึกษา

วรรณภา เย็นมนัส (2557) ได้ศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของครูที่ปรึกษาโรงเรียนมัธยมศึกษาในจังหวัดพระนครศรีอยุธยา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 3 พบว่า ปัจจัยที่มีผลต่อการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนประกอบด้วยปัจจัย 3 ด้าน คือ 1. ด้านภาวะผู้นำการเปลี่ยนแปลง 2. ด้านการทำงานเป็นทีม และ 3. ด้านการนิเทศ ติดตามและประเมินผล

นิตยา คະเนนิล (2559) กล่าวว่า ปัจจัยที่ส่งผลต่อกระบวนการบริหารระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน มีทั้งหมด 3 ด้าน ได้แก่

1. การขับเคลื่อนนโยบาย
2. การดำเนินงานของบุคลากรหลัก
3. การส่งเสริมสนับสนุนจากหน่วยงาน

พรรณณภัทร ตาลป่า (2560) ได้ศึกษาเกี่ยวกับปัจจัยที่มีส่งต่อการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียนในอำเภอเวียงแหง สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเชียงใหม่ เขต 3 ได้กล่าวถึงปัจจัยที่ส่งผลไว้ 3 ปัจจัย คือ 1. ปัจจัยผู้บริหาร 2. ปัจจัยด้านครู 3. ปัจจัยด้านผู้ปกครอง

มยุรี สาริบุตร (2560) กล่าวถึงปัจจัยความสำเร็จในการดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนมีความสัมพันธ์กับคุณภาพนักเรียนอยู่ในระดับมาก โดยมีปัจจัย ดังนี้

1. ด้านความร่วมมือจากผู้ปกครองและชุมชน
2. ด้านการสนับสนุนจากหน่วยงาน
3. ด้านการป้องกันและแก้ไขปัญหา

4. ด้านความเพียงพอของทรัพยากร
5. ด้านการคัดกรองนักเรียน
6. ด้านการส่งต่อนักเรียน

สุธิดา พงษ์สวัสดิ์ (2561) ได้ศึกษาเกี่ยวกับการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน โรงเรียนชะอำคุณหญิงเนื่องบุรี พบว่า ปัจจัยที่ส่งผลต่อระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน มีทั้งหมด 4 ด้าน ได้แก่ 1. บุคลากร (Man) 2. งบประมาณ (Money) 3. วัสดุอุปกรณ์ (Material) 4. การจัดการ (Management)

นฤมล กอบแก้ว (2561) ได้ศึกษาเกี่ยวกับปัจจัยคัดสรรที่ส่งผลต่อการดำเนินงานตามระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนในสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 3 จังหวัดพระนครศรีอยุธยา พบว่าปัจจัยที่ส่งผลต่อการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน ที่ได้จากการสังเคราะห์ปัจจัยคัดสรรที่ส่งผลต่อการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน มีจำนวน 5 ปัจจัย ได้แก่ 1. ภาวะผู้นำให้บริการของผู้บริหาร 2. ความพร้อมของบุคลากร 3. การทำงานเป็นทีม 4. ระบบข้อมูลสารสนเทศ 5. นิเทศ กำกับ ติดตามและประเมินผล

สุภัทสร สุริยะ (2562) ได้ศึกษาเกี่ยวกับการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน โรงเรียน สังกัดกรุงเทพมหานคร พบว่า ปัจจัยที่ส่งผลต่อความสำเร็จในการดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน มี 5 ปัจจัย ดังนี้

1. ผู้บริหารโรงเรียนรวมทั้งผู้ช่วยผู้บริหารโรงเรียนต่างตระหนักถึงความสำคัญของระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนและให้การสนับสนุนการดำเนินงานหรือร่วมกิจกรรมตามความเหมาะสมอย่างสม่ำเสมอ
2. ครู ทุกคนและผู้เกี่ยวข้องจำเป็นต้องมีความตระหนักในความสำเร็จของระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนและมีทัศนคติที่ดีต่อนักเรียน มีความสุขที่จะพัฒนานักเรียนในทุกด้าน
3. คณะกรรมการหรือคณะทำงานทุกคนต้องมีการประสานงานกันอย่างใกล้ชิด และมีการประชุมในแต่ละคณะอย่างสม่ำเสมอตามที่กำหนด
4. ครูที่ปรึกษาและครูแนะแนวเป็นบุคลากรหลักในการดำเนินงาน โดยต้องได้รับความร่วมมือจากครูทุกคนใน โรงเรียน รวมทั้งการสนับสนุนในเรื่องต่างๆ จากโรงเรียน
5. การอบรมให้ความรู้และทักษะรวมทั้งการเผยแพร่ข้อมูล ความรู้แก่ครูที่ปรึกษาหรือผู้ที่เกี่ยวข้องในเรื่องที่เอื้อประโยชน์ต่อการดูแลช่วยเหลือนักเรียนเป็นสิ่งที่จำเป็น โดยเฉพาะเรื่องทักษะการปรึกษาเบื้องต้น และแนวทางการแก้ไขปัญหาต่างๆ ของนักเรียน ซึ่งโรงเรียนควรดำเนินการอย่างต่อเนื่องและสม่ำเสมอ

ตารางที่ 1 (ต่อ)

องค์ประกอบ / นักวิชาการ	สพฐ. (2547)	นันทรัตน์ เกื้อทนน (2553)	สายสมร ยูนินิ (2555)	จุฑามณี เกษสุวรรณ (2555)	วนิดา ชนินทรพงศ์ (2557)	วรรณภา เข็มมัส (2557)	นิตยา คตะเนนิต (2559)	พรรณณภัทธ ตาลป่า (2560)	มยุรี สารีบุตร (2560)	ศศิลา พงษ์สวัสดิ์ (๒๕๕๑)	นฤมล กอบแก้ว (2561)	สุภัทสร สุริยะ (2562)	บุษยา ไชยจักร (2562)	ขวัญชนก เอียดดั่ง (2563)	รวม
4. การฝึกอบรม	✓		✓	✓	✓							✓			5
5. ผู้ปกครอง ชุมชน	✓							✓	✓						3
6. การประสานงาน		✓	✓		✓	✓					✓	✓		✓	7
7. การสนับสนุนจาก หน่วยงาน							✓		✓						2
8. ด้านทรัพยากร									✓	✓					2
9. ด้านประสบการณ์ ทำงาน				✓											1
10. จำนวนชั่วโมง สอน				✓											1
11. จำนวนนักเรียนที่ รับผิดชอบ				✓											1
12. ด้านนโยบาย							✓								1
13. การดำเนินงาน					✓	✓			✓	✓					4
14. การกำกับ ติดตาม											✓				1
15. ขวัญกำลังใจ												✓			1
16. บรรยากาศใน โรงเรียน												✓			1
17. ด้านเทคโนโลยี													✓		1

จากผลการสังเคราะห์ พบว่า มีความสอดคล้องกับด้านองค์ประกอบของการบริหารจัดการระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน 5 อันดับแรก แสดงในตารางต่อไปนี้

ตารางที่ 2 การสรุปผลองค์ประกอบการบริหารจัดการระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน

องค์ประกอบ / นักวิชาการ	สพฐ. (2547)	นันทรัตน์ เกื้อทนน (2553)	สายสมร ยุกินิมิ (2555)	จุฑามณี เกษสุวรรณ (2555)	วนิดา ชนินทรพงศ์ (2557)	วรรณภา เข็มมนัส (2557)	นิตยา คະเนนนิล (2559)	พรรณณภัทธ ตาลป่า (2560)	มยุรี สาริบัติร (2560)	สุธิดา พงษ์สวัสดิ์ (2561)	นฤมล กอบแก้ว (2561)	สุภัทสร สุริยะ (2562)	บุษยา ไชยจักร (2562)	ขวัญชนก เอียดด้วง (2563)	รวม
1. ผู้บริหาร สถานศึกษา	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	11
2. ครูที่ปรึกษา	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	9
3. ครูแนะแนว	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	9
4. การประสานงาน	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	7
5. การฝึกอบรม	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	5

จากตารางที่ 2 พบว่า องค์ประกอบของการบริหารจัดการระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน มี 5 องค์ประกอบหลัก คือ ผู้บริหารสถานศึกษา ครูที่ปรึกษา ครูแนะแนว การประสานงาน และการฝึกอบรม โดยกำหนดเกณฑ์องค์ประกอบจำนวน 5 อันดับ ที่มีความถี่ตั้งแต่ 5 ขึ้นไป

การบริหารจัดการ

1. ความหมายของการบริหารจัดการ

ไพบุลย์ช่างเรียน (2542) ได้กล่าวว่า การบริหารจัดการหมายถึง ระบบที่ประกอบไปด้วย กระบวนการในการนำทรัพยากรทางการบริหารทั้งทางวัตถุและคน มาดำเนินการเพื่อบรรลุ วัตถุประสงค์ที่กำหนดไว้ อย่างมีประสิทธิภาพและประสิทธิผล

เจริญผล สุวรรณโชติ (2544, น.192) กล่าวว่า การบริหารจัดการ คือ กระบวนการของ สังคมอย่างหนึ่งที่เกิดขึ้นกับกลุ่มคนกลุ่มหนึ่งที่จะเข้ามาร่วมกัน เพื่อกระทำกิจกรรมอย่างหนึ่งหรือ หลายอย่าง เพื่อให้บรรลุถึงจุดหมายตามที่กำหนดเอาไว้ การกระทำนั้นจะเป็นการกระทำที่ เกี่ยวข้องกับการสร้างสรรค์ การดำเนินการเพื่อให้คงอยู่ต่อไป

ศิริวรรณ เสรีรัตน์ และคณะ (2545, น.135) กล่าวว่า การบริหารจัดการ หมายถึง กระบวนการนำทรัพยากรการบริหารมาใช้ให้บรรลุวัตถุประสงค์ตามขั้นตอนบริหารคือ การวางแผน

การจัดองค์กร การนำและการควบคุม โดยที่การวางแผน คือ การกำหนดวัตถุประสงค์การตัดสินใจ การจัดการองค์กร คือ การรวบรวมทรัพยากร การจัดหาคนเข้าทำงาน การจัดโครงสร้าง การนำ คือ การจูงใจ การมีอิทธิพลและการติดต่อสื่อสาร การควบคุม คือ การตรวจสอบ การบริการสินค้า กระบวนการควบคุมคุณภาพ

วิรัช วิรัชนิภาวรรณ (2548) กล่าวว่า การบริหารจัดการ (Management Administration) การบริหารการพัฒนา (Development Administration) แม้กระทั่งการบริหาร การบริการ (Service Administration) แต่ละคำมีความหมายคล้ายคลึงหรือใกล้เคียงกันที่เห็นได้ อย่างชัดเจนมีอย่างน้อย 3 ส่วน คือ 1. ล้วนเป็นแนวทางหรือวิธีการบริหารงานภาครัฐที่หน่วยงาน ของรัฐ หรือเจ้าหน้าที่ของรัฐ นำมาใช้ในการปฏิบัติราชการเพื่อช่วยเพิ่มประสิทธิภาพในการบริหาร ราชการ 2. มีกระบวนการบริหารงานที่ประกอบด้วย 3 ขั้นตอน คือ การคิด (Thinking) หรือ การวางแผน (Planning) การดำเนินงาน (Acting) และการประเมินผล (Evaluating) และ 3. มีจุดหมายปลายทางคือ การพัฒนาประเทศไปในทิศทางที่ทำให้ประชาชนมีคุณภาพชีวิตที่ดีขึ้น รวมทั้งประเทศชาติมีความเจริญก้าวหน้าและมั่นคงเพิ่มขึ้น สำหรับส่วนที่แตกต่างกัน คือ แต่ละคำ มีจุดเน้นต่างกันกล่าวคือการบริหารจัดการเน้นเรื่องการนำแนวคิดการจัดการของภาคเอกชน เข้ามาใช้ในการบริหารราชการเช่น การมุ่งหวังผลกำไร การแข่งขัน ความรวดเร็ว การตลาด การประชาสัมพันธ์การจูงใจด้วยค่าตอบแทน การลดขั้นตอน และการลดพิธีการ เป็นต้น ในขณะที่ การบริหารการพัฒนาให้ความสำคัญเรื่องการบริหารรวมทั้งการพัฒนานโยบาย แผน แผนงาน โครงการ (Policy, Plan, Program, Project) หรือกิจกรรมของหน่วยงานของรัฐ ส่วนการบริหาร การบริการเน้นเรื่องการบริหารอำนวยความสะดวกและการให้บริการแก่ประชาชน

ติน ปรัชญพฤทธิ์ (2555) กล่าวว่า การบริหารในลักษณะที่เป็นกระบวนการโดยหมายถึง กระบวนการนำเอาการตัดสินใจและนโยบายไปปฏิบัติส่วนการบริหารรัฐกิจหมายถึงเกี่ยวข้องกับ การนำเอานโยบายสาธารณะไปปฏิบัติ

บุญทัน ดอกไธสง (2555) ได้กล่าวว่า การบริหารจัดการ เป็นการจัดการทรัพยากรที่มีอยู่ ให้มีประสิทธิภาพมากที่สุดเพื่อตอบสนองความต้องการของบุคคล องค์กร หรือประเทศ หรือ การจัดการเพื่อผลกำไรของทุกคนในองค์กร

จากที่กล่าวมาข้างต้น สรุปได้ว่าการบริหารจัดการ คือ การจัดการทรัพยากรที่มีอยู่ให้มี ประสิทธิภาพมากที่สุด เพื่อให้บรรลุตามวัตถุประสงค์ที่กำหนดไว้ โดยกระบวนการที่ทำให้การ บริหารงานมีประสิทธิภาพนั้น ประกอบด้วยการคิด (Thinking) หรือการวางแผน (Planning) การดำเนินงาน (Acting) และการประเมินผล (Evaluating) เพื่อนำไปสู่จุดหมาย หรือ การเปลี่ยนแปลงในทิศทางที่ดีขึ้น

2. ความสำคัญของการบริหารจัดการ

สมยศ นาวิกาน (2544, น.23) สรุปความสำคัญของการบริหารว่าการบริหารมีความสำคัญ และเกี่ยวข้องกับกิจกรรมต่างๆ ที่มีความเกี่ยวพันระหว่างกัน เพื่อความสำเร็จของเป้าหมาย เป็นเรื่องเกี่ยวกับความสำเร็จในเป้าหมายที่กำหนดไว้ เป้าหมายดังกล่าวนี้จะแตกต่างกันไปในแต่ละองค์การแต่ไม่ว่าเป้าหมายที่กำหนดไว้ขององค์การใดองค์การหนึ่งโดยเฉพาะจะเป็นอย่างไรก็ตาม การบริหารก็คือกระบวนการสำคัญอย่างหนึ่งที่จะทำให้เป้าหมายดังกล่าวนี้ประสบความสำเร็จ

สมศักดิ์ คงเที่ยง (2545, น.56) กล่าวถึงความสำคัญของการบริหารไว้ ดังนี้

1. การบริหาร เป็นการเจริญเติบโตควบคู่มากับการดำรงชีวิตของมนุษย์และเป็นสิ่งที่ช่วยให้มนุษย์ชีวิตอยู่ร่วมกันได้อย่างผาสุก
2. จำนวนประชากรที่เพิ่มขึ้นอย่างรวดเร็วเป็นผลให้องค์การต่างๆ ต้องขยายงานด้านการบริหารให้กว้างขวางยิ่งขึ้น
3. การบริหารเป็นเครื่องบ่งชี้ให้ทราบถึงความเจริญก้าวหน้าของสังคม ความก้าวหน้าด้านวิทยาการต่างๆ ทำให้การบริหารเกิดการเปลี่ยนแปลงและก้าวหน้า รวดเร็วยิ่งขึ้น
4. การบริหารเป็นมรรควิธีที่สำคัญในอันที่จะนำสังคมและประเทศไปสู่ความเจริญก้าวหน้า
5. การบริหารจะช่วยชี้ให้ทราบถึงแนวโน้ม ทั้งในด้านความเจริญและความเสื่อมของสังคมในอนาคต
6. การบริหารมีลักษณะเป็นการทำงานร่วมกันของกลุ่มบุคคลในองค์การ ความสำเร็จของการบริหารจึงขึ้นอยู่กับปัจจัยสภาพแวดล้อมทางสังคมและวัฒนธรรมทางการเมือง
7. การบริหารมีลักษณะต้องใช้การวินิจฉัยสั่งการเป็นเครื่องมือ นักบริหารต้องคำนึงถึงปัจจัยแวดล้อมต่าง ๆ และการวินิจฉัยสั่งการเป็นเครื่องแสดงให้ทราบถึงความสามารถของนักบริหาร และความเจริญเติบโตของการบริหาร

8. ชีวิตประจำวันของมนุษย์ไม่ว่าในครอบครัวหรือในองค์การย่อมมีส่วนเกี่ยวพันในการบริหารอยู่เสมอ ดังนั้นการบริหารจึงเป็นเรื่องน่าสนใจและจำเป็นต่อการดำรงชีวิตอย่างฉลาด

9. การบริหารกับการเมืองเป็นสิ่งคู่กัน ไม่อาจแยกจากกันได้โดยเด็ดขาด ดังที่กล่าวกันว่า การเมืองกับการบริหารนั้นเปรียบเสมือนคนละด้านของเหรียญอันเดียวกัน

จากที่กล่าวมาข้างต้น พอสรุปได้ว่า การบริหารมีความสำคัญแก่คนทุกกลุ่ม เพราะการบริหารเจริญเติบโตควบคู่มากับการดำรงชีวิตของมนุษย์และเป็นสิ่งที่ช่วยให้มนุษย์ดำรงชีวิตอยู่ร่วมกันได้อย่างผาสุก การบริหารทำให้การทำงานขององค์การสำเร็จ ก่อให้เกิดความสามัคคีในหมู่คณะ แม้ว่านักบริหารจะไม่ได้เป็นผู้ลงมือทำงานเองต้องอาศัยคนอื่นเป็นผู้ทำงานต่าง ๆ ก็ตาม แต่ก็ไม่ได้หมายความว่า ผู้บริหารไม่ต้องทำอะไรเลย ตรงกันข้ามกับบริหารกลับต้องหันมา บริหารหรือ

การจัดการที่เป็นงานของกลุ่มทั้งกลุ่ม เพื่อให้ห้องค์การสามารถดำเนินไปได้อย่างเป็นระบบโดยที่ทุกฝ่ายต่างทำงานโดยได้ประสิทธิภาพและประสบความสำเร็จ

3. กระบวนการบริหารจัดการ

การดำเนินงานเพื่อให้ห้องค์การเป็นไปด้วยความเรียบร้อยและมีประสิทธิภาพ มีวิธีการอยู่หลายแนวทางด้วยกัน แต่ประการสำคัญที่สุดในการบริหารก็คือ ผู้บริหารจะต้องยึดกระบวนการบริหารอย่างใดอย่างหนึ่งมาเป็นหลักในการบริหารงาน มีนักวิชาการหลายท่านได้ให้แนวคิดเกี่ยวกับกระบวนการบริหารดังนี้

อินสอน บัวเขียว (2547, น.63-72) กล่าวถึงกระบวนการบริหารไว้ว่า การบริหารควรมีองค์ประกอบดังต่อไปนี้

1. การวางแผน คือ การสร้างความมั่นใจ ซึ่งจะให้แน่ใจได้ว่าการใช้ทรัพยากรเพื่อทำงานจะไม่ผิดพลาดเสียหายและลดการเสี่ยงภัย แผนงานเปรียบเสมือนแผนที่และเข็มทิศช่วยนำทางการวางแผนจะเป็นงานบริหารประการแรกที่ต้องทำและจะครอบคลุมถึงงานต่าง ๆ ทุกอย่างที่จะต้องมีการนำมาพิจารณาจากพื้นฐานข้อเท็จจริงที่เป็นอยู่

2. การจัดองค์การ คือ หน้าที่หรืองานที่เกี่ยวข้องกับการจัดระเบียบ เพื่อให้สิ่งของและบุคคลผู้เข้ามาอยู่ในองค์การ สามารถทำงานเกี่ยวข้องสัมพันธ์กันอย่างมีประสิทธิภาพและเพื่อประโยชน์ต่องานที่จะมีการประสานกันทำงานเป็นทีมให้บรรลุวัตถุประสงค์

3. การจัดคนเข้าทำงาน คือ การเลือกและจัดคนที่มีความรู้ความสามารถต่างกันให้ลงทำงานในตำแหน่งที่ยากง่ายต่างกันอย่างเหมาะสม

4. การสั่งการ คือ การขอความร่วมมือโดยใช้เหตุผลเชื่อว่า การมีส่วนร่วมให้คนผู้ทำงานรู้จักรับผิดชอบและควบคุมตนเอง เพื่อให้บรรยากาศการบริหารงานมีความราบรื่น

5. การประสานงาน คือ การที่สามารถจูงใจให้คนปฏิบัติงานได้ดีโดยใช้การติดต่อสื่อสารสองทางทั้งไปและกลับ

6. การควบคุม คือ การติดตามความก้าวหน้าของงานเพื่อเทียบกับแผนงาน

7. การประเมินผลและการรายงาน คือ ผลจากการปฏิบัติหน้าที่ที่ปรากฏออกมาในสองลักษณะคือการมีประสิทธิผลหรือการทำงานสามารถบรรลุตามเป้าหมายที่วางไว้และการมีประสิทธิภาพ คือ สามารถทำงานได้คุณค่าหรือผลประโยชน์ตอบแทนกลับมามากกว่าต้นทุนเสมอ

สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน (2547, น.35-54) กล่าวว่า กระบวนการบริหารที่นิยมกันมากและสามารถนำมาใช้เป็นหลักการบริหารงานได้ คือ กระบวนการบริหารของลูเธอร์กูลิค (Luther Gulick) และแลนดอล เออวิก (Lyndall Urwick) หรือเรียกว่า POSDCORB โดยมีกระบวนการบริหาร 7 ประการดังนี้

1. การวางแผน (Planning –P) หมายถึง การจัดวางโครงการ แผนปฏิบัติการ รวมทั้งวิธีการปฏิบัติงานเอาไว้ล่วงหน้าเพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์ของหน่วยงาน
2. การจัดหน่วยงาน (Organizing – O) หมายถึง การกำหนดโครงสร้างและอำนาจหน้าที่ และการจัดสายงานเพื่อให้การปฏิบัติงานเป็นไปตามวัตถุประสงค์
3. การจัดวางตัวบุคคล (Staffing –S) หมายถึง การบริหารงานด้านบุคคล ได้แก่ การจัดอัตรากำลัง การสรรหา การพัฒนาบุคลากร และการสร้างบรรยากาศการทำงาน
4. การอำนวยการ (Directing – D) หมายถึง การวินิจฉัยสั่งการ การควบคุมบังคับบัญชา และการดูแลการปฏิบัติงานในฐานะที่ผู้บริหารเป็น หัวหน้าหน่วยงาน
5. การประสานงาน (Coordinating– Co) หมายถึง การประสานกิจกรรมด้านต่าง ๆ ของหน่วยงานเพื่อให้เกิดการร่วมมือประสานงานที่ดีและดำเนินไปสู่จุดหมาย
6. การรายงาน (Reporting – R) หมายถึง การรายงานผลการปฏิบัติงานของหน่วยงาน เพื่อให้ผู้บริหารและสมาชิกของหน่วยงานทราบความเคลื่อนไหวและความคืบหน้าของกิจการสม่ำเสมอ
7. การงบประมาณ (Budgeting – B) หมายถึง การจัดทำงบประมาณ การจัดทำบัญชี การใช้จ่ายเงิน และการควบคุมตรวจสอบทางการเงิน

สรุปได้ว่า กระบวนการบริหารเป็นกิจกรรมที่มีความสำคัญอย่างยิ่งต่อการทำงานทุกประเภท ผู้ที่ต้องการให้งานเกิดประสิทธิภาพ ประสิทธิภาพและเกิดผลประโยชน์สูงสุดจะต้องใช้กระบวนการทางการบริหารในการปฏิบัติงาน โดยเฉพาะอย่างยิ่งผู้บริหารการศึกษา เพราะต้องคำนึงถึงกระบวนการในการวางแผนเป็นอันดับแรก มีการดำเนินการตามแผนที่กำหนดไว้ พร้อมทั้งตรวจสอบ แก้ไข ปรับปรุงเป็นระยะ ต้องมีการประเมินผลเพื่อให้ทราบว่าประสบความสำเร็จหรือมีปัญหาเล็กน้อยประการใด จะต้องรู้และเข้าใจในกระบวนการบริหารจัดการสถานศึกษา แล้วนำมาประยุกต์ใช้ ไม่เฉพาะในเรื่องของงานวิชาการเท่านั้น แต่จะรวมถึงเรื่องของพฤติกรรมนักเรียนก็น่าเป็นห่วง จึงต้องนำกระบวนการบริหารจัดการระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนเข้ามาช่วยในการพัฒนาสถานศึกษา

สารสนเทศที่เกี่ยวกับการบริหารจัดการระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน ของโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา ประถมศึกษาอุตรดิตถ์ เขต 2

สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน โดยสำนักติดตามและประเมินผลการจัดการศึกษา ขั้นพื้นฐาน ได้ดำเนินการติดตาม ประเมินผลการบริหารและการจัดการศึกษาขั้นพื้นฐาน ตามตัวชี้วัด แผนปฏิบัติการของสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2563 โดยใช้ตัวชี้วัดตามแผนปฏิบัติการของสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2563 ประกอบด้วย 6 นโยบาย 23 ตัวชี้วัด คือ นโยบายที่ 1 ด้านการจัดการศึกษาเพื่อความมั่นคง ของมนุษย์และของชาติจำนวน 5 ตัวชี้วัด นโยบายที่ 2 ด้านการจัดการศึกษาเพื่อเพิ่มความสามารถ ในการแข่งขันของประเทศ จำนวน 2 ตัวชี้วัด นโยบายที่ 3 ด้านการพัฒนาและเสริมสร้างศักยภาพทรัพยากร มนุษย์จำนวน 6 ตัวชี้วัด นโยบายที่ 4 ด้านการสร้างโอกาสในการเข้าถึงบริการการศึกษาที่มีคุณภาพ มีมาตรฐาน และลดความเหลื่อมล้ำทางการศึกษา จำนวน 4 ตัวชี้วัด นโยบายที่ 5 ด้านการจัดการศึกษาเพื่อพัฒนา คุณภาพชีวิตที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม จำนวน 1 ตัวชี้วัด และนโยบายที่ 6 ด้านการปรับสมดุลและพัฒนา ระบบ การบริหารจัดการศึกษา จำนวน 5 ตัวชี้วัด เป็นกรอบในการติดตาม ประเมินผล เก็บข้อมูลการดำเนินงาน จาก 2 ส่วน คือ 1. สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา จำนวน 225 เขต ได้แก่ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา ประถมศึกษา จำนวน 183 เขต และสำนักงานเขตพื้นที่ศึกษามัธยมศึกษา จำนวน 42 เขต โดยรายงานข้อมูล ทางระบบอิเล็กทรอนิกส์ (Electronic Monitoring and Evaluation System :e-MES)

สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอุตรดิตถ์ เขต 2 ได้ดำเนินการรายงานสรุปผลการติดตาม ประเมินผลการบริหารและการจัดการศึกษาขั้นพื้นฐาน ตามตัวชี้วัดแผนปฏิบัติการ สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน ประจำปีงบประมาณ พ.ศ.2563 ที่เกี่ยวข้องกับ การบริหารจัดการระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน กล่าวว่า โรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอุตรดิตถ์ เขต 2 มีจำนวน 23 โรงเรียน สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาได้ดำเนินการส่งเสริมสนับสนุน นิเทศ กำกับ ติดตาม ให้สถานศึกษาสามารถ ดำเนินการระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนตามมาตรฐานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนอย่าง มีระบบ สำนักงานเขตพื้นที่ศึกษากำหนดให้เป็นกิจกรรมสำคัญที่เป็นจุดเน้นสู่การปฏิบัติ โดยการเสริมสร้างความเข้มแข็ง ได้แก่ ระบบดูแลนักเรียนที่ดำเนินการอยู่ในโรงเรียนมัธยมศึกษา และ ขยายไปสู่โรงเรียนขยายโอกาสและประถมศึกษา ได้พัฒนาระบบส่งเสริมความประพฤตินักเรียน และ ระบบควบคุมพฤติกรรมเสี่ยงของนักเรียน ในการดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนของ

โรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอุตรดิตถ์ เขต 2 ได้ดำเนินงานระบบตามรูปแบบของสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน ซึ่งมีองค์ประกอบ 5 ด้าน ได้แก่ 1. การรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล 2. การคัดกรองนักเรียน 3. การส่งเสริมและพัฒนา นักเรียน 4. การป้องกันและแก้ไข ปัญหา และ 5. การส่งต่อนักเรียน แต่การดำเนินงานระบบ การดูแลช่วยเหลือนักเรียนนั้นยังมีปัญหาที่ส่งผลให้การดำเนินงานไม่ประสบผลสำเร็จ ทั้งจากผู้บริหาร ครู นักเรียน ผู้ปกครอง ชุมชน และผู้มีส่วนเกี่ยวข้อง เช่น โรงเรียนไม่มีการวางแผนนโยบาย ในการทำงานที่ชัดเจน ไม่มีการส่งเสริมให้ครูเข้ารับการอบรม ไม่มีการประชุมชี้แจงให้ครู นักเรียน ผู้ปกครองให้ทราบ แนวทางการดำเนินการในการคัดกรองนักเรียน ขาดเครื่องมือในการคัดกรอง นักเรียน โรงเรียนไม่มีผู้เชี่ยวชาญหรือผู้รู้ข้อมูลเกี่ยวกับปัญหาที่เกิดขึ้น ขาดการประสานกับหน่วยงาน ภายนอก ขาดความร่วมมือจากผู้ปกครองในการเข้าประชุมและการดำเนินงานตามระบบดูแล ช่วยเหลือนักเรียน นักเรียนไม่ได้ข้อมูลตามความเป็นจริง ขาดการนิเทศ กำกับ ติดตามจากผู้บริหาร ขาดการสรุปผลและเผยแพร่ประชาสัมพันธ์กับหน่วยงานภายนอก (รายงานผลการดำเนินงานระบบ การดูแลช่วยเหลือนักเรียน โรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอุตรดิตถ์ เขต 2, 2563, น.12-13)

งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

งานวิจัยภายในประเทศ

จำเริญ นาคอุไร และเบญจวรรณ กี่สุขพันธ์ (2559) ได้ทำการวิจัยเรื่อง การบริหารระบบ ดูแลช่วยเหลือนักเรียน โรงเรียนเบญจมราชาลัยในพระบรมราชูปถัมภ์ การวิจัยครั้งนี้ มีวัตถุประสงค์ เพื่อศึกษาและเปรียบเทียบการบริหารระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน โรงเรียนเบญจมราชาลัย ในพระบรมราชูปถัมภ์ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 1 จำแนกตามความคิดเห็นของครู ใช้วิธีการวิจัยเชิงสำรวจจากกลุ่มตัวอย่างที่เป็นครู จำนวน 66 คน เครื่องมือที่ใช้ในการ รวบรวมข้อมูล คือ แบบสอบถามที่มีค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.97 สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล คือ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน สถิติทดสอบที การวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว และการเปรียบเทียบรายคู่โดยวิธีเชฟเฟ ผลการวิจัยพบว่า 1. สถานภาพส่วนบุคคลของครูส่วนใหญ่ เป็นหญิง ร้อยละ 74.24 อายุมากกว่า 55 ปี ร้อยละ 36.36 ระดับการศึกษาปริญญาตรี ร้อยละ 68.18 ตำแหน่งครูที่ปรึกษา ร้อยละ 81.82 และประสบการณ์ในตำแหน่งมากกว่า 8 ปี ร้อยละ 63.64 2. การบริหารระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียนเบญจมราชาลัยในพระบรมราชูปถัมภ์ ในภาพรวมและรายด้านทุกด้าน อยู่ในระดับมาก โดยมีการบริหารระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนด้าน การเตรียมและการวางแผนดำเนินงานเป็นอันดับที่หนึ่ง รองลงมา คือ ด้านการดำเนินงานตามแผน

ด้านการประเมินผล และด้านการนิเทศ กำกับติดตาม ตามลำดับ 3. ผลการทดสอบสมมติฐาน พบว่า ครูที่มีอายุต่างกันมีความคิดเห็นต่อการบริหารระบบ ดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียน เบลูจุมราชาลัยในพระบรมราชูปถัมภ์ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับ .05 ส่วนครูที่มีเพศ ระดับการศึกษา ตำแหน่งและประสบการณ์ในตำแหน่งต่างกันมีความคิดเห็นต่อการบริหารระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียน เบลูจุมราชาลัยในพระบรมราชูปถัมภ์ไม่แตกต่างกัน

ชุตินาถ อารวมแก้ว (2559) ได้ศึกษาการดำเนินงานตามระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนที่ส่งผลต่อคุณภาพชีวิตนักเรียนของสถานศึกษาในจังหวัดปทุมธานี สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 4 การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาการดำเนินงานตามระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนที่ส่งผลต่อคุณภาพชีวิตนักเรียนของสถานศึกษาในจังหวัดปทุมธานี สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 4 (ปทุมธานี-สระบุรี) กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ ครูผู้สอน และผู้บริหารจำนวน 358 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยในครั้งนี้ เป็นแบบสอบถาม (Questionnaires) สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลได้แก่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานและวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณแบบขั้นตอน (Stepwise Multiple Regression Analysis) ผลการวิจัยพบว่า

1. การดำเนินงานตามระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนที่ส่งผลต่อคุณภาพชีวิตนักเรียนของสถานศึกษาในจังหวัดปทุมธานี สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 4 (ปทุมธานี-สระบุรี) โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า ด้านการคัดกรองนักเรียนมีค่าเฉลี่ยสูงสุด รองลงมาคือ ด้านการป้องกันและแก้ไขปัญหา และการส่งต่อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำที่สุด 2. คุณภาพนักเรียนในจังหวัดปทุมธานี สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 4 (ปทุมธานี-สระบุรี) โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า ด้านสัมพันธภาพสังคมมีค่าเฉลี่ยสูงสุด รองลงมาคือ ด้านจิตใจ และด้านการเรียนรู้ที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด และ 3. การดำเนินงานตามระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน ส่งผลต่อคุณภาพชีวิตนักเรียนของสถานศึกษาอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

รัตนบติ บัวดี (2560) ได้ทำการวิจัยเรื่อง ความคิดเห็นของครูต่อการดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน กลุ่มบริหารงานกิจการนักเรียนในโรงเรียนศรีอยุธยาในพระอุปถัมภ์ฯ การศึกษาวิจัยในครั้งนี้มีวัตถุประสงค์ เพื่อศึกษาและเปรียบเทียบความคิดเห็นของครูต่อการดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนกลุ่มบริหารงานกิจการนักเรียนในโรงเรียนศรีอยุธยาในพระอุปถัมภ์ฯ โดยจำแนกตามเพศและประสบการณ์ในการปฏิบัติงาน กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยคือ ครูในโรงเรียนศรีอยุธยาในพระอุปถัมภ์ฯ ปีการศึกษา 2559 จำนวน 103 คน เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาเป็นแบบสอบถาม 3 ตอน ตอนที่ 1 แบบสอบถามเกี่ยวกับสถานภาพผู้ตอบ ตอนที่ 2 เป็นแบบสอบถามปลายเปิด แบบสอบถามความคิดเห็นของครูต่อการดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน กลุ่มบริหารงานกิจการนักเรียนในโรงเรียนศรีอยุธยาในพระอุปถัมภ์ฯ

จำนวน 5 ด้าน คือ ด้านการรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล ด้านการคัดกรองนักเรียน ด้านการส่งเสริมนักเรียน ด้านการป้องกันและช่วยเหลือนักเรียน และด้านการส่งต่อนักเรียน โดยมีลักษณะเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) 5 ระดับ ตอนที่ 3 เป็นข้อเสนอแนะมีลักษณะเป็นปลายเปิดได้ผ่าน การตรวจจากผู้เชี่ยวชาญและการทดสอบคุณภาพเครื่องมือ โดยการหาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แอลฟา (Alpha Coefficient) ตามวิธีของครอนบาค (Cronbach) ได้ค่าความเชื่อมั่นทั้งฉบับจำนวน 0.966 นำข้อมูลที่ได้มาวิเคราะห์ การวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูปสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ความถี่ (Frequency) ร้อยละ (Percentage) ค่าเฉลี่ย (Mean) ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) ค่าที (Independent Sample t-Test) และการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (One Way Analysis of Variance) ผลการวิจัยพบว่า

1. กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง คิดเป็นร้อยละ 68.90 ส่วนใหญ่เป็นครูที่มีประสบการณ์ในการปฏิบัติงานต่ำกว่า 10 ปี คิดเป็นร้อยละ 57.30
2. ความคิดเห็นของครูต่อการดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน กลุ่มบริหารงานกิจการนักเรียนในโรงเรียนศรีอยุธยาในพระอุปถัมภ์ฯ โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก และเมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่าส่วนใหญ่อยู่ในระดับมาก
3. ครูที่มีเพศต่างกันมีความคิดเห็นของครูต่อการดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน กลุ่มบริหารงานกิจการนักเรียนในโรงเรียนศรีอยุธยา ในพระอุปถัมภ์ฯ โดยภาพรวมไม่แตกต่างกันและเมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า ไม่มีความแตกต่างในทุกด้าน
4. ครูที่มีประสบการณ์ในการปฏิบัติงานต่างกัน มีความคิดเห็นของครูต่อการดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน กลุ่มบริหารงานกิจการนักเรียนในโรงเรียนศรีอยุธยาในพระอุปถัมภ์ฯ โดยภาพรวมไม่แตกต่างกัน และเมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่าไม่มีความแตกต่างในทุกด้าน

ปรมาภรณ์ สนิธิ (2560) ได้ทำการวิจัย เรื่อง แนวทางการพัฒนาระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนระดับประถมศึกษาของโรงเรียนขนาดเล็ก สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาปทุมธานี การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1. ศึกษากระบวนการดูแลช่วยเหลือนักเรียนระดับประถมศึกษาของโรงเรียนขนาดเล็ก สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาปทุมธานี และ 2. หาแนวทางการพัฒนาระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนระดับประถมศึกษาของโรงเรียนขนาดเล็ก สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาปทุมธานี ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ ผู้บริหารและครูประจำชั้น สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาปทุมธานี จำนวน 273 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ แบบสอบถามและแบบสัมภาษณ์ สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ค่าความถี่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และการวิเคราะห์เนื้อหา ผลการวิจัยพบว่า 1. การดำเนินการระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนระดับประถมศึกษาของ โรงเรียนขนาดเล็ก สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาปทุมธานี โดยรวมและรายด้านอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณารายด้านพบว่า ด้านการส่งต่อนักเรียนมีค่าเฉลี่ยสูงสุด รองลงมา ได้แก่ ด้านการรู้จัก

นักเรียนเป็นรายบุคคลและด้านการคัดกรองนักเรียนมีค่าเฉลี่ยต่ำที่สุด และ 2. แนวทางการพัฒนาระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนระดับประถมศึกษาของโรงเรียนขนาดเล็ก สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาปทุมธานี ด้านการรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล พบว่า สถานศึกษามีการรวบรวมข้อมูลด้านความสามารถพิเศษของนักเรียนอย่างเป็นระบบ ด้านการคัดกรองนักเรียน พบว่าสถานศึกษามีการวิเคราะห์ข้อมูลของนักเรียนที่ได้จากการเก็บรวบรวมข้อมูลนักเรียนเป็นรายบุคคลอย่างเป็นระบบ ด้านการส่งเสริมและพัฒนา นักเรียน พบว่า มีการจัดกิจกรรมส่งเสริมและพัฒนา นักเรียนให้สอดคล้องกับนโยบายสถานศึกษา ด้านการป้องกันและแก้ไข ปัญหา พบว่า สถานศึกษามีการช่วยเหลือดูแลนักเรียนกลุ่มเสี่ยงและกลุ่มมีปัญหาอย่างใกล้ชิด และด้านการส่งต่อนักเรียน พบว่านักเรียนที่ส่งต่อได้รับการช่วยเหลือที่ถูกต้องและรวดเร็ว

งานวิจัยในต่างประเทศ

Giblin & Poland (1985) ได้ทำการวิจัยเรื่องความต้องการด้านสุขภาพของนักเรียนไฮสคูลในดีทรอยต์ (Health Needs of High School Students Detroit) โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาความต้องการทางด้านสุขภาพและข้อมูลเกี่ยวกับนักเรียนไฮสคูล ซึ่งเป็นคนไข้ของคลินิกสุขภาพวัยรุ่นในดีทรอยต์ แบบสอบถามกำหนดปัญหาสุขภาพในปัจจุบันและความต้องการทางข้อมูลและปัจจัยที่ส่งผลกระทบต่อทำให้บริการสุขภาพของนักเรียนไฮสคูล ซึ่งกลุ่มตัวอย่างได้จากนักเรียนอาชีวะในท้องถิ่น จำนวน 187 คน และนักเรียนไฮสคูลในละแวกใกล้เคียง จำนวน 426 คน ผลการวิจัยในส่วนที่เกี่ยวข้องกับการแนะนำพบว่านักเรียนจากโรงเรียนไฮสคูลในท้องถิ่นและละแวกใกล้เคียง มีอายุต่างกันมีปัญหาทางด้านยาเสพติด สุรา โรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์และความต้องการข้อมูลทางด้านสุขภาพแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ และเมื่อเปรียบเทียบทางด้านอายุ เพศ ของนักเรียนไฮสคูลละแวกใกล้เคียงพบว่า นักเรียนจากโรงเรียนไฮสคูลในท้องถิ่นและละแวกใกล้เคียงมีอายุต่างกัน มีปัญหาทางด้านยาเสพติด สุรา โรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์ สูบบุหรี่ และปัญหาในการทำงาน ส่วนความต้องการข้อมูลทางด้านสุขภาพแตกต่างกัน โดยนักเรียนที่มีอายุน้อยกว่าต้องการ ข้อมูลเกี่ยวกับบาดแผลที่เกิดจากการเล่นกีฬา ส่วนนักเรียนอายุมากกว่ามีความต้องการข้อมูลเกี่ยวกับโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์ ส่วนทางด้านเพศของนักเรียนพบว่าของเพศหญิงจะมีปัญหาและความต้องการมากกว่าเพศชายในเรื่องเกี่ยวกับเพศ การคุมกำเนิด ปัญหาทางด้านอารมณ์และจิตใจ การลดความอ้วน ปัญหาทางด้านผิว เพศชายจะมีมากกว่าเพศหญิงโดยเฉพาะในเรื่องของงาน นอกจากนี้ยังพบว่าในด้านความต้องการข้อมูลทางด้านสุขภาพนักเรียนส่วนใหญ่ ร้อยละ 60 อยากได้ข้อมูลจากแพทย์เป็นส่วนตัวมากกว่าให้เป็นกลุ่มหรือจากเอกสาร

Little (1985) ได้ศึกษาบทบาทหน้าที่ของอาจารย์ที่ปรึกษา พบว่าครูที่ปรึกษาควรปฏิบัติหน้าที่สำคัญ 3 ประการคือ เป็นผู้คอยช่วยเหลือเมื่อได้รับการร้องขอ เป็นผู้ให้การฝึกอบรมและให้คำแนะนำปรึกษาเป็น ผู้ให้ความรู้และทักษะที่จำเป็น

Teed (2002) ได้ศึกษาการพบนักเรียนเพื่อรู้ความต้องการทางด้านอารมณ์และสังคมของนักเรียน ครูประถมศึกษากับความเข้าใจในการให้คำปรึกษาในชั้นเรียนพบว่า ลักษณะพิเศษของเด็กมีลักษณะเหมือนกัน คือ ครอบครัวหย่าร้าง ครอบครัวขนาดใหญ่ผู้ปกครองติดสารเสพติด เด็กมีปัญหาความรุนแรง ถูกทารุณทางเพศ ถูกทอดทิ้ง พิกการ เด็กสุขภาพไม่ดีต้องใช้ยาบำบัด สิ่งเหล่านี้เป็นแรงกดดันอย่างมากและมีผลกระทบต่อชีวิตเด็กจึงจำเป็นอย่างยิ่งที่ครูควรเอาใจใส่ต่อปัญหาและความต้องการของนักเรียนในเรื่องต่างๆ นอกเหนือจากการเรียนการสอนตามปกติ การศึกษาพบว่า ครูได้ใช้วิธีการให้คำปรึกษาหลากหลายวิธีในชั้นเรียน วิธีที่ใช้มากที่สุดคือ การรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคลเพื่อเป็นมาตรการป้องกันรักษาฟื้นฟูได้อีกด้วย

Goodman (2003) ได้ศึกษาการใช้แบบคัดกรองนักเรียนเป็นรายบุคคล เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล ได้แก่ แบบสอบถาม SDQ แบบประเมินจุดแข็ง-จุดอ่อน แบบประเมินพฤติกรรมนักเรียน เพื่อคัดกรองเด็กที่มีความผิดปกติทางจิตใจ ซึ่งเป็นเยาวชนในชุมชนที่รวบรวมข้อมูลจากผู้ปกครอง ครู เพื่อนเยาวชน พบว่า ทุกกลุ่มให้ความเห็นว่าเป็นความผิดปกติทางจิตใจเกิดขึ้นเฉพาะบุคคลและเป็นความแปรปรวนทางอารมณ์ของบุคคล โดยมีสาเหตุมาจากพฤติกรรมส่วนบุคคล พฤติกรรมอยู่ไม่สุข ไม่อยู่นิ่ง พวกซึมเศร้า และพวกที่มีพฤติกรรมที่ไม่พึงประสงค์อื่นๆ ความกลัวสิ่งของหรือสัตว์เฉพาะบุคคลถูกทอดทิ้งในวัยเด็ก และพฤติกรรมการกินไม่เหมาะสมทำให้การคัดกรองเยาวชนที่มีความผิดปกติทางจิตใจ มีความแม่นยำและแก้ปัญหาดังกล่าวได้อย่างมีประสิทธิภาพเหมาะสมมากกว่าการเก็บรวบรวมข้อมูลจากครูและเพื่อนเยาวชน

Williams (2008) ได้ศึกษาการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน การศึกษาการบริหารจัดการองค์กรและการรับรู้ด้านทฤษฎีเกี่ยวกับการสร้างเสริมเชื่อมโยงกับเรื่องสุขภาพของเยาวชน การวิจัยเชิงบรรยายแบบกรณีศึกษาครั้งนี้ใช้วิธีการวิเคราะห์เชิงเปรียบเทียบ เพื่ออธิบายความแตกต่างของแต่ละโมเดลที่ใช้ในการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน และเพื่อสำรวจว่าโครงสร้างด้านการบริหารจัดการองค์กรแบบที่ขาดหายไป วิธีการรวบรวมข้อมูลที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ การสัมภาษณ์บุคลากรผู้ปฏิบัติงานในหน่วยงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน รวมทั้งผู้เกี่ยวข้องในการบริหารงานโรงเรียนจากภายนอก จากนั้นผู้วิจัยจึงทำการวิเคราะห์ในส่วนของข้อมูลเชิงคุณภาพโดยใช้กลยุทธ์แบบเน้นกรณีศึกษาในการวิเคราะห์เชิงเปรียบเทียบในหลายๆ กรณี ผลการวิจัยพบว่ามีความแตกต่างกันในพฤติกรรมด้านการเชื่อมโยงกับองค์ประกอบย่อยในแต่ละโมเดล และพบว่าความแตกต่างนี้มีความเด่นชัดที่สุดในการบริหารกระบวนการด้านการติดตามผล และยังมีผลกระทบต่อนักเรียนที่รับบริการจากระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนอีกด้วย

จากเอกสารและการศึกษางานวิจัยที่เกี่ยวข้อง จะเห็นได้ว่าการบริหารจัดการระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนส่งผลต่อการพัฒนานักเรียนในหลายด้าน ทั้งทางด้านร่างกาย ด้านจิตใจ ด้านทางสังคม ด้านสิ่งแวดล้อม ด้านการเรียนรู้ และด้านอารมณ์ การบริหารจัดการระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนที่มีประสิทธิภาพจะส่งผลให้นักเรียนได้รับการพัฒนาได้เต็มศักยภาพต่อไป

บทที่ 3

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยในครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาระดับปัจจัยและปัจจัยที่ส่งผลต่อความสำเร็จของการบริหารจัดการระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอุตรดิตถ์ เขต 2 ซึ่งผู้วิจัยได้กำหนดขั้นตอนการดำเนินการวิจัยมีรายละเอียด ดังต่อไปนี้

1. ประชากร
2. ขั้นตอนดำเนินงานวิจัย
3. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย
4. การสร้างและการตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือในการวิจัย
5. การเก็บรวบรวมข้อมูล
6. สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

ประชากร

ประชากรในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ ครูโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอุตรดิตถ์ เขต 2 จำนวน 23 โรงเรียน โดยจำแนกเป็นครูฝ่ายวิชาการ โรงเรียนละ 1 คน จำนวน 23 คน ครูแนะแนวหรือครูที่รับผิดชอบเกี่ยวกับระบบการดูแลช่วยเหลือ นักเรียน โรงเรียนละ 1 คนจำนวน 23 คน และครูที่ปรึกษาชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น โรงเรียนละ 6 คน จำนวน 138 คน รวม 184 คน โดยเลือกแบบเจาะจง

ขั้นตอนการดำเนินงานวิจัย

1. ศึกษาแนวคิด ทฤษฎีเกี่ยวกับการบริหารจัดการและปัจจัยที่ส่งผลต่อความสำเร็จของการบริหารจัดการระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน
2. จัดทำตารางสังเคราะห์ปัจจัยที่ส่งผลต่อความสำเร็จของการบริหารจัดการระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา และสังเคราะห์เอกสาร งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง
3. ร่างแบบสอบถามความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยที่ส่งผลต่อความสำเร็จของการบริหารจัดการระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนของสถานศึกษาแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale)
4. นำแบบสอบถามแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) ที่สร้างขึ้น เสนอต่อ

อาจารย์ที่ปรึกษาและผู้เชี่ยวชาญ 3 ท่าน เพื่อพิจารณาตรวจสอบความตรงเชิงเนื้อหา (Content Validity) เพื่อหาค่าความเที่ยงตรงของแบบสอบถาม (IOC) ปรับปรุงแก้ไขตามข้อเสนอแนะของผู้เชี่ยวชาญ

5. นำแบบสอบถามแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) ไปทดลองใช้ (Try Out) กับกลุ่มที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง 30 คน เพื่อนำมาวิเคราะห์ความเชื่อมั่น (Reliability) ของแบบสอบถาม
6. นำแบบสอบถามแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) ไปเก็บรวบรวมข้อมูล
7. วิเคราะห์ข้อมูลที่เก็บรวบรวมและสรุปผล

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย เป็นแบบสอบถามที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น โดยศึกษาจากเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง ซึ่งสอบถามความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยที่ส่งผลต่อความสำเร็จของการบริหารจัดการระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอุตรดิตถ์ เขต 2 ซึ่ง แบ่งออกเป็น 4 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

ตอนที่ 2 ระดับปัจจัยของการบริหารจัดการระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน

ตอนที่ 3 ระดับความสำเร็จของการบริหารจัดการระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน

ตอนที่ 4 ข้อเสนอแนะเพิ่มเติม ซึ่งแบบสอบถามมีลักษณะเป็นแบบมาตราส่วนประมาณ

ค่า มี 5 ระดับ โดยมีหลักเกณฑ์การให้ระดับคะแนน ดังนี้

5 หมายถึง มีระดับปัจจัย/ระดับความสำเร็จของการบริหารจัดการระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนมากที่สุด

4 หมายถึง มีระดับปัจจัย/ระดับความสำเร็จของการบริหารจัดการระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนมาก

3 หมายถึง มีระดับปัจจัย/ระดับความสำเร็จของการบริหารจัดการระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนปานกลาง

2 หมายถึง มีระดับปัจจัย/ระดับความสำเร็จของการบริหารจัดการระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนน้อย

1 หมายถึง มีระดับปัจจัย/ระดับความสำเร็จของการบริหารจัดการระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนน้อยที่สุด

การสร้างและการตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือในการวิจัย

1. ศึกษาแนวคิด ทฤษฎีเกี่ยวกับการบริหารจัดการและปัจจัยที่ส่งผลต่อความสำเร็จของการบริหารจัดการระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน
2. จัดทำตารางสังเคราะห์ปัจจัยที่ส่งผลต่อความสำเร็จของการบริหารจัดการระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา และสังเคราะห์เอกสาร งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง
3. ร่างแบบสอบถามความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยที่ส่งผลต่อความสำเร็จของการบริหารจัดการระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนของสถานศึกษาแบบมาตรฐานประมาณค่า (Rating Scale)
4. นำแบบสอบถามแบบมาตรฐานประมาณค่า (Rating Scale) ที่สร้างขึ้น เสนอต่ออาจารย์ที่ปรึกษาและผู้เชี่ยวชาญ 3 ท่าน เพื่อพิจารณาตรวจสอบความตรงตามเนื้อหา (Content Validity) เพื่อหาค่าความเที่ยงตรงของแบบสอบถาม (IOC) ปรับปรุงแก้ไขตามข้อเสนอแนะของผู้เชี่ยวชาญ พบว่า ค่า IOC มีค่า 0.67 – 1
5. นำแบบสอบถามแบบมาตรฐานประมาณค่า (Rating Scale) ไปทดลองใช้ (Try Out) กับกลุ่มที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง 30 คน เพื่อนำมาวิเคราะห์ความเชื่อมั่น (Reliability) ของแบบสอบถาม ด้วยวิธีของครอนบาค ได้ค่าสัมประสิทธิ์แอลฟาของครอนบาค เท่ากับ 0.927
6. นำแบบสอบถามแบบมาตรฐานประมาณค่า (Rating Scale) ไปเก็บรวบรวมข้อมูล
7. วิเคราะห์ข้อมูลที่เก็บรวบรวมและสรุปผล

การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยได้ดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลด้วยแบบสอบถาม ตามขั้นตอนดังต่อไปนี้

1. ผู้วิจัยขอหนังสือราชการจากบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏอุตรดิตถ์ เพื่อขอความร่วมมือไปยังผู้บริหารสถานศึกษา โรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอุตรดิตถ์ เขต 2 เพื่อขอความอนุเคราะห์ครูฝ่ายวิชาการ ครูแนะแนวหรือครูที่รับผิดชอบเกี่ยวกับงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน และครูที่ปรึกษาชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น เป็นผู้ตอบแบบสอบถามโดยกำหนดเวลาในการส่งคืน
2. การเก็บรวบรวมข้อมูล ผู้วิจัยนำส่งและเก็บคืนด้วยตนเอง
3. ผู้วิจัยนำแบบสอบถามที่ได้มา ทำการตรวจสอบข้อมูลและนำไปวิเคราะห์โดยข้อมูล คำนวณหาค่าสถิติโดยใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์สำเร็จรูป

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยดำเนินการวิเคราะห์ข้อมูล โดยใช้สถิติการวิเคราะห์ข้อมูล ดังนี้

1. วิเคราะห์ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม โดยใช้ค่าร้อยละ (Percentage)
2. วิเคราะห์ระดับปัจจัยที่ส่งผลต่อความสำเร็จของการบริหารจัดการระบบการดูแล

ช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา โดยใช้ ค่าเฉลี่ย (μ) และ

ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (σ) โดยผู้วิจัยกำหนดเกณฑ์ในการแปลผล ดังนี้

4.51 - 5.00 หมายถึง มีระดับปัจจัย/ระดับความสำเร็จของการบริหารจัดการระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนอยู่ในระดับมากที่สุด

3.51 - 4.50 หมายถึง มีระดับปัจจัย/ระดับความสำเร็จของการบริหารจัดการระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนอยู่ในระดับมาก

2.51 - 3.50 หมายถึง มีระดับปัจจัย/ระดับความสำเร็จของการบริหารจัดการระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนอยู่ในระดับปานกลาง

1.51 - 2.50 หมายถึง มีระดับปัจจัย/ระดับความสำเร็จของการบริหารจัดการระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนอยู่ในระดับน้อย

1.00 - 1.50 หมายถึง มีระดับปัจจัย/ระดับความสำเร็จของการบริหารจัดการระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนอยู่ในระดับน้อยที่สุด

3. วิเคราะห์ปัจจัยที่ส่งผลต่อความสำเร็จของการบริหารจัดการระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอุตรดิตถ์ เขต 2 ด้วยสถิติการวิเคราะห์การถดถอยเชิงพหุคูณ (Multiple Regression Analysis)

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อความสำเร็จของการบริหารจัดการระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอุดรดิตถ์ เขต 2 มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาระดับปัจจัยที่ส่งผลต่อความสำเร็จของการบริหารจัดการระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนและศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อความสำเร็จของการบริหารจัดการระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอุดรดิตถ์ เขต 2 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย คือ แบบสอบถามเกี่ยวกับปัจจัยที่ส่งผลต่อความสำเร็จของการบริหารจัดการระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอุดรดิตถ์ เขต 2 ผู้วิจัยได้ส่งแบบสอบถามไปยังกลุ่มประชากรทั้ง 23 โรงเรียน จำนวน 184 คน ได้รับการตอบกลับ 151 คน คิดเป็นร้อยละ 82.07 การนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลในการวิจัยครั้งนี้ แบ่งเป็น 4 ตอน ตามลำดับ ดังนี้

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

ตอนที่ 2 ระดับปัจจัยที่ส่งผลต่อความสำเร็จของการบริหารจัดการระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน

ตอนที่ 3 ความสำเร็จของการบริหารจัดการระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน

ตอนที่ 4 ข้อเสนอแนะเพิ่มเติม

ตอนที่ 1 สถานภาพและข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

ตารางที่ 3 สถานภาพและข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

	สถานภาพและข้อมูลทั่วไป	จำนวน	ร้อยละ
ตำแหน่ง	ครูฝ่ายวิชาการ	19	12.6
	ครูแนะแนวหรือครูที่รับผิดชอบเกี่ยวกับระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน	18	11.9
	ครูที่ปรึกษา	114	75.5
	รวม	151	100.0

ตารางที่ 3 (ต่อ)

สถานภาพและข้อมูลทั่วไป		จำนวน	ร้อยละ
เพศ	ชาย	44	29.1
	หญิง	107	70.9
	รวม	151	100.0
อายุ	20 – 30 ปี	35	23.2
	31 – 40 ปี	80	53.0
	41 – 50 ปี	29	19.2
	50 ขึ้นไป	7	4.6
	รวม	151	100.0
ประสบการณ์ในการทำงาน	น้อยกว่า 5 ปี	36	23.8
	5 – 10 ปี	79	52.3
	10 – 20 ปี	28	18.5
	20 ปีขึ้นไป	8	5.3
	รวม	151	100.0
วุฒิการศึกษา	ปริญญาเอก	5	3.3
	ปริญญาโท	60	39.7
	ปริญญาตรี	86	57.0
	รวม	151	100.0

จากตารางที่ 3 พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่เป็นครูที่ปรึกษา คิดเป็นร้อยละ 75.5 รองลงมาคือครูฝ่ายวิชาการ ร้อยละ 12.6 และครูแนะแนวหรือครูที่รับผิดชอบเกี่ยวกับระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน ร้อยละ 11.9 เมื่อจำแนกตามเพศส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง คิดเป็นร้อยละ 70.9 เพศชาย ร้อยละ 29.1 เมื่อวิเคราะห์ด้านอายุ พบว่า ส่วนใหญ่อยู่ในช่วงอายุ 31 – 40 ปี ร้อยละ 53.0 รองลงมาคือช่วงอายุ 20 - 30 ปี ร้อยละ 23.2 ด้านประสบการณ์ในการทำงาน พบว่า ส่วนใหญ่มีประสบการณ์ 5 - 10 ปี ร้อยละ 52.3 รองลงมาคือ น้อยกว่า 5 ปี ร้อยละ 23.8 และด้านวุฒิการศึกษาส่วนใหญ่อยู่ในระดับปริญญาตรี ร้อยละ 57.0 รองลงมาคือระดับปริญญาโท ร้อยละ 39.7

ตอนที่ 2 ผลการวิเคราะห์ระดับปัจจัยที่ส่งผลต่อความสำเร็จของการบริหารจัดการระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน

ผลการวิเคราะห์ระดับปัจจัยที่ส่งผลต่อความสำเร็จของการบริหารจัดการระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา ประถมศึกษาอุดรดิตถ์ เขต 2 ดังรายละเอียดต่อไปนี้

ตารางที่ 4 แสดงค่าเฉลี่ย ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับปัจจัยที่ส่งผลต่อความสำเร็จของการบริหารจัดการระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา ประถมศึกษาอุดรดิตถ์ เขต 2 ในภาพรวม

ปัจจัยที่ส่งผลต่อความสำเร็จของการบริหารจัดการระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน	μ	σ	ระดับปัจจัย	อันดับ
1. ผู้บริหารสถานศึกษา	4.18	.543	มาก	5
2. ครูที่ปรึกษา	4.21	.466	มาก	4
3. ครูแนะแนว	4.28	.518	มาก	2
4. การประสานงาน	4.32	.523	มาก	1
5. การฝึกอบรม	4.23	.568	มาก	3
รวมเฉลี่ย	4.24	.523	มาก	

จากตารางที่ 4 พบว่า ระดับปัจจัยที่ส่งผลต่อความสำเร็จของการบริหารจัดการระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา ประถมศึกษาอุดรดิตถ์ เขต 2 โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.24 เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า ปัจจัยการบริหารจัดการระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนมากที่สุด คือ ปัจจัยด้านการประสานงาน มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.32 รองลงมาคือ ปัจจัยด้านครูแนะแนว มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.28 ปัจจัยด้านการฝึกอบรม มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.23 ปัจจัยด้านครูที่ปรึกษา มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.21 และปัจจัยด้านผู้บริหารสถานศึกษา มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.18

ตารางที่ 5 แสดงค่าเฉลี่ย ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับปัจจัยที่ส่งผลต่อความสำเร็จของการบริหารจัดการระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอุตรดิตถ์ เขต 2 ปัจจัยด้านผู้บริหารสถานศึกษา

ปัจจัยด้านผู้บริหารสถานศึกษา	μ	σ	ระดับปัจจัย	อันดับ
1. ผู้บริหารสถานศึกษามีการประชุมวางแผน มอบหมายงานระบบการดูแลช่วยเหลือ นักเรียนให้กับผู้ที่เกี่ยวข้อง	4.26	.770	มาก	3
2. ผู้บริหารสถานศึกษามีการกำกับติดตาม การจัดทำระเบียบสละสมนักเรียนเป็น รายบุคคล	4.18	.740	มาก	5
3. ผู้บริหารสถานศึกษาจัดประชุมครูเพื่อ ร่วมกันกำหนดเกณฑ์จัดกลุ่มนักเรียน	4.06	.741	มาก	6
4. ผู้บริหารสถานศึกษาจัดประชุมครูเกี่ยวกับ กิจกรรม/โครงการที่ส่งเสริมนักเรียน	4.28	.713	มาก	2
5. ผู้บริหารสถานศึกษาจัดให้มีการประชุม ผู้ปกครองนักเรียน อย่างน้อยภาคเรียนละ 1 ครั้ง	4.32	.811	มาก	1
6. ผู้บริหารสถานศึกษาจัดประชุมวางแผน การป้องกันและแก้ไขปัญหานักเรียน อย่างสม่ำเสมอ	4.01	.800	มาก	7
7. ผู้บริหารเห็นความสำคัญในการส่งต่อ นักเรียนที่มีปัญหา	4.26	.772	มาก	4
รวมเฉลี่ย	4.18	.527	มาก	

จากตารางที่ 5 พบว่า ระดับปัจจัยที่ส่งผลต่อความสำเร็จของการบริหารจัดการระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอุตรดิตถ์ เขต 2 ปัจจัยด้านผู้บริหารสถานศึกษา โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.18 เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า ข้อที่มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด คือ ข้อ 5 ผู้บริหารสถานศึกษาจัดให้มีการประชุมผู้ปกครองนักเรียน อย่างน้อยภาคเรียนละ 1 ครั้ง มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.32 รองลงมาคือ ข้อ 4 ผู้บริหารสถานศึกษาจัดประชุมครูเกี่ยวกับกิจกรรม/โครงการที่ส่งเสริมนักเรียน มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.28 และ ข้อ 1 ผู้บริหารสถานศึกษามีการประชุมวางแผน มอบหมายงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนให้กับผู้ที่เกี่ยวข้อง มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.26

ตารางที่ 6 แสดงค่าเฉลี่ย ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับปัจจัยที่ส่งผลต่อความสำเร็จของการบริหารจัดการระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอุตรดิตถ์ เขต 2 ปัจจัยด้านครูที่ปรึกษา

ปัจจัยด้านครูที่ปรึกษา	μ	σ	ระดับปัจจัย	อันดับ
8. ครูที่ปรึกษามีการบันทึกการตรวจสุขภาพและทำระเบียบสุขภาพรายบุคคล	4.01	.864	มาก	10
9. ครูที่ปรึกษาจัดกิจกรรมโฮมรูมโดยยึดตามความต้องการของนักเรียน	4.09	.808	มาก	7
10. ครูที่ปรึกษานำบันทึกผลแบบประเมินพฤติกรรมเด็ก (SDQ) และแบบประเมินความฉลาดทางอารมณ์ (EQ) และเอกสารอื่นๆที่เกี่ยวข้อง	4.08	.837	มาก	8
11. ครูที่ปรึกษาใช้ระเบียบสะสมเป็นแหล่งข้อมูลในการคัดกรองนักเรียน	4.16	.817	มาก	6
12. ครูที่ปรึกษาใช้แบบสัมภาษณ์ผู้ปกครองและเยี่ยมบ้านนักเรียน	4.72	.478	มากที่สุด	1
13. ครูที่ปรึกษานำบันทึกผลการเรียนของนักเรียนเป็นรายบุคคล	4.55	.574	มากที่สุด	2
14. ครูที่ปรึกษาเก็บข้อมูลของนักเรียนไว้เป็นความลับ	4.33	.608	มาก	5
15. ครูที่ปรึกษาส่งต่อนักเรียนให้กับครูแนะแนวในโรงเรียนเพื่อการให้ความช่วยเหลือ	4.53	.620	มากที่สุด	3
16. ครูที่ปรึกษาจัดกิจกรรมที่หลากหลาย ที่ส่งผลต่อผู้เรียน เช่น ด้านวิชาการ กีฬา ดนตรี ศิลปะ เป็นต้น	4.39	.791	มาก	4
17. ครูที่ปรึกษามีการจัดกิจกรรมซ่อมเสริมและกิจกรรมเสริมหลักสูตร	3.99	.841	มาก	11
18. ครูที่ปรึกษามีการรายงานผลการจัดโครงการ/กิจกรรมที่ส่งเสริมและพัฒนาศักยภาพของนักเรียน	4.05	.798	มาก	9
รวมเฉลี่ย	4.21	.466	มาก	

จากตารางที่ 6 พบว่า ระดับปัจจัยที่ส่งผลต่อความสำเร็จของการบริหารจัดการระบบ การดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา ประถมศึกษาอุดรดิตถ์ เขต 2 ปัจจัยด้านครูที่ปรึกษา โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.21 เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า ข้อที่มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด คือ ข้อ 12 ครูที่ปรึกษาใช้แบบสัมภาษณ์ ผู้ปกครองและเยี่ยมบ้านนักเรียน มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.72 รองลงมาคือ ข้อ 13 ครูที่ปรึกษาบันทึกผลการเรียนของนักเรียนเป็นรายบุคคล มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.55 และ ข้อ 15 ครูที่ปรึกษาส่งต่อนักเรียน ให้กับครูแนะแนวในโรงเรียนเพื่อการให้ความช่วยเหลือ มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.53

ตารางที่ 7 แสดงค่าเฉลี่ย ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับปัจจัยที่ส่งผลต่อความสำเร็จของ การบริหารจัดการระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอุดรดิตถ์ เขต 2 จปัจจัยด้านครูแนะแนว

ปัจจัยด้านครูแนะแนว	μ	σ	ระดับปัจจัย	อันดับ
19. ครูแนะแนวมีการจัดให้คำปรึกษา เบื้องต้นเพื่อให้การช่วยเหลือนักเรียน	4.19	.877	มาก	4
20. ครูแนะแนวบันทึกการช่วยเหลือ นักเรียน แก้ไขปัญหาและติดตามผล นักเรียน	4.42	.678	มาก	2
21. ครูแนะแนวเก็บข้อมูลนักเรียนที่ต้อง ช่วยเหลือแก้ไข เป็นความลับไม่เปิดเผย	4.60	.590	มากที่สุด	1
22. ครูแนะแนวจัดโครงการ/กิจกรรม ที่ส่งเสริมให้นักเรียนรู้จักตนเอง เกิดความ ภาคภูมิใจในตนเอง	4.22	.738	มาก	3
23. ครูแนะแนวดำเนินการส่งต่อหน่วยงาน ภายนอกอย่างเป็นระบบและมี ประสิทธิภาพ	3.99	.774	มาก	5
รวมเฉลี่ย	4.28	.518	มาก	

จากตารางที่ 7 พบว่า ระดับปัจจัยที่ส่งผลต่อความสำเร็จของการบริหารจัดการระบบ การดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา ประถมศึกษาอุดรดิตถ์ เขต 2 ปัจจัยด้านครูแนะแนว โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.28 เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า ข้อที่มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด คือ ข้อ 21 ครูแนะแนวเก็บข้อมูล นักเรียนที่ต้องช่วยเหลือแก้ไข เป็นความลับไม่เปิดเผย มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.60 รองลงมาคือ

ข้อ 20 ครูแนะแนวบันทึกการช่วยเหลือนักเรียน แก้ไขปัญหาและติดตามผลนักเรียน มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.42 และ ข้อ 22 ครูแนะแนวจัดโครงการ/กิจกรรมที่ส่งเสริมให้นักเรียนรู้จักตนเองเกิดควมภาคภูมิใจในตนเอง มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.22

ตารางที่ 8 แสดงค่าเฉลี่ย ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับปัจจัยที่ส่งผลต่อความสำเร็จของการบริหารจัดการระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอุตรดิตถ์ เขต 2 ปัจจัยด้านการประสานงาน

ปัจจัยด้านการประสานงาน	μ	σ	ระดับปัจจัย	อันดับ
24. บุคลากรในโรงเรียนประชุมกำหนดเกณฑ์การแบ่งกลุ่มนักเรียนให้มีมาตรฐานและเป็นที่ยอมรับของครูทุกคน	4.28	.696	มาก	4
25. ครูที่ปรึกษาประสานงานกับผู้ปกครองนักเรียนในกรณีที่นักเรียนจัดอยู่ในกลุ่มเสี่ยง/กลุ่มมีปัญหา	4.49	.652	มาก	1
26. ครูแนะแนวประสานงานกับหน่วยงานภายนอกที่มีความเชี่ยวชาญด้านต่างๆ เพื่อส่งต่อเด็กที่มีปัญหา	4.21	.751	มาก	5
27. ครูที่ปรึกษาติดตามนักเรียนที่ส่งต่อทั้งภายในและภายนอกและรายงานให้ผู้ปกครองทราบ	4.30	.757	มาก	3
28. โรงเรียนได้รับความร่วมมือในการช่วยเหลือจากนักเรียน คณะครู ผู้ปกครอง และหน่วยงานภายนอกที่เกี่ยวข้อง	4.46	.681	มาก	2
รวมเฉลี่ย	4.32	.523	มาก	

จากตารางที่ 8 พบว่า ระดับปัจจัยที่ส่งผลต่อความสำเร็จของการบริหารจัดการระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอุตรดิตถ์ เขต 2 ปัจจัยด้านการประสานงาน โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.32 เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า ข้อที่มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด คือ ข้อ 25 ครูที่ปรึกษาประสานงานกับผู้ปกครองนักเรียนในกรณีที่นักเรียนจัดอยู่ในกลุ่มเสี่ยง/กลุ่มมีปัญหา มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.49 รองลงมาคือ ข้อ 28 โรงเรียนได้รับความร่วมมือในการช่วยเหลือจากนักเรียน คณะครู

ผู้ปกครองและหน่วยงานภายนอกที่เกี่ยวข้อง มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.46 และ ข้อ 27 ครูที่ปรึกษาติดตามนักเรียนที่ส่งต่อทั้งภายในและภายนอกและรายงานให้ผู้ปกครองทราบ มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.30

ตารางที่ 9 แสดงค่าเฉลี่ย ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับปัจจัยที่ส่งผลต่อความสำเร็จของการบริหารจัดการระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอุตรดิตถ์ เขต 2 ปัจจัยด้านการฝึกอบรม

ปัจจัยด้านการฝึกอบรม	μ	σ	ระดับปัจจัย	อันดับ
29. ครูที่ปรึกษา/ครูแนะแนวได้รับการอบรมเกี่ยวกับการใช้แบบประเมินพฤติกรรมเด็ก (SDQ) และแบบประเมินความฉลาดทางอารมณ์ (EQ) และเอกสารอื่นๆที่เกี่ยวข้องกับระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน	4.35	.759	มาก	1
30. โรงเรียนส่งครูที่ปรึกษา/ครูแนะแนวไปอบรมความรู้ที่เกี่ยวกับการให้คำปรึกษา กิจกรรมแนะแนว และระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนอย่างสม่ำเสมอ	4.23	.716	มาก	2
31. โรงเรียนส่งครูที่ปรึกษา/ครูแนะแนวไปอบรมเกี่ยวกับการจัดกิจกรรมที่ส่งเสริมและพัฒนาศักยภาพของนักเรียนเป็นประจำ	4.06	.794	มาก	3
รวมเฉลี่ย	4.23	.568	มาก	

จากตารางที่ 9 พบว่า ระดับปัจจัยที่ส่งผลต่อความสำเร็จของการบริหารจัดการระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอุตรดิตถ์ เขต 2 จากปัจจัยด้านการฝึกอบรม โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.23 เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า ข้อที่มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด คือ ข้อ 29 ครูที่ปรึกษา/ครูแนะแนวได้รับการอบรมเกี่ยวกับการใช้แบบประเมินพฤติกรรมเด็ก (SDQ) และแบบประเมินความฉลาดทางอารมณ์ (EQ) และเอกสารอื่นๆที่เกี่ยวข้องกับระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.35 รองลงมาคือ ข้อ 30 โรงเรียนส่งครูที่ปรึกษา/ครูแนะแนวไปอบรมความรู้ที่เกี่ยวกับการให้คำปรึกษา กิจกรรมแนะแนว และระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนอย่างสม่ำเสมอ มีค่าเฉลี่ย

เท่ากับ 4.23 และ ข้อ 31 โรงเรียนส่งครูที่ปรึกษา/ครูแนะแนวไปอบรมเกี่ยวกับการจัดกิจกรรมที่ส่งเสริมและพัฒนาศักยภาพของนักเรียนเป็นประจำ มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.06

ตอนที่ 3 ผลการวิเคราะห์ระดับความสำเร็จของการบริหารจัดการระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน

ผลการวิเคราะห์ระดับความสำเร็จของการบริหารจัดการระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอุตรดิตถ์ เขต 2 ดังรายละเอียดต่อไปนี้

ตารางที่ 10 แสดงค่าเฉลี่ย ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความสำเร็จของการบริหารจัดการระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอุตรดิตถ์ เขต 2 ในภาพรวม

ความสำเร็จของการบริหารจัดการระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน	μ	σ	ระดับความสำเร็จ
1. โรงเรียนมีระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนที่สอดคล้องกับความต้องการของนักเรียน	4.02	.976	มาก
2. ครูมีการกำกับติดตามนักเรียน ทำให้นักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนที่ดีขึ้น	4.19	.854	มาก
3. โรงเรียนนำผลการเยี่ยมบ้านนักเรียน มาวางแผนเพื่อพัฒนาผู้เรียนอย่างต่อเนื่อง	4.18	.833	มาก
4. นักเรียนได้รับการป้องกันและแก้ไขปัญหา ส่งผลให้นักเรียนมีภูมิคุ้มกันที่ดีและสามารถแก้ไขปัญหาได้อย่างมีประสิทธิภาพ	3.79	.882	มาก
5. นักเรียนได้รับการพัฒนาและส่งเสริมคุณภาพชีวิต ทำให้นักเรียนมีคุณภาพชีวิตที่ดีและมีทักษะการดำรงชีวิต	3.80	.987	มาก
6. นักเรียนได้รับการดูแลช่วยเหลืออย่างทั่วถึง และตรงตามสภาพปัญหา	4.07	.880	มาก

ตารางที่ 10 (ต่อ)

ความสำเร็จของการบริหารจัดการระบบการดูแล ช่วยเหลือนักเรียน	μ	σ	ระดับความสำเร็จ
7. โรงเรียนนำข้อมูลจากการรู้จักนักเรียน เป็นรายบุคคลมาวิเคราะห์เพื่อเป็นประโยชน์ใน การคัดกรองนักเรียน ส่งเสริมป้องกันและแก้ไข ปัญหา	4.42	.715	มาก
8. โรงเรียนคัดกรองนักเรียนเป็นกลุ่มตามเกณฑ์ ส่งผลต่อประโยชน์ในการช่วยเหลือนักเรียนและ แก้ไขปัญหาได้ตรงประเด็น	4.11	.920	มาก
9. โรงเรียนจัดประชุมผู้ปกครอง ทำให้ ครูที่ปรึกษา ผู้ปกครองและนักเรียน มีปฏิสัมพันธ์ที่ดีต่อกันและร่วมกันช่วยเหลือ นักเรียน	4.38	.755	มาก
10. โรงเรียนมีการส่งต่อนักเรียนอย่าง เป็นระบบ ทำให้นักเรียนได้รับการช่วยเหลือ อย่างถูกต้องและรวดเร็ว	3.70	.951	มาก
11. โรงเรียนส่งครูที่ปรึกษา/ครูแนะแนว เข้ารับการอบรมเกี่ยวกับระบบการดูแล ช่วยเหลือนักเรียน ทำให้การดำเนินงานเป็น ระบบและมีคุณภาพ	3.85	.772	มาก
12. โรงเรียนมีการวางแผนการดำเนินงานระบบ การดูแลช่วยเหลือนักเรียนอย่างต่อเนื่อง ทำให้ ปัญหาของนักเรียนลดลง	4.18	.857	มาก
13. โรงเรียนมีระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนที่ มีประสิทธิภาพ ทำให้ผู้เรียนมีคุณลักษณะอันพึง ประสงค์	4.17	.770	มาก
รวมเฉลี่ย	4.12	.553	มาก

จากตารางที่ 10 พบว่า ระดับความสำเร็จของการบริหารจัดการระบบการดูแลช่วยเหลือ นักเรียนของโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอุดรธานี เขต 2 โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.12 เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า ปัจจัยที่ ส่งผลต่อความสำเร็จของการบริหารจัดการระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนมากที่สุด คือ ข้อ 7 โรงเรียนนำข้อมูลจากการรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคลมาวิเคราะห์เพื่อเป็นประโยชน์ในการคัดกรอง นักเรียน ส่งเสริมป้องกันและแก้ไขปัญหา มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.42 รองลงมาคือ ข้อ 9 โรงเรียนจัด ประชุมผู้ปกครอง ทำให้ครูที่ปรึกษา ผู้ปกครองและนักเรียน มีปฏิสัมพันธ์ที่ดีต่อกันและร่วมกัน ช่วยเหลือนักเรียน มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.38 และ ข้อ 2 ครูมีการกำกับติดตามนักเรียน ทำให้นักเรียนมี ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนที่ดีขึ้น มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.19

ตอนที่ 4 ผลการวิเคราะห์การถดถอยเชิงพหุคูณ

ในการวิเคราะห์ตอนนี้ เพื่อศึกษาตัวแปรพยากรณ์ที่ส่งผลต่อการบริหารจัดการระบบ การดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา ประถมศึกษาอุดรธานี เขต 2 ผู้วิจัยได้วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้เทคนิคการถดถอยเชิงพหุคูณ (Multiple Linear Regression Analysis) ได้ผลการวิเคราะห์ดังนี้

ตารางที่ 11 แสดงปัจจัยที่ส่งผลต่อความสำเร็จของการบริหารจัดการระบบการดูแลช่วยเหลือ นักเรียนของโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอุดรธานี เขต 2

ตัวแปร	μ	σ	ความสำเร็จของการ บริหารจัดการระบบ การดูแลช่วยเหลือ นักเรียน
ตัวแปรอิสระ			
ปัจจัยด้านผู้บริหารสถานศึกษา	4.18	.543	มาก
ปัจจัยด้านครูที่ปรึกษา	4.21	.466	มาก
ปัจจัยด้านครูแนะแนว	4.28	.518	มาก
ปัจจัยด้านการประสานงาน	4.32	.523	มาก
ปัจจัยด้านการฝึกอบรม	4.23	.568	มาก

ตารางที่ 11 (ต่อ)

ตัวแปรตาม			
ความสำเร็จของการบริหารจัดการระบบ การดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียน ขยายโอกาสทางการศึกษา สำนักงานเขต พื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอุตรดิตถ์ เขต 2	4.12	.553	มาก
$R = 0.643$, $R^2 = 0.413$, $F = 20.416$, $Sig = 0.000^{**}$			

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

จากตารางที่ 11 พบว่า ปัจจัยด้านผู้บริหารสถานศึกษา ปัจจัยด้านครูที่ปรึกษา ปัจจัยด้าน
ครูแนะแนว ปัจจัยด้านการประสานงาน และปัจจัยด้านการฝึกอบรม มีค่า $R = 0.643$, $R^2 = 0.413$
 , $F = 20.4161$, $Sig = 0.000$ แสดงว่าปัจจัยทั้ง 5 ด้าน ส่งผลต่อการบริหารจัดการระบบการดูแล
ช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา
อุตรดิตถ์ เขต 2 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

ตารางที่ 12 แสดงค่าสถิติพื้นฐาน การวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณของปัจจัยที่ส่งผลต่อความสำเร็จ
ของการบริหารจัดการระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา
สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอุตรดิตถ์ เขต 2 โดยรวม

ตัวแปร	ค่าสถิติพื้นฐาน		
	μ	σ	N
y	4.12	.553	151
x1	4.18	.543	151
x2	4.21	.466	151
x3	4.28	.518	151
x4	4.32	.523	151
x5	4.23	.568	151

จากตารางที่ 12 พบว่า ตัวแปรที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด 3 ลำดับแรก ได้แก่ ตัวแปร x4 (การประสานงาน) ($\mu=4.32$) รองลงมาคือ x3 (ครูแนะแนว) ($\mu = 4.28$) และ x5 (การฝึกอบรม) ($\mu = 4.23$) ตามลำดับ

ตารางที่ 13 ผลการวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณของปัจจัยที่ส่งผลต่อความสำเร็จของการบริหารจัดการระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอุตรดิตถ์ เขต 2 โดยรวม

Model	Coefficients ^a			t	Sig.
	Unstandardized Coefficients		Standardized Coefficients		
	B	Std. Error	Beta		
(Constant)	.409	.405		1.011	.314
x1 (ผู้บริหารสถานศึกษา)	.186	.083	.183	2.256	.026*
x2 (ครูที่ปรึกษา)	.529	.094	.446	5.599	.000**
x3 (ครูแนะแนว)	.005	.082	.005	.063	.950
x4 (การประสานงาน)	.062	.079	.059	.785	.434
x5 (การฝึกอบรม)	.099	.071	.102	1.395	.165

R = 0.643 , $R^2 = 0.413$, F =20.416 , Sig = 0.000**

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 (ค่า Sig \leq 0.01)

จากตารางที่ 13 พบว่า ตัวแปร 5 ตัว ส่งผลต่อความสำเร็จของการบริหารจัดการระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอุตรดิตถ์ เขต 2 โดยมี มีค่า R = 0.643 , $R^2 = 0.413$, F =20.4161 , Sig = 0.000 แสดงว่ามีตัวแปรต้นบางตัวส่งผลต่อความสำเร็จของการบริหารจัดการระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอุตรดิตถ์ เขต 2 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 ส่วนค่า β จากมากไปหาน้อยคือ (x2) , (x1) , (x5) , (x4) และ (x3) แสดงว่า ปัจจัยด้านครูที่ปรึกษา มีอิทธิพลมากที่สุด (x2) รองลงมาคือ ปัจจัยด้านผู้บริหารสถานศึกษา (x1) ปัจจัยด้านการฝึกอบรม (x5) ปัจจัยด้านการประสานงาน (x4) และปัจจัยด้านครูแนะแนว (x3) ตามลำดับ

บทที่ 5

สรุป อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

การวิจัยเรื่อง ปัจจัยที่ส่งผลต่อความสำเร็จของการบริหารจัดการระบบการดูแลช่วยเหลือ นักเรียนของโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอุดรดิตต์ เขต 2 ได้ดำเนินการวิจัยตามวัตถุประสงค์ และได้ผลการวิจัยที่สามารถนำมาสรุปและอภิปรายผล ดังต่อไปนี้

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาระดับปัจจัยที่ส่งผลต่อความสำเร็จของการบริหารจัดการระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอุดรดิตต์ เขต 2
2. เพื่อศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อความสำเร็จของการบริหารจัดการระบบการดูแลช่วยเหลือ นักเรียนของโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอุดรดิตต์ เขต 2

ขอบเขตด้านประชากร

ประชากรในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ ครูโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอุดรดิตต์ เขต 2 จำนวน 23 โรงเรียน โดยจำแนกเป็นครูฝ่ายวิชาการ โรงเรียนละ 1 คน จำนวน 23 คน ครูแนะแนวหรือครูที่รับผิดชอบเกี่ยวกับระบบการดูแลช่วยเหลือ นักเรียน โรงเรียนละ 1 คนจำนวน 23 คน และครูที่ปรึกษาชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น โรงเรียนละ 6 คน จำนวน 138 คน รวม 184 คน โดยเลือกแบบเจาะจง

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย เป็นแบบสอบถามที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น โดยศึกษาจากเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง ซึ่งสอบถามความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยที่ส่งผลต่อความสำเร็จของการบริหารจัดการระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอุดรดิตต์ เขต 2 ซึ่ง แบ่งออกเป็น 4 ตอน ดังนี้

- ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม
- ตอนที่ 2 ระดับปัจจัยของการบริหารจัดการระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน
- ตอนที่ 3 ระดับความสำเร็จของการบริหารจัดการระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน
- ตอนที่ 4 ข้อเสนอแนะเพิ่มเติม

สรุปผลการวิจัย

จากการวิจัยเรื่อง ปัจจัยที่ส่งผลต่อความสำเร็จของการบริหารจัดการระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา ประถมศึกษาอุดรดิตถ์ เขต 2 สามารถสรุปผลการวิจัยได้ดังนี้

1. ผลการวิเคราะห์ข้อมูลทั่วไป

ผลการวิเคราะห์ พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่เป็นครูที่ปรึกษา คิดเป็นร้อยละ 75.5 รองลงมาคือครูฝ่ายวิชาการ ร้อยละ 12.6 และครูแนะแนวหรือครูที่รับผิดชอบเกี่ยวกับระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน ร้อยละ 11.9 เมื่อจำแนกตามเพศส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง คิดเป็นร้อยละ 70.9 เพศชาย ร้อยละ 29.1 เมื่อวิเคราะห์ด้านอายุ พบว่า ส่วนใหญ่อยู่ในช่วงอายุ 31 – 40 ปี ร้อยละ 53.0 รองลงมาคือช่วงอายุ 20 - 30 ปี ร้อยละ 23.2 ด้านประสบการณ์ในการทำงาน พบว่า ส่วนใหญ่มีประสบการณ์ 5 - 10 ปี ร้อยละ 52.3 รองลงมาคือ น้อยกว่า 5 ปี ร้อยละ 23.8 และด้านวุฒิการศึกษาส่วนใหญ่อยู่ในระดับปริญญาตรี ร้อยละ 57.0 รองลงมาคือระดับปริญญาโท ร้อยละ 39.7

2. ผลการวิเคราะห์ ระดับปัจจัยที่ส่งผลต่อความสำเร็จของการบริหารจัดการระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา ประถมศึกษาอุดรดิตถ์ เขต 2 พบว่า ระดับปัจจัยที่ส่งผลต่อความสำเร็จของการบริหารจัดการระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา ประถมศึกษาอุดรดิตถ์ เขต 2 โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.24 เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า ปัจจัยการบริหารจัดการระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนมากที่สุด คือ ปัจจัยด้านการประสานงาน มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.32 รองลงมาคือ ปัจจัยด้านครูแนะแนว มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.28 ปัจจัยด้านการฝึกอบรม มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.23 ปัจจัยด้านครูที่ปรึกษา มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.21 และ ปัจจัยด้านผู้บริหารสถานศึกษา มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.18

3. ผลการวิเคราะห์ระดับความสำเร็จของการบริหารจัดการระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอุดรดิตถ์ เขต 2 พบว่า โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.12 เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า ปัจจัยที่ส่งผลต่อความสำเร็จของการบริหารจัดการระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนมากที่สุด คือ ข้อ 7 โรงเรียนนำข้อมูลจากการรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคลมาวิเคราะห์เพื่อเป็นประโยชน์ในการคัดกรองนักเรียน ส่งเสริมป้องกันและแก้ไขปัญหา มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.42 รองลงมาคือ ข้อ 9 โรงเรียนจัดประชุมผู้ปกครอง ทำให้ครูที่ปรึกษา ผู้ปกครองและนักเรียน มีปฏิสัมพันธ์ที่ดีต่อกันและร่วมกันช่วยเหลือนักเรียน มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.38 และ ข้อ 2 ครูมีการกำกับติดตามนักเรียน ทำให้นักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนที่ดีขึ้น มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.19

4. ผลการวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณ

ผลการวิเคราะห์ พบว่า ปัจจัยด้านผู้บริหารสถานศึกษา ปัจจัยด้านครูที่ปรึกษา ปัจจัยด้านครูแนะแนว ปัจจัยด้านการประสานงาน และปัจจัยด้านการฝึกอบรม มีค่า $R = 0.643$, $R^2 = 0.413$, $F = 20.4161$, $Sig = 0.000$ แสดงว่าปัจจัยทั้ง 5 ด้าน ส่งผลต่อการบริหารจัดการระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอุดรดิตถ์ เขต 2 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

อภิปรายผล

การวิจัยเรื่อง ปัจจัยที่ส่งผลต่อความสำเร็จของการบริหารจัดการระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอุดรดิตถ์ เขต 2 มีประเด็นสำคัญที่นำมาอภิปราย ดังนี้

1. ผลการวิเคราะห์ระดับปัจจัยที่ส่งผลต่อความสำเร็จของการบริหารจัดการระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอุดรดิตถ์ เขต 2 ในภาพรวมอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.24 เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า

1.1 ปัจจัยที่ส่งผลต่อการบริหารจัดการระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา มากที่สุด คือ ปัจจัยด้านการประสานงาน มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.32 อยู่ในระดับมาก ทั้งนี้เนื่องจากการดำเนินงานในขณะทำงาน ต้องมีการประชุมวางแผนกันอย่างสม่ำเสมอ เพื่อป้องกันและแก้ไขปัญหาได้ทันทีและรวดเร็ว มีการประสานงานในการทำงานของคณะทำงานทุกฝ่ายที่มีส่วนเกี่ยวข้องกับการบริหารจัดการระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน มีการติดตามและประเมินอย่างเป็นระยะ มีการติดต่อประสานงานทั้งภายในและภายนอก สอดคล้องกับ วจิ ปัญญาใส (2561) ได้กล่าวว่า การพัฒนาเครือข่ายครู ผู้ปกครอง และองค์การปกครองท้องถิ่น เป็นการสร้างภูมิคุ้มกันปัจจัยเสี่ยงในวัยรุ่น มีการสื่อสารกัน และสร้างสัมพันธภาพเพื่อสร้างภูมิคุ้มกันทางสังคม การจัดตั้งชมรม ชุมชน เยาวชนจิตอาสาและจัดกิจกรรมเพื่อบำเพ็ญประโยชน์ที่ส่วนช่วยลดปัญหาในวัย และ สุภัสสร สุริยะ (2562) กล่าวว่า ปัจจัยสำคัญที่มีผลต่อประสิทธิภาพในการดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน คณะกรรมการหรือคณะทำงานทุกคณะ ต้องมีการประสานงานกันอย่างใกล้ชิดและมีการประชุมในแต่ละคณะอย่างสม่ำเสมอตามที่กำหนด สอดคล้องกับ นันทรัตน์ เกื้อหนุน (2553) ได้กล่าวว่า ปัจจัยสำคัญที่มีผลต่อความสำเร็จของการดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน ก็คือทุกฝ่ายต้องร่วมมือกัน ทั้งนักเรียน คณะครู ผู้อำนวยการ ผู้ปกครอง คณะกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐานและผู้ที่เกี่ยวข้อง เพื่อความสำเร็จของระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน และ มยุรี สารีบุตร (2560) ได้กล่าวว่า แนวทางการพัฒนาปัจจัยความสำเร็จและ

การดูแลช่วยเหลือนักเรียนให้ส่งผลต่อคุณภาพนักเรียน โรงเรียนประถมศึกษาคควรจัดให้มี

1. ความร่วมมือจากผู้ปกครอง 2. การสนับสนุนจากหน่วยงาน 3. การส่งต่อนักเรียนที่เป็นระบบ

1.2 ปัจจัยด้านครูแนะแนว มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.28 อยู่ในระดับมาก ทั้งนี้เนื่องจากครูแนะแนวเป็นบุคคลที่มีความรับผิดชอบต่อการจัดระบบงานแนะแนว ซึ่งมีความสัมพันธ์กับระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน บริการให้คำปรึกษาแก่ครูประจำชั้น ครูที่ปรึกษา และนักเรียนจัดกิจกรรมป้องกันช่วยเหลือแก้ไขพฤติกรรมนักเรียนและส่งเสริมพัฒนาศักยภาพของแต่ละบุคคล ลดความเสี่ยงภายในโรงเรียน ประสานความร่วมมือกับครูประจำชั้น ครูที่ปรึกษา ผู้ปกครองและนักเรียน เก็บข้อมูลนักเรียนที่ต้องช่วยเหลือแก้ไข เป็นความลับไม่เปิดเผย บันทึกและติดตามผลการช่วยเหลือ มีการดำเนินการส่งต่อหน่วยงานภายนอกอย่างเป็นระบบและมีประสิทธิภาพ ซึ่งผลการวิจัยสอดคล้องกับสุภัสสร สุริยะ (2562) กล่าวว่า ปัจจัยสำคัญที่มีผลต่อประสิทธิภาพในการดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน ครูที่ปรึกษาและครูแนะแนวเป็นบุคลากรหลักในการดำเนินงาน โดยต้องได้รับความร่วมมือจากครูทุกคนในโรงเรียน รวมทั้งการสนับสนุนในเรื่องต่างๆจากโรงเรียนและชุมชน เอียดดวง (2563) ได้ทำวิจัยเกี่ยวกับ ปัจจัยที่สัมพันธ์ต่อความสำเร็จในการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 11 ได้กล่าวถึงปัจจัยความสำเร็จไว้ว่า มีทั้งหมด 3 ด้าน ได้แก่ 1. ปัจจัยด้านผู้อำนวยการสถานศึกษา 2. ปัจจัยด้านครูประจำชั้น 3. ปัจจัยด้านครูแนะแนว

1.3 ปัจจัยด้านการฝึกอบรม มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.23 อยู่ในระดับมาก ทั้งนี้เนื่องจากการที่โรงเรียนส่งครูที่ปรึกษา ครูแนะแนว หรือครูที่รับผิดชอบเกี่ยวกับระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนเข้ารับการอบรมเกี่ยวกับการจัดกิจกรรมที่ส่งเสริมและพัฒนาศักยภาพของนักเรียนเป็นประจำ จะช่วยส่งเสริมให้ผู้รับผิดชอบ มีความรู้ ความเข้าใจในเรื่องของระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน กิจกรรมแนะแนว จิตวิทยา สามารถให้คำปรึกษาเบื้องต้นได้อย่างถูกต้องและมีประสิทธิภาพ ซึ่งสอดคล้องกับ วจิ ปัญญาใส (2558) กล่าวว่า การที่ได้พัฒนาโปรแกรมการปรึกษากลุ่มเพื่อพัฒนาทักษะผู้ให้คำปรึกษาของนักศึกษา และนำไปเก็บข้อมูลจริง พบว่า นักศึกษาที่ผ่านการเข้าร่วมโปรแกรมการปรึกษากลุ่มเพื่อพัฒนาทักษะผู้ให้คำปรึกษา มีทักษะการให้คำปรึกษาเพิ่มขึ้นอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติมีระดับ .05 และ วจิ ปัญญาใส (2560) ได้ทำวิจัย เรื่อง การพัฒนาทักษะการให้คำปรึกษากลุ่มของครูในโรงเรียน โครงการกองทุนการศึกษาจังหวัดอุดรดิษฐ์ โดยผู้วิจัยได้ให้การอบรมแก่ครูกลุ่มตัวอย่างจำนวน 15 คน ซึ่งสอนในรายวิชาที่แตกต่างกัน เมื่อทดลองเสร็จแล้วผู้วิจัยนำคะแนนทักษะการให้คำปรึกษาของกลุ่มตัวอย่างก่อนและหลังการทดลองมาเปรียบเทียบกัน พบว่าคะแนนทักษะการให้คำปรึกษาหลังการทดลองเพิ่มขึ้นอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และ ชยาภรณ์ ศฤงคารทวิกุล (2557) กล่าวว่า การอบรมให้ความรู้และทักษะ รวมทั้งการเผยแพร่ข้อมูล

ความรู้แก่ครูผู้ปกครอง กรรมการสถานศึกษาและผู้ที่เกี่ยวข้อง เป็นสิ่งที่จำเป็น โดยเฉพาะเรื่อง จิตวิทยาการแนะแนวและการให้คำปรึกษาเบื้องต้น

1.4 ปัจจัยด้านครูที่ปรึกษา มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.21 อยู่ในระดับมาก ทั้งนี้เนื่องจาก เป็นบุคลากรหลักในการดูแลช่วยเหลือนักเรียน เป็นผู้ที่อยู่ใกล้ชิดกับนักเรียนมากที่สุด มีการศึกษา และรวบรวมข้อมูลพื้นฐานนักเรียนเป็นรายบุคคลอย่างเป็นระบบ บันทึกผลแบบประเมินพฤติกรรม เต็ก (SDQ) และแบบประเมินความฉลาดทางอารมณ์ (EQ) เพื่อวิเคราะห์ข้อมูลและดำเนินการ คัดกรองนักเรียนตามเกณฑ์ที่กำหนดเป็นกลุ่ม จัดกิจกรรมที่พัฒนาศักยภาพของนักเรียนให้เหมาะสม กับกลุ่มนักเรียน และสร้างความสัมพันธ์ระหว่างบ้านกับโรงเรียน ชุมชนโดยการเยี่ยมบ้านนักเรียน จัดกิจกรรมโฮมรูม โดยยึดตามความต้องการของนักเรียนและส่งเสริมการจัดกิจกรรมซ่อมแซม กิจกรรมเสริมหลักสูตร ซึ่งสอดคล้องกับ จริยา เนียมสวัสดี (2557) ได้กล่าวว่า ในการดูแลช่วยเหลือ นักเรียน ครูที่ปรึกษาควรให้ความสนใจใส่กับนักเรียนทุกคนอย่างเท่าเทียมกัน แต่สำหรับนักเรียน กลุ่มเสี่ยง และกลุ่มมีปัญหา นั้น จำเป็นมากที่ต้องให้ความสนใจใส่อย่างใกล้ชิด และหาวิธีการ ช่วยเหลือ ทั้งการป้องกันและการแก้ไขปัญหา โดยไม่ปล่อยปะละเลยนักเรียนจนกลายเป็นปัญหา ของสังคม การป้องกันและแก้ไขปัญหาของนักเรียนจึงเป็นภาระงานที่ยิ่งใหญ่และมีคุณค่าอย่างมาก ต่อครูที่ปรึกษาในการพัฒนาให้นักเรียนเติบโตเป็นบุคคลที่มีคุณภาพของสังคมต่อไป และ ชยาภรณ์ ศฤงคารทวีกุล (2557) กล่าวว่า ครูที่ปรึกษาเป็นบุคลากรหลักสำคัญในการดำเนินการ โดยต้องอาศัยความร่วมมือจากครูทุกคนในโรงเรียน รวมทั้งการสนับสนุนเรื่องต่างๆจากโรงเรียน และ ขวัญชนก เอียดดวง (2563) ได้ทำวิจัยเกี่ยวกับ ปัจจัยที่สัมพันธ์ต่อความสำเร็จในการดำเนินงานระบบ ดูแลช่วยเหลือนักเรียนของสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 11 พบว่าปัจจัยความสำเร็จในการบริหารจัดการระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน มีทั้งหมด 3 ด้าน ได้แก่ 1. ปัจจัยด้านผู้อำนวยการสถานศึกษา 2. ปัจจัยด้านครูที่ปรึกษา 3. ปัจจัยด้านครูแนะแนว

1.5 ปัจจัยด้านผู้บริหารสถานศึกษา มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.18 อยู่ในระดับมาก ทั้งนี้ เนื่องจากผู้บริหารสถานศึกษาเป็นผู้นำในการบริหารจัดการและให้ความสำคัญในการดำเนินงาน ระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนให้ประสบความสำเร็จ โดยกำหนดนโยบาย วัตถุประสงค์ การดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนในโรงเรียน สร้างความตระหนักให้ครูทุกคนและ บุคคลที่เกี่ยวข้องเห็นคุณค่าและความจำเป็นของระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน กำหนดโครงสร้าง การบริหารงาน แต่งตั้งคณะกรรมการในการดำเนินงานตามความเหมาะสม ประชุมปรึกษา วางแผน ร่วมกันและขอความร่วมมือจากผู้ปกครองและชุมชน มีการนิเทศ กำกับ ติดตามและประเมินผล เพื่อพัฒนาระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนให้มีประสิทธิภาพ ซึ่งสอดคล้องกับ นฤมล กอบแก้ว (2561) ได้ศึกษาการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน พบว่า ภาวะผู้นำของผู้บริหาร สถานศึกษา ความพร้อมของบุคลากร การทำงานเป็นทีม ระบบข้อมูลสารสนเทศและการนิเทศ

กำกับ ติดตามและประเมินผล เป็นปัจจัยที่สำคัญต่อความสำคัญของระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน และ ชวีญชนก เอียดดวง (2563) ได้ทำวิจัยเกี่ยวกับ ปัจจัยที่สัมพันธ์ต่อความสำเร็จในการดำเนินงาน ระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 11 ผลการวิจัยพบว่า ปัจจัยความสำเร็จของการบริหารจัดการระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน มีทั้งหมด 3 ด้าน ได้แก่ 1. ปัจจัยด้านผู้อำนวยการสถานศึกษา 2. ปัจจัยด้านครูที่ปรึกษา 3. ปัจจัยด้านครูแนะแนว และวรรณภา เย็นมนัส (2557) ได้ศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของครูที่ปรึกษาโรงเรียนมัธยมศึกษาในจังหวัดพระนครศรีอยุธยา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 3 พบว่า ปัจจัยที่มีผลต่อการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน ประกอบด้วยปัจจัย 3 ด้าน คือ 1. ด้านภาวะผู้นำการเปลี่ยนแปลง 2. ด้านการทำงานเป็นทีม และ 3. ด้านการนิเทศ ติดตามและประเมินผล และสอดคล้องกับ พรรณณภัทร ตาลป่า (2560) ที่ได้ศึกษาเกี่ยวกับปัจจัยที่มีส่งต่อการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียนในอำเภอเวียงแหง สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเชียงใหม่ เขต 3 ได้พบว่าปัจจัยที่ส่งผลกระทบต่อความสำเร็จของการบริหารจัดการระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนมี 3 ปัจจัย คือ 1. ปัจจัยผู้บริหาร 2. ปัจจัยด้านครู 3. ปัจจัยด้านผู้ปกครอง

2. ผลการวิเคราะห์ ระดับความสำเร็จของการบริหารจัดการระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอุดรดิตต์ เขต 2 พบว่า โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.12 เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ปัจจัยที่ส่งผลกระทบต่อความสำเร็จของการบริหารจัดการระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนมากที่สุด คือ ข้อ 7 โรงเรียนนำข้อมูลจากการรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคลมาวิเคราะห์เพื่อเป็นประโยชน์ในการคัดกรองนักเรียน ส่งเสริมป้องกันและแก้ไขปัญหา มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.42 เนื่องจากการรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคลมีความสำคัญ เป็นการรวบรวมข้อมูลพื้นฐานที่จำเป็นเกี่ยวกับตัวนักเรียน เพื่อให้ได้ข้อมูลที่แท้จริงเกี่ยวกับตัวนักเรียน โดยใช้วิธีการและเครื่องมือที่หลากหลาย เช่น การสังเกต การสัมภาษณ์ การเยี่ยมบ้าน การทำแบบประเมิน เป็นต้น นำไปสู่การคัดกรองนักเรียนเป็นกลุ่มตามความเหมาะสม สอดคล้องกับ สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน (2547) กล่าวว่า การรู้ข้อมูลที่จำเป็นเกี่ยวกับตัวนักเรียนมีความสำคัญ เป็นสิ่งที่จะช่วยให้ครูที่ปรึกษามีความเข้าใจนักเรียนมากขึ้นสามารถนำข้อมูลมาวิเคราะห์เพื่อการคัดกรองนักเรียน เป็นประโยชน์ในการส่งเสริมการป้องกันและการแก้ปัญหาของนักเรียนได้อย่างถูกต้อง ซึ่งเป็นข้อมูลเชิงประจักษ์มิใช่การใช้ความรู้สึก หรือการคาดเดาโดยเฉพาะการแก้ปัญหาที่นักเรียน ซึ่งทำให้ไม่เกิดข้อผิดพลาดต่อการช่วยเหลือนักเรียนหรือเกิดได้น้อยที่สุด รองลงมาคือ ข้อ 9 โรงเรียนจัดประชุมผู้ปกครอง ทำให้ครูที่ปรึกษา ผู้ปกครองและนักเรียน มีปฏิสัมพันธ์ที่ดีต่อกันและร่วมกันช่วยเหลือนักเรียน มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.38 เนื่องจากการจัดประชุมผู้ปกครองเป็นการประสานงานและร่วมมือกันระหว่าง

ผู้บริหารสถานศึกษา ครู นักเรียนและผู้ปกครอง มีการวางแผนและจัดการส่งเสริมการเรียนรู้ของนักเรียน ร่วมกันป้องกันและแก้ไขปัญหาอย่างมีประสิทธิภาพ มีปฏิสัมพันธ์ที่ดีต่อกันและร่วมกันช่วยเหลือนักเรียน สอดคล้องกับ สุภัสสรีรา วงษ์มาดิษฐ์ (2559) ได้ศึกษาพฤติกรรมการมีส่วนร่วมของผู้ปกครองในการบริหารจัดการศึกษาของโรงเรียนบ้านไผ่สีทอง จังหวัดสุพรรณบุรี พบว่า พฤติกรรมการมีส่วนร่วมระหว่างผู้ปกครองกับสถานศึกษาส่งผลต่อการเรียนรู้และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของผู้เรียน ทำให้มีการร่วมมือ มีปฏิสัมพันธ์ที่ดีต่อกัน ป้องกันและแก้ไขปัญหาได้อย่างรวดเร็ว และ ข้อ 2 ครูมีการกำกับติดตามนักเรียน ทำให้นักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนที่ดีขึ้น มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.19 เนื่องจากครูมีการกำกับติดตามนักเรียนในด้านต่าง ๆ เช่น ด้านการเรียน การส่งงาน ความรับผิดชอบ เป็นต้น ทำให้นักเรียนมีความกระตือรือร้น มีความรับผิดชอบต่อตนเองและผู้อื่น จึงส่งผลต่อการเรียนรู้ของนักเรียน ทำให้นักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนที่ดีขึ้น สอดคล้องกับ วิพล นาคพันธ์ (2559) กล่าวว่า การกำกับติดตาม เป็นการตรวจตราดูว่าการดำเนินงานเป็นไปโดยถูกต้องตามวิธีการหรือไม่ หากนำมาใช้ในการเรียนการสอน เช่น การส่งงานให้ตรงเวลา ความเรียบร้อยของงาน เป็นต้น จะเป็นการฝึกให้นักเรียนมีความรับผิดชอบ ซึ่งส่งผลทางด้านการเรียนและการดำรงชีวิต

3. ผลการวิเคราะห์ปัจจัยที่ส่งผลต่อความสำเร็จของการบริหารจัดการระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอุดรธานี เขต 2 พบว่า ทั้ง 5 ปัจจัย คือ ปัจจัยด้านผู้บริหารสถานศึกษา ปัจจัยด้านครูที่ปรึกษา ปัจจัยด้านครูแนะแนว ปัจจัยด้านการประสานงาน และปัจจัยด้านการฝึกอบรม ในภาพรวมส่งผลต่อความสำเร็จของการบริหารจัดการระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอุดรธานี เขต 2 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 โดยภาพรวมมีความสัมพันธ์และส่งผลต่อความสำเร็จของการบริหารจัดการระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน ค่า $R = 0.643$ พบว่า ทั้ง 5 ปัจจัยส่งผลต่อความสำเร็จของการบริหารจัดการระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน โดยด้าน ปัจจัยด้านครูที่ปรึกษา มีอิทธิพลมากที่สุด ($\beta = .446$) รองลงมาคือ ปัจจัยด้านผู้บริหารสถานศึกษา ($\beta = .183$) ปัจจัยด้านการฝึกอบรม ($\beta = .102$) ปัจจัยด้านการประสานงาน ($\beta = .059$) และปัจจัยด้านครูแนะแนว ($\beta = .005$) ตามลำดับ ทั้งนี้เนื่องจากครูที่ปรึกษาเป็นบุคคลที่อยู่ใกล้ชิดกับนักเรียนมากที่สุด มีบทบาทสำคัญต่อนักเรียนในการบริการให้คำปรึกษาเบื้องต้น เป็นบุคคลที่นักเรียนให้ความไว้วางใจและเข้าถึงได้ง่าย จึงมีอิทธิพลมากที่สุด รองลงมาคือด้านผู้บริหารสถานศึกษา ซึ่งมีส่วนในการสนับสนุนการดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนให้ประสบความสำเร็จ ทั้งด้านการประสานงานกับหน่วยงานภายนอก การสนับสนุนงบประมาณในการดำเนินงาน การส่งเสริมให้ครูที่ปรึกษาและครูแนะแนวเข้ารับการพัฒนาศักยภาพตนเองในเรื่องของการให้คำปรึกษา งานแนะแนว และ

ระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน สอดคล้องกับ กระทรวงศึกษาธิการ (2553) กล่าวว่า กระบวนการดำเนินงานดูแลช่วยเหลือนักเรียนมีขั้นตอนในการทำงานที่ชัดเจน โดยมีครูที่ปรึกษาเป็นบุคลากรหลักในการดำเนินความร่วมมืออย่างใกล้ชิดกับครูที่เกี่ยวข้องหรือบุคคลภายนอกรวมทั้งผู้บริหารโรงเรียน และสอดคล้องกับ วรวิทย์ สุขะเสวก (2563) ได้ศึกษาการบริหารระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน นักศึกษาที่ส่งผลต่อคุณภาพชีวิต นักศึกษาของวิทยาลัยอาชีวศึกษาในเขตจังหวัดนครสวรรค์ กล่าวว่า กระบวนการของระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนการดูแลช่วยเหลือนักเรียน นักศึกษา เป็นการดำเนินงานพัฒนานักเรียนให้มีคุณลักษณะที่พึงประสงค์และปลอดภัยจากสารเสพติด เป็นกระบวนการดำเนินงานดูแลช่วยเหลือนักเรียนอย่างมีขั้นตอน พร้อมด้วยวิธีการและเครื่องมือการทำงานที่ชัดเจน โดยมีครูที่ปรึกษาเป็นบุคลากรหลักในการดำเนินการและมีการประสานความร่วมมืออย่างใกล้ชิดกับครูที่เกี่ยวข้องหรือบุคลากรภายนอก รวมทั้งการสนับสนุนส่งเสริมจากหน่วยงานภายนอก อีกทั้งยังสอดคล้องกับ นฤมล กอบแก้ว (2561) กล่าวว่า การดำเนินงานตามระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนนั้น ต้องอาศัยความร่วมมือกันของผู้บริหารและคณะครู ในการประชุมปรึกษาหารือ แลกเปลี่ยนความข้อมูล แสดงความคิดเห็นเพื่อหาแนวปฏิบัติในการพัฒนานักเรียนเป็นทีม จึงจะทำให้เกิดประสิทธิผลในการดำเนินงานตามระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน

ซึ่งแสดงให้เห็นว่าการที่สถานศึกษาจะมีการบริหารจัดการระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนอย่างมีประสิทธิภาพนั้น ต้องมีองค์ประกอบที่สำคัญหลายอย่าง ได้แก่ ผู้บริหารสถานศึกษา ต้องมีความเป็นผู้นำ กำหนดนโยบาย วางแผน และให้ความสำคัญในการดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน มีการกำกับ ติดตาม และประเมินผล ครูที่ปรึกษา มีการบันทึกและเก็บรวบรวมข้อมูลนักเรียนเป็นรายบุคคล วิเคราะห์ข้อมูลและคัดกรองนักเรียน จัดกิจกรรมส่งเสริมศักยภาพของนักเรียน มีการบริการให้คำปรึกษาเบื้องต้น ก่อนส่งต่อให้ครูแนะแนวในการป้องกันและแก้ไขปัญหาและพฤติกรรมนักเรียน ติดต่อการประสานงานทั้งภายในและภายนอก ประสานความร่วมมือจากทุกภาคส่วน มีการส่งครูเข้ารับการพัฒนาเกี่ยวกับระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน จิตวิทยา การให้คำปรึกษาเบื้องต้นและกิจกรรมแนะแนว เพื่อพัฒนานักเรียนในโรงเรียนให้มีคุณลักษณะอันพึงประสงค์และใช้ชีวิตอยู่ร่วมกันในสังคมได้อย่างมีความสุข

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้

1. ครูที่ปรึกษาเป็นบุคคลที่อยู่ใกล้ชิดนักเรียนมากที่สุด มีบทบาทสำคัญต่อนักเรียน ในการบริการให้คำปรึกษาเบื้องต้น เป็นบุคคลที่นักเรียนให้ความไว้วางใจและเข้าถึงได้ง่าย จึงมีอิทธิพลมากที่สุด ผู้บริหารควรให้ความสำคัญกับครูที่ปรึกษา และประสานงานกับผู้ที่เกี่ยวข้อง ในการวางแผนการดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนอย่างเป็นระบบ มีการกำกับติดตาม ให้การสนับสนุนในด้านต่างๆ เพื่อให้ระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนของสถานศึกษาประสบความสำเร็จ

2. ผู้บริหารสถานศึกษาควรมีการวางแผน พัฒนาและปรับปรุงการบริหารจัดการระบบ การดูแลนักเรียนของสถานศึกษาให้มีประสิทธิภาพ นำข้อมูลและสารสนเทศที่ได้ไปใช้ประโยชน์สูงสุด เพื่อความสำเร็จของการบริหารจัดการระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนและจัดทำคู่มือการดำเนินงาน ระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนของสถานศึกษา

ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อความสำเร็จของการบริหารจัดการระบบการดูแลนักเรียน ของโรงเรียนขยายโอกาส ในสังกัดอื่น

2. ควรศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อความสำเร็จของการบริหารจัดการระบบการดูแลนักเรียน ของโรงเรียนขนาดอื่น เช่น ขนาดกลาง ขนาดใหญ่ ขนาดใหญ่พิเศษ เป็นต้น

3. ควรศึกษาและพัฒนาคู่มือการบริหารจัดการระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนของ สถานศึกษา

บรรณานุกรม

บรรณานุกรม

บรรณานุกรม

- กรมสุขภาพจิต. (2544). *คู่มือที่ปรึกษาาระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน*. กรุงเทพฯ: ยูเรนัสอิมเมจกรุ๊ป.
- กระทรวงศึกษาธิการ. (2553). *คู่มือครูที่ปรึกษาาระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน*. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์การศาสนา.
- ขวัญชนก เอียดด้วง. (2563). ปัจจัยที่สัมพันธ์ต่อความสำเร็จในการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 11. *วารสารวิชาการมหาวิทยาลัยราชภัฏศรีสะเกษ*, 14(2).
- จรรยา เนียมสวัสดิ์. (2557). *คู่มือการดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาตวันง เขต 13*. ตวันง: ม.ป.พ.
- จำเริญ นาคอุไร และเบญจวรรณ กีสุขพันธ์. (2559). การบริหารระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนโรงเรียนเบญจมาชลาชัยในพระบรมราชูปถัมภ์. *วารสารวิชาการบัณฑิตวิทยาลัยสวนดุสิต*, 12(2), 1.
- จุฑามณี เกษสุวรรณ. (2555). ปัจจัยที่ส่งผลต่อการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาในเขตกรุงเทพมหานคร. *วิทยานิพนธ์ปริญญาครุศาสตรมหาบัณฑิต, จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย*.
- เจริญผล สุวรรณโชติ. (2544). *ทฤษฎีการบริหาร*. กรุงเทพฯ: อักษรไทย.
- ชยาภรณ์ ศฤงคารทวิกุล. (2557). การพัฒนารูปแบบการดำเนินงานการดูแลช่วยเหลือนักเรียนกลุ่มเสี่ยง สำหรับโรงเรียนประถมศึกษาขนาดกลาง สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน. *วารสารวิชาการ Veridian E-Journal*, 7(3).
- ชุตินา ถาวรแก้ว. (2559). การดำเนินงานตามระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนที่ส่งผลต่อคุณภาพชีวิตนักเรียนของสถานศึกษาในจังหวัดปทุมธานี สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 4. *วิทยานิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี*.
- ณัฐนรี ทวีสินทนนุกุล. (2563). ปัญหาของเยาวชนและแนวทางการแก้ไขปัญหา. Retrieved from <https://sites.google.com/site/natnaree017/payha-khxng-yeawchn-laea-naewthang-kar-kaekhi-payha>
- ดิน ปรัชญพฤทธิ. (2555). *การบริหารการพัฒนา*. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- นฤมล กอบแก้ว. (2561). ปัจจัยคัดสรรที่ส่งผลต่อการดำเนินงานตามระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 3 จังหวัดพระนครศรีอยุธยา. *วารสารมหาวิทยาลัยศิลปากร*, 38(5).

- นันทรัตน์ เกื้อหนุน. (2553). การดำเนินงานตามระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของสถานศึกษาที่ส่งผลต่อคุณภาพชีวิตของนักเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประจวบคีรีขันธ์. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารธุรกิจ, มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบุรี.
- นิตยา คະเนนิล. (2559). การพัฒนารูปแบบการบริหารระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาบึงกาฬ. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทศึกษาศาสตร์มหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร.
- บุญทัน ดอกไธสง. (2555). การบริหารเชิงพุทธ. กรุงเทพฯ: บพิธการพิมพ์.
- ปรมาภรณ์ สนธิ. (2560). แนวทางการพัฒนาระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนระดับประถมศึกษาของโรงเรียนขนาดเล็ก สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาปทุมธานี. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารธุรกิจ, มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี.
- บุษยา ไชยจักร. (2562). ปัจจัยการบริหารที่ส่งผลต่อการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาหนองคาย เขต 1. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทศึกษาศาสตร์มหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยราชภัฏอุดรธานี.
- พรรณณภัทร ตาลป่า. (2560). ปัจจัยที่ส่งผลต่อการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียนในอำเภอเวียงแหง สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาเชียงใหม่เขต 3. วารสารวิชาการมหาวิทยาลัยฟาร์อีสเทอร์น, 11(1).
- ไพบุลย์ช่างเรียน. (2542). การบริหารคุณภาพ มาตรฐานสากล ISO 9000 และ TQM. กรุงเทพฯ: เอส แอนด์ จี กราฟฟิค.
- มยุรี สาริบุตร. (2560). ปัจจัยความสำเร็จของการดูแลช่วยเหลือนักเรียนที่มีผลต่อคุณภาพนักเรียนโรงเรียนประถมศึกษา. วารสารศิลปการศึกษาศาสตร์วิจัย, 9(2).
- รัตนบดี บัวดี. (2560). ความคิดเห็นของครูต่อการดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนกลุ่มบริหารงานกิจการนักเรียนในโรงเรียนศรีอยุธยาในพระอุปถัมภ์ฯ. วารสารออนไลน์บัณฑิตศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยรามคำแหง.
- วจี ปัญญาใส. (2558). การพัฒนาโปรแกรมการปรึกษากลุ่มเพื่อพัฒนาทักษะผู้ให้คำปรึกษาของนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏอุดรธานี. วารสารดุสิตบัณฑิตทางสังคมศาสตร์, 5(1).
- วจี ปัญญาใส. (2560). การพัฒนาทักษะการให้คำปรึกษากลุ่มของครูในโรงเรียน โครงการกองทุนการศึกษาจังหวัดอุดรธานี. วารสารดุสิตบัณฑิตทางสังคมศาสตร์, 7(2).
- วจี ปัญญาใส. (2561). รูปแบบการจัดการเครือข่ายครู ผู้ปกครองและองค์กรปกครองท้องถิ่น เพื่อสร้างภูมิคุ้มกันปัจจัยเสี่ยงในวัยรุ่น. Paper presented at the การประชุมวิชาการและเสนอผลงานวิจัยระดับชาติ, มหาวิทยาลัยราชภัฏชัยภูมิ.

- วนิดา ชนินทยุทธวงศ์. (2544). *คู่มือที่ปรึกษากระบวนการดูแลช่วยเหลือนักเรียน*. กรุงเทพฯ: พิมพ์ลักษณ์.
- วรรณภา เย็นมนัส. (2557). *การศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของครูที่ปรึกษาโรงเรียนมัธยมศึกษาในจังหวัดพระนครศรีอยุธยา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 3*. วิทยานิพนธ์ปริญญาครุศาสตรมหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนครศรีอยุธยา.
- วรวิมล สุขะเสวก. (2563). *การบริหารระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน นักศึกษาที่ส่งผลกระทบต่อคุณภาพชีวิตนักศึกษาของวิทยาลัยอาชีวศึกษาในเขตจังหวัดนครสวรรค์*. บัณฑิตศึกษาปริทรรศน์ วิทยาลัยสงฆ์นครสวรรค์, 8(1).
- วิพล นาคพันธ์. (2559). *การควบคุม การกำกับ การกำกับติดตาม การกำกับดูแล และการกำกับดูแลสถานศึกษาขั้นพื้นฐานในเขตพื้นที่การศึกษา*. กรุงเทพฯ: พิมพ์ลักษณ์.
- วิรัช วิรัชนิภาวรรณ. (2548). *การบริหารจัดการและการบริหารการพัฒนาขององค์กรตามรัฐธรรมนูญและหน่วยงานของรัฐ*. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์นิติธรรม.
- ศิริวรรณ เสรีรัตน์ และคณะ. (2545). *องค์การและการจัดการ*. กรุงเทพฯ: ธรรมสาร.
- สถาบันราชานุกูล. (2551). *คู่มือดูแลสุขภาพจิตเด็กวัยเรียน*. กรมสุขภาพจิต: สถาบันราชานุกูล.
- สมยศ นาวิการ. (2544). *การบริหารเชิงกลยุทธ์*. กรุงเทพฯ: สำนักงานพิมพ์บรรณกิจ.
- สมศักดิ์ คงเที่ยง. (2545). *หลักและทฤษฎีการบริหารการศึกษา*. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยรามคำแหง.
- สายสมร ยูนิมิ. (2545). *ระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน: แนวทางหนึ่งในการปฏิรูปการเรียนรู้ของกรมสามัญศึกษา*. วารสารวิชาการ, 5(5), 74.
- สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน. (2546). *คู่มือการบริหารจัดการระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนเพื่อพัฒนาคุณภาพชีวิตและแก้วิกฤตสังคม*. กรุงเทพฯ: ขวนพิมพ์.
- สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน. (2547). *แนวทางการดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนในสถานศึกษา*. กรุงเทพฯ: องค์การการค้าส่งสินค้าและพัสดุภัณฑ์.
- สำนักนายกรัฐมนตรี. (2555-2559). *แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 11*.
- สุธิดา พงษ์สวัสดิ์. (2561). *การดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนโรงเรียนชะอำคุณหญิงเนื่องบุรี*. วิทยานิพนธ์ปริญญาครุศาสตรมหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยศิลปากร.
- สุภัทจิรา วงษ์มาดิษฐ์. (2559). *พฤติกรรมการณ์มีส่วนร่วมของผู้ปกครองในการบริหารจัดการศึกษาของโรงเรียนบ้านไผ่สีทอง จังหวัดสุพรรณบุรี*. ปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยศิลปากร.
- สุภัทสร สุริยะ. (2562). *การดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียนขยายโอกาส สังกัดกรุงเทพมหานคร*. วิทยานิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยสยาม.

- องอาจ อินทร์แพง. (2559). *แนวทางการดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียนในกลุ่มสหวิทยาเขตเมืองสองคลอง จังหวัดกำแพงเพชร สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา มัชฌิมศึกษา เขต 41*. วิทยานิพนธ์ปริญญาครุศาสตรมหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยราชภัฏนครสวรรค์.
- อินสอน บัวเขียว. (2547). *การบริหารงานชุมชน*. กรุงเทพฯ: พิศาล.
- Giblin & Poland. (1985). *Health Needs of High School students Detroit. Research in Nursing and Health. School Health, 55(10), 428-432.*
- Goodman. (2003). *Using the Strengths and Difficulties Questionnaire (SDQ) to Screen for Child Psychiatric Discipline in a Community Sample*. Dissertation Abstracts International.
- Little. (1985). *Teacher as Teacher Advisors: the delicacy of Collegial Leadership. Educational Leadership, 43(3), 34-35.*
- Teed. (2002). *Meeting Student Social and Emotion Need : Elementary Teacher Perceptions of Counseling in the Classroom*. Dissertation Abstracts International.
- Williams. (2008). *Student Assistance Programs (SAP) : An Organizational and Theoretical Perspective on Building Bridges for Healthy Youth*. Dissertation Abstracts International.

ภาคผนวก

ภาคผนวก ก

รายนามชื่อผู้เชี่ยวชาญตรวจเครื่องมือ

รายนามผู้เชี่ยวชาญตรวจเครื่องมือ

1. ดร.ละออ วันจิว

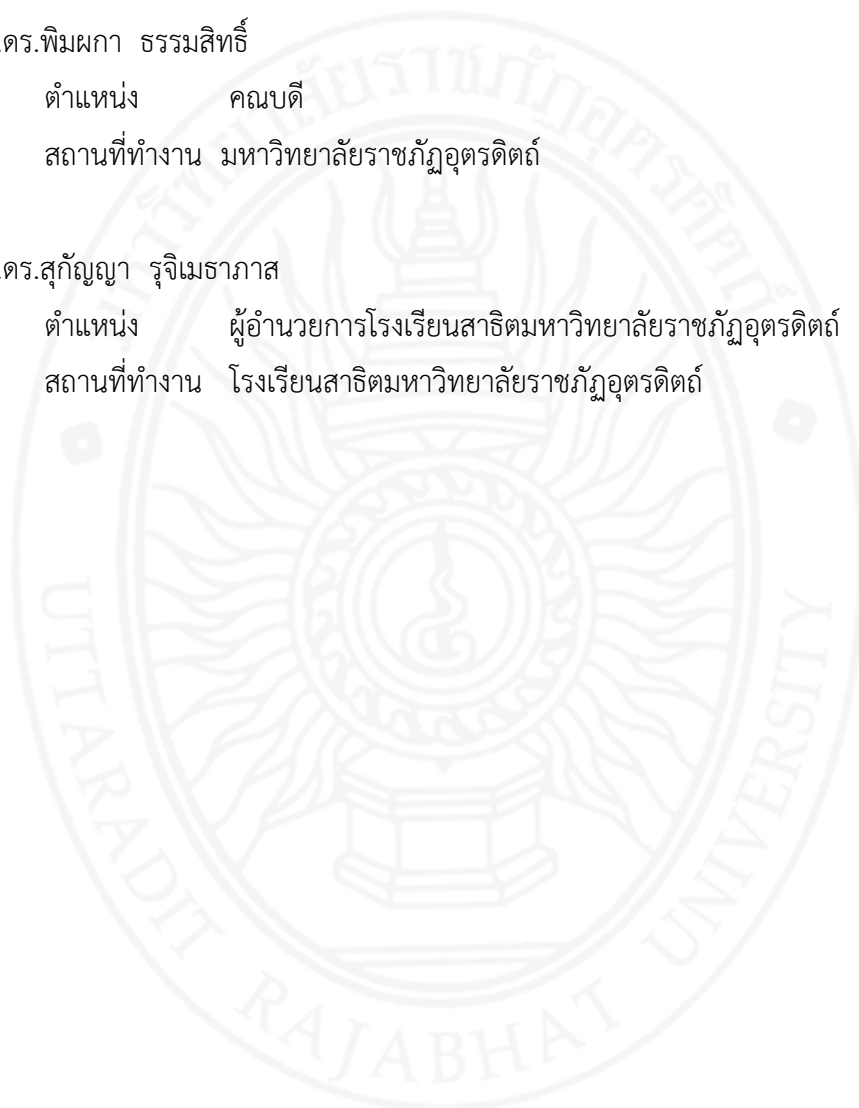
ตำแหน่ง รองผู้อำนวยการสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอุตรดิตถ์ เขต 2
สถานที่ทำงาน สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอุตรดิตถ์ เขต 2

2. ผศ.ดร.พิมผกา ธรรมสิทธิ์

ตำแหน่ง คณบดี
สถานที่ทำงาน มหาวิทยาลัยราชภัฏอุตรดิตถ์

3. ผศ.ดร.สุกัญญา รุจิเมธภาส

ตำแหน่ง ผู้อำนวยการโรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยราชภัฏอุตรดิตถ์
สถานที่ทำงาน โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยราชภัฏอุตรดิตถ์

ภาคผนวก ข
สำเนาหนังสือราชการ

ที่ อว ๐๖๑๔.๑๐/ว๐๑๔

บัณฑิตวิทยาลัย
มหาวิทยาลัยราชภัฏอุตรดิตถ์
อ.เมือง จ.อุตรดิตถ์ ๕๓๐๐๐

๑๖ มกราคม ๒๕๖๔

เรื่อง ขอเชิญเป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือวิจัยเพื่อการจัดทำวิทยานิพนธ์

เรียน นางสาวละออ วันจิว

สิ่งที่ส่งมาด้วย	๑. เนื้อหาบทที่ ๑-๓	จำนวน ๑ ชุด
	๒. ร่างแบบสอบถามฉบับสมบูรณ์	จำนวน ๑ ชุด
	๓. แบบประเมินความถูกต้องของแบบสอบถาม	จำนวน ๑ ชุด

ด้วย นายพงศ์เทพ กัญยะมี นักศึกษาหลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา กำลังดำเนินการวิจัยเพื่อเสนอเป็นวิทยานิพนธ์ เรื่อง “ปัจจัยที่ส่งผลต่อความสำเร็จของการบริหารจัดการระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอุตรดิตถ์ เขต ๒” ซึ่งมีผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.วชิ ปัญญาใส เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลักในการควบคุมการจัดทำวิทยานิพนธ์

เพื่อความถูกต้องสมบูรณ์เชิงวิชาการของวิทยานิพนธ์ดังกล่าว บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏอุตรดิตถ์ จึงใคร่ขอเรียนเชิญท่านเป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือวิจัยครั้งนี้

จึงเรียนมาเพื่อขอโปรดพิจารณาให้ความอนุเคราะห์ และขอขอบพระคุณเป็นอย่างสูงมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(อาจารย์ ดร.เชาวฤทธิ์ จันจัน)

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย
มหาวิทยาลัยราชภัฏอุตรดิตถ์

บัณฑิตวิทยาลัย

โทร. ๐ ๕๕๔๑ ๖๖๐๑-๓๑ ต่อ ๑๖๔๔

โทรสาร ๐ ๕๕๔๑ ๖๖๐๑-๓๑ ต่อ ๑๖๔๘

นายพงศ์เทพ กัญยะมี ๐ ๔๑๘๓ ๙๒๑๘ ๖

ที่ อว ๐๖๑๔.๑๐/ว๐๑๔

บัณฑิตวิทยาลัย
มหาวิทยาลัยราชภัฏอุตรดิตถ์
อ.เมือง จ.อุตรดิตถ์ ๕๓๐๐๐

๑๖ มกราคม ๒๕๖๔

เรื่อง ขอเชิญเป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือวิจัยเพื่อการจัดทำวิทยานิพนธ์

เรียน ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.พิมผกา ธรรมสิทธิ์

สิ่งที่ส่งมาด้วย	๑. เนื้อหาบทที่ ๑-๓	จำนวน ๑ ชุด
	๒. ร่างแบบสอบถามฉบับสมบูรณ์	จำนวน ๑ ชุด
	๓. แบบประเมินความถูกต้องของแบบสอบถาม	จำนวน ๑ ชุด

ด้วย นายพงศ์เทพ กันยะมี นักศึกษาหลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชา การบริหารการศึกษา กำลังดำเนินการวิจัยเพื่อเสนอเป็นวิทยานิพนธ์ เรื่อง “ปัจจัยที่ส่งผลต่อความสำเร็จของการบริหารจัดการระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอุตรดิตถ์ เขต ๒” ซึ่งมี ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.วจิ ปัญญาใส เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลักในการควบคุมการจัดทำวิทยานิพนธ์

เพื่อความถูกต้องสมบูรณ์เชิงวิชาการของวิทยานิพนธ์ดังกล่าว บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏอุตรดิตถ์ จึงใคร่ขอเรียนเชิญท่านเป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือวิจัยครั้งนี้

จึงเรียนมาเพื่อขอโปรดพิจารณาให้ความอนุเคราะห์ และขอขอบพระคุณเป็นอย่างสูง มา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(อาจารย์ ดร.เชาวฤทธิ์ จันจิ้น)

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

มหาวิทยาลัยราชภัฏอุตรดิตถ์

บัณฑิตวิทยาลัย

โทร. ๐ ๕๕๔๑ ๖๖๐๑-๓๑ ต่อ ๑๖๔๔

โทรสาร ๐ ๕๕๔๑ ๖๖๐๑-๓๑ ต่อ ๑๖๔๘

นายพงศ์เทพ กันยะมี ๐ ๙๑๘๓ ๙๒๑๘ ๖

ที่ อว ๐๖๑๔.๑๐/ว๐๑๙

บัณฑิตวิทยาลัย
มหาวิทยาลัยราชภัฏอุดรดิตต์
อ.เมือง จ.อุดรดิตต์ ๕๓๐๐๐

๑๖ มกราคม ๒๕๖๔

เรื่อง ขอเชิญเป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือวิจัยเพื่อการจัดทำวิทยานิพนธ์

เรียน ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สุกัญญา รุจิเมธากาส

สิ่งที่ส่งมาด้วย	๑. เนื้อหาบทที่ ๑-๓	จำนวน ๑ ชุด
	๒. ร่างแบบสอบถามฉบับสมบูรณ์	จำนวน ๑ ชุด
	๓. แบบประเมินความถูกต้องของแบบสอบถาม	จำนวน ๑ ชุด

ด้วย นายพงศ์เทพ กันยะมี นักศึกษาหลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา กำลังดำเนินการวิจัยเพื่อเสนอเป็นวิทยานิพนธ์ เรื่อง “ปัจจัยที่ส่งผลต่อความสำเร็จของการบริหารจัดการระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอุดรดิตต์ เขต ๒” ซึ่งมี ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.วชิ ปัญญาใส เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลักในการควบคุมการจัดทำวิทยานิพนธ์

เพื่อความถูกต้องสมบูรณ์เชิงวิชาการของวิทยานิพนธ์ดังกล่าว บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏอุดรดิตต์ จึงใคร่ขอเรียนเชิญท่านเป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือวิจัยครั้งนี้

จึงเรียนมาเพื่อขอโปรดพิจารณาให้ความอนุเคราะห์ และขอขอบพระคุณเป็นอย่างสูง
มา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(อาจารย์ ดร.เชาวฤทธิ์ จันจัน)

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย
มหาวิทยาลัยราชภัฏอุดรดิตต์

บัณฑิตวิทยาลัย

โทร. ๐ ๕๕๕๑ ๖๖๐๑-๓๑ ต่อ ๑๖๔๙

โทรสาร ๐ ๕๕๕๑ ๖๖๐๑-๓๑ ต่อ ๑๖๔๘

นายพงศ์เทพ กันยะมี ๐ ๙๑๘๓ ๙๒๑๘ ๖

ที่ อว ๐๖๑๔.๑๐/ว๐๕๔

บัณฑิตวิทยาลัย
มหาวิทยาลัยราชภัฏอุตรดิตถ์
อ.เมือง จ.อุตรดิตถ์ ๕๓๐๐๐

๓๑ มกราคม ๒๕๖๔

เรื่อง ขอบความอนุเคราะห์เก็บรวบรวมข้อมูลวิจัยเพื่อการจัดทำวิทยานิพนธ์

เรียน ผู้อำนวยการโรงเรียนจริมอนุสรณ์ ๒

สิ่งที่ส่งมาด้วย คิวอาร์โค้ด หรือลิงค์แบบสอบถามเพื่อการวิจัยออนไลน์ จำนวน ๑ ฉบับ

ด้วย นายพงศ์เทพ กันยะมี นักศึกษาหลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา กำลังดำเนินการวิจัยเพื่อเสนอเป็นวิทยานิพนธ์ เรื่อง "ปัจจัยที่ส่งผลต่อความสำเร็จของการบริหารจัดการระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอุตรดิตถ์ เขต ๒" ซึ่งมีผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.วชิ ปัญญาใส เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลักในการควบคุมการจัดทำวิทยานิพนธ์

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏอุตรดิตถ์ ไคร้ขอความอนุเคราะห์จากท่านประสานให้ครูฝ่ายวิชาการ จำนวน ๑ คน ครูแนะแนวหรือครูที่รับผิดชอบระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน จำนวน ๑ คน และครูที่ปรึกษาชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น จำนวน ๒ คน ในสังกัดของท่านตอบข้อมูลแบบสอบถามออนไลน์ตามคิวอาร์โค้ด หรือลิงค์ ที่แนบมาพร้อมหนังสือนี้ ทั้งนี้เพื่อเป็นการเก็บรวบรวมข้อมูลในการจัดทำวิทยานิพนธ์ ของนักศึกษาในขั้นต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อขอโปรดพิจารณาให้ความอนุเคราะห์ และขอขอบพระคุณเป็นอย่างสูงมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(อาจารย์ ดร.เชาวฤทธิ์ จันจัน)

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย
มหาวิทยาลัยราชภัฏอุตรดิตถ์

บัณฑิตวิทยาลัย

โทร. ๐ ๕๕๔๑ ๖๖๐๑-๓๓ ต่อ ๓๖๔๙

นายพงศ์เทพ กันยะมี ๐ ๙๓๘๓ ๙๒๓๘ ๖

ที่ อว ๐๖๑๔.๑๐/ว๐๕๔

บัณฑิตวิทยาลัย
มหาวิทยาลัยราชภัฏอุตรดิตถ์
อ.เมือง จ.อุตรดิตถ์ ๕๓๐๐๐

๓๑ มกราคม ๒๕๖๔

เรื่อง ขอบความอนุเคราะห์เก็บรวบรวมข้อมูลวิจัยเพื่อการจัดทำวิทยานิพนธ์
เรียน ผู้อำนวยการโรงเรียนบ้านสี่เสียดำรง

สิ่งที่ส่งมาด้วย คิวอาร์โค้ด หรือลิงค์แบบสอบถามเพื่อการวิจัยออนไลน์ จำนวน ๑ ฉบับ

ด้วย นายพงศ์เทพ กันยะมี นักศึกษาหลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชา
การบริหารการศึกษา กำลังดำเนินการวิจัยเพื่อเสนอเป็นวิทยานิพนธ์ เรื่อง “ปัจจัยที่ส่งผลต่อ
ความสำเร็จของการบริหารจัดการระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียนขยายโอกาส
ทางการศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอุตรดิตถ์ เขต ๒” ซึ่งมี
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.วชิ ปัญญาใส เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลักในการควบคุม
การจัดทำวิทยานิพนธ์

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏอุตรดิตถ์ ไคร่ขอความอนุเคราะห์จากท่าน
ประสานให้ครูฝ่ายวิชาการ จำนวน ๑ คน ครูแนะแนวหรือครูที่รับผิดชอบระบบการดูแลช่วยเหลือ
นักเรียน จำนวน ๑ คน และครูที่ปรึกษาชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น จำนวน ๖ คน ในสังกัดของท่านตอบ
ข้อมูลแบบสอบถามออนไลน์ตามคิวอาร์โค้ด หรือลิงค์ ที่แนบมาพร้อมหนังสือนี้ ทั้งนี้เพื่อเป็นการเก็บ
รวบรวมข้อมูลในการจัดทำวิทยานิพนธ์ ของนักศึกษาในชั้นต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อขอโปรดพิจารณาให้ความอนุเคราะห์ และขอขอบพระคุณเป็นอย่างสูง
มา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(อาจารย์ ดร.เชาวฤทธิ์ จันจิ้น)

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

มหาวิทยาลัยราชภัฏอุตรดิตถ์

บัณฑิตวิทยาลัย

โทร. ๐ ๕๕๔๑ ๖๖๐๑-๓๓ ต่อ ๑๖๔๔

นายพงศ์เทพ กันยะมี ๐ ๙๑๘๓ ๙๒๑๘ ๖

ที่ อว ๐๖๑๔.๑๐/ว๐๕๔

บัณฑิตวิทยาลัย
มหาวิทยาลัยราชภัฏอุตรดิตถ์
อ.เมือง จ.อุตรดิตถ์ ๕๓๐๐๐

๓๑ มกราคม ๒๕๖๔

เรื่อง ขออนุญาตเผยแพร่เก็บรวบรวมข้อมูลวิจัยเพื่อการจัดทำวิทยานิพนธ์

เรียน ผู้อำนวยการโรงเรียนชุมชนวัดมหาธาตุ

สิ่งที่ส่งมาด้วย คิวอาร์โค้ด หรือลิงค์แบบสอบถามเพื่อการวิจัยออนไลน์ จำนวน ๑ ฉบับ

ด้วย นายพงศ์เทพ กันยะมี นักศึกษาหลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา กำลังดำเนินการวิจัยเพื่อเสนอเป็นวิทยานิพนธ์ เรื่อง “ปัจจัยที่ส่งผลต่อความสำเร็จของการบริหารจัดการระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอุตรดิตถ์ เขต ๒” ซึ่งมี ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.วชิ ปัญญาใส เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลักในการควบคุมการจัดทำวิทยานิพนธ์

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏอุตรดิตถ์ ใ้ขออนุญาตเผยแพร่จากท่านประสานให้ครูฝ่ายวิชาการ จำนวน ๑ คน ครูแนะแนวหรือครูที่รับผิดชอบระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน จำนวน ๑ คน และครูที่ปรึกษาชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น จำนวน ๖ คน ในสังกัดของท่านตอบข้อมูลแบบสอบถามออนไลน์ตามคิวอาร์โค้ด หรือลิงค์ ที่แนบมาพร้อมหนังสือนี้ ทั้งนี้เพื่อเป็นการเก็บรวบรวมข้อมูลในการจัดทำวิทยานิพนธ์ ของนักศึกษาในชั้นต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อขอโปรดพิจารณาให้ความอนุเคราะห์ และขอขอบพระคุณเป็นอย่างสูงมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(อาจารย์ ดร.เชาวฤทธิ์ จันจิ้น)

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย
มหาวิทยาลัยราชภัฏอุตรดิตถ์

บัณฑิตวิทยาลัย

โทร. ๐ ๕๕๔๑ ๖๖๐๓-๓๓ ต่อ ๑๖๔๔

นายพงศ์เทพ กันยะมี ๐ ๙๑๘๓ ๙๒๑๘ ๖

ที่ อว ๐๖๑๔.๑๐/ว๐๕๙

บัณฑิตวิทยาลัย
มหาวิทยาลัยราชภัฏอุดรดิตต์
อ.เมือง จ.อุดรดิตต์ ๕๓๐๐๐

๓๑ มกราคม ๒๕๖๔

เรื่อง ขอบความอนุเคราะห์เก็บรวบรวมข้อมูลวิจัยเพื่อการจัดทำวิทยานิพนธ์

เรียน ผู้อำนวยการโรงเรียนป่าก้างวิทยา

สิ่งที่ส่งมาด้วย คิวอาร์โค้ด หรือลิงค์แบบสอบถามเพื่อการวิจัยออนไลน์ จำนวน ๑ ฉบับ

ด้วย นายพงศ์เทพ กันยะมี นักศึกษาหลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา กำลังดำเนินการวิจัยเพื่อเสนอเป็นวิทยานิพนธ์ เรื่อง “ปัจจัยที่ส่งผลต่อความสำเร็จของการบริหารจัดการระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอุดรดิตต์ เขต ๒” ซึ่งมีผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.วชิ ปัญญาใส เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลักในการควบคุมการจัดทำวิทยานิพนธ์

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏอุดรดิตต์ ใ้ขอความอนุเคราะห์จากท่านประสานให้ครูฝ่ายวิชาการ จำนวน ๑ คน ครูแนะแนวหรือครูที่รับผิดชอบระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน จำนวน ๑ คน และครูที่ปรึกษาชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น จำนวน ๖ คน ในสังกัดของท่านตอบข้อมูลแบบสอบถามออนไลน์ตามคิวอาร์โค้ด หรือลิงค์ ที่แนบมาพร้อมหนังสือนี้ ทั้งนี้เพื่อเป็นการเก็บรวบรวมข้อมูลในการจัดทำวิทยานิพนธ์ ของนักศึกษาในชั้นต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อขอโปรดพิจารณาให้ความอนุเคราะห์ และขอขอบพระคุณเป็นอย่างสูงมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(อาจารย์ ดร.เชาวฤทธิ์ จันจัน)

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

มหาวิทยาลัยราชภัฏอุดรดิตต์

บัณฑิตวิทยาลัย

โทร. ๐ ๕๕๔๑ ๖๖๐๑-๓๑ ต่อ ๑๖๔๙

นายพงศ์เทพ กันยะมี ๐ ๙๑๘๓ ๙๒๑๘ ๖

ที่ อว ๐๖๑๔.๑๐/ว๐๕๙

บัณฑิตวิทยาลัย
มหาวิทยาลัยราชภัฏอุตรดิตถ์
อ.เมือง จ.อุตรดิตถ์ ๕๓๐๐๐

๓๑ มกราคม ๒๕๖๔

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์เก็บรวบรวมข้อมูลวิจัยเพื่อการจัดทำวิทยานิพนธ์

เรียน ผู้อำนวยการโรงเรียนบ้านห้วยผึ้ง

สิ่งที่ส่งมาด้วย คิวอาร์โค้ด หรือลิงค์แบบสอบถามเพื่อการวิจัยออนไลน์ จำนวน ๑ ฉบับ

ด้วย นายพงศ์เทพ กันยะมี นักศึกษาหลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา กำลังดำเนินการวิจัยเพื่อเสนอเป็นวิทยานิพนธ์ เรื่อง “ปัจจัยที่ส่งผลต่อความสำเร็จของการบริหารจัดการระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอุตรดิตถ์ เขต ๒” ซึ่งมี ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.วชิ ปัญญาใส เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลักในการควบคุมการจัดทำวิทยานิพนธ์

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏอุตรดิตถ์ ใคร่ขอความอนุเคราะห์จากท่าน ประสานให้ครูฝ่ายวิชาการ จำนวน ๑ คน ครูแนะแนวหรือครูที่รับผิดชอบระบบการดูแลช่วยเหลือ นักเรียน จำนวน ๑ คน และครูที่ปรึกษาชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น จำนวน ๖ คน ในสังกัดของท่านตอบ ข้อมูลแบบสอบถามออนไลน์ตามคิวอาร์โค้ด หรือลิงค์ ที่แนบมาพร้อมหนังสือนี้ ทั้งนี้เพื่อเป็นการเก็บรวบรวมข้อมูลในการจัดทำวิทยานิพนธ์ ของนักศึกษาในชั้นต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อขอโปรดพิจารณาให้ความอนุเคราะห์ และขอขอบพระคุณเป็นอย่างสูง
มา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(อาจารย์ ดร.ชาวฤทธิ์ จันจัน)

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

มหาวิทยาลัยราชภัฏอุตรดิตถ์

บัณฑิตวิทยาลัย

โทร ๐ ๕๕๔๑ ๖๖๐๑-๓๓ คย ๑๖๔๙

นายพงศ์เทพ กันยะมี ๐ ๕๑๘๓ ๙๒๑๘ ๖

ที่ อว ๐๖๓๔.๑๐/ว๐๕๙

บัณฑิตวิทยาลัย
มหาวิทยาลัยราชภัฏอุตรดิตถ์
อ.เมือง จ.อุตรดิตถ์ ๕๓๐๐๐

๓๑ มกราคม ๒๕๖๔

เรื่อง ขอบความอนุเคราะห์เก็บรวบรวมข้อมูลวิจัยเพื่อการจัดทำวิทยานิพนธ์

เรียน ผู้อำนวยการโรงเรียนราชประชานุเคราะห์ ๑๓

สิ่งที่ส่งมาด้วย คิวอาร์โค้ด หรือลิงค์แบบสอบถามเพื่อการวิจัยออนไลน์ จำนวน ๑ ฉบับ

ด้วย นายพงศ์เทพ กันยะมี นักศึกษาหลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา กำลังดำเนินการวิจัยเพื่อเสนอเป็นวิทยานิพนธ์ เรื่อง “ปัจจัยที่ส่งผลต่อความสำเร็จของการบริหารจัดการระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอุตรดิตถ์ เขต ๒” ซึ่งมี ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.วชิ ปัญญาใส เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลักในการควบคุมการจัดทำวิทยานิพนธ์

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏอุตรดิตถ์ ไคร์ขอความอนุเคราะห์จากท่านประสานให้ครูฝ่ายวิชาการ จำนวน ๑ คน ครูแนะแนวหรือครูที่รับผิดชอบระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน จำนวน ๑ คน และครูที่ปรึกษาชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น จำนวน ๒ คน ในสังกัดของท่านตอบข้อมูลแบบสอบถามออนไลน์ตามคิวอาร์โค้ด หรือลิงค์ ที่แนบมาพร้อมหนังสือนี้ ทั้งนี้เพื่อเป็นการเก็บรวบรวมข้อมูลในการจัดทำวิทยานิพนธ์ ของนักศึกษาในชั้นต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อขอโปรดพิจารณาให้ความอนุเคราะห์ และขอขอบพระคุณเป็นอย่างสูงมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(อาจารย์ ดร.เชาวฤทธิ์ จันจิ้น)

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

มหาวิทยาลัยราชภัฏอุตรดิตถ์

บัณฑิตวิทยาลัย

โทร. ๐ ๕๕๔๑ ๖๖๐๑-๓๑ ต่อ ๑๖๔๙

นายพงศ์เทพ กันยะมี ๐ ๙๓๘๓ ๙๒๑๘ ๖

ที่ อว ๐๖๑๔.๑๐/๖๐๕๔

บัณฑิตวิทยาลัย
มหาวิทยาลัยราชภัฏอุตรดิตถ์
อ.เมือง จ.อุตรดิตถ์ ๕๓๐๐๐

๓๑ มกราคม ๒๕๖๔

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์เก็บรวบรวมข้อมูลวิจัยเพื่อการจัดทำวิทยานิพนธ์

เรียน ผู้อำนวยการโรงเรียนบ้านห้วยตำบึงวิทยา

สิ่งที่ส่งมาด้วย คิวอาร์โค้ด หรือลิงค์แบบสอบถามเพื่อการวิจัยออนไลน์ จำนวน ๑ ฉบับ

ด้วย นายพงศ์เทพ กันยะมี นักศึกษาหลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา กำลังดำเนินการวิจัยเพื่อเสนอเป็นวิทยานิพนธ์ เรื่อง “ปัจจัยที่ส่งผลต่อความสำเร็จของการบริหารจัดการระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอุตรดิตถ์ เขต ๒” ซึ่งมี ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.วชิ ปัญญาใส เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลักในการควบคุมการจัดทำวิทยานิพนธ์

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏอุตรดิตถ์ ใคร่ขอความอนุเคราะห์จากท่านประสานให้ครูฝ่ายวิชาการ จำนวน ๑ คน ครูแนะแนวหรือครูที่รับผิดชอบระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน จำนวน ๑ คน และครูที่ปรึกษาชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น จำนวน ๖ คน ในสังกัดของท่านตอบข้อมูลแบบสอบถามออนไลน์ตามคิวอาร์โค้ด หรือลิงค์ ที่แนบมาพร้อมหนังสือนี้ ทั้งนี้เพื่อเป็นการเก็บรวบรวมข้อมูลในการจัดทำวิทยานิพนธ์ ของนักศึกษาในชั้นต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อขอโปรดพิจารณาให้ความอนุเคราะห์ และขอขอบพระคุณเป็นอย่างสูงมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(อาจารย์ ดร.เชาวฤทธิ์ จันจิ้น)

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย
มหาวิทยาลัยราชภัฏอุตรดิตถ์

บัณฑิตวิทยาลัย

โทร. ๐ ๕๕๔๑ ๖๖๐๑-๓๓ ต่อ ๑๖๔๔

นายพงศ์เทพ กันยะมี ๐ ๙๑๘๓ ๙๒๑๘ ๖

ที่ อว ๐๖๑๔.๑๐/๖๐๕๔

บัณฑิตวิทยาลัย
มหาวิทยาลัยราชภัฏอุตรดิตถ์
อ.เมือง จ.อุตรดิตถ์ ๕๓๐๐๐

๓๑ มกราคม ๒๕๖๔

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์เก็บรวบรวมข้อมูลวิจัยเพื่อการจัดทำวิทยานิพนธ์

เรียน ผู้อำนวยการโรงเรียนบ้านน้ำหมัน

สิ่งที่ส่งมาด้วย คิวอาร์โค้ด หรือลิงค์แบบสอบถามเพื่อการวิจัยออนไลน์ จำนวน ๑ ฉบับ

ด้วย นายพงศ์เทพ กันยะมี นักศึกษาหลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา กำลังดำเนินการวิจัยเพื่อเสนอเป็นวิทยานิพนธ์ เรื่อง “ปัจจัยที่ส่งผลต่อความสำเร็จของการบริหารจัดการระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่ การศึกษาประถมศึกษาอุตรดิตถ์ เขต ๒” ซึ่งมี ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.วจิ ปัญญาใส เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลักในการควบคุมการจัดทำวิทยานิพนธ์

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏอุตรดิตถ์ ไคร่ขอความอนุเคราะห์จากท่าน ประสานให้ครูฝ่ายวิชาการ จำนวน ๑ คน ครูแนะแนวหรือครูที่รับผิดชอบระบบการดูแลช่วยเหลือ นักเรียน จำนวน ๑ คน และครูที่ปรึกษาชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น จำนวน ๖ คน ในสังกัดของท่านตอบ ข้อมูลแบบสอบถามออนไลน์ตามคิวอาร์โค้ด หรือลิงค์ ที่แนบมาพร้อมหนังสือนี้ ทั้งนี้เพื่อเป็นการเก็บ รวบรวมข้อมูลในการจัดทำวิทยานิพนธ์ ของนักศึกษาในชั้นต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อขอโปรดพิจารณาให้ความอนุเคราะห์ และขอขอบพระคุณเป็นอย่างสูง มา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(อาจารย์ ดร.เชาวฤทธิ์ จันจัน)

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

มหาวิทยาลัยราชภัฏอุตรดิตถ์

บัณฑิตวิทยาลัย

โทร. ๐ ๕๕๔๑ ๖๖๐๑-๓๑ ต่อ ๑๖๔๔

นายพงศ์เทพ กันยะมี ๐ ๙๑๘๓ ๙๒๑๘ ๖

ที่ อว ๐๖๑๔.๑๐/ว๐๕๙

บัณฑิตวิทยาลัย
มหาวิทยาลัยราชภัฏอุตรดิตถ์
อ.เมือง จ.อุตรดิตถ์ ๕๓๐๐๐

๓๑ มกราคม ๒๕๖๔

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์เก็บรวบรวมข้อมูลวิจัยเพื่อการจัดทำวิทยานิพนธ์

เรียน ผู้อำนวยการโรงเรียนน้ำพราสามัคคี

สิ่งที่ส่งมาด้วย คิวอาร์โค้ด หรือลิงค์แบบสอบถามเพื่อการวิจัยออนไลน์ จำนวน ๑ ฉบับ

ด้วย นายพงศ์เทพ กันยะมี นักศึกษาหลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา กำลังดำเนินการวิจัยเพื่อเสนอเป็นวิทยานิพนธ์ เรื่อง “ปัจจัยที่ส่งผลต่อความสำเร็จของการบริหารจัดการระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอุตรดิตถ์ เขต ๒” ซึ่งมี ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.วชิ ปัญญาใส เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลักในการควบคุมการจัดทำวิทยานิพนธ์

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏอุตรดิตถ์ ไคร่ขอความอนุเคราะห์จากท่าน ประสานให้ครูฝ่ายวิชาการ จำนวน ๑ คน ครูแนะแนวหรือครูที่รับผิดชอบระบบการดูแลช่วยเหลือ นักเรียน จำนวน ๑ คน และครูที่ปรึกษาชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น จำนวน ๖ คน ในสังกัดของท่านตอบ ข้อมูลแบบสอบถามออนไลน์ตามคิวอาร์โค้ด หรือลิงค์ ที่แนบมาพร้อมหนังสือนี้ ทั้งนี้เพื่อเป็นการเก็บรวบรวมข้อมูลในการจัดทำวิทยานิพนธ์ ของนักศึกษาในชั้นต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อขอโปรดพิจารณาให้ความอนุเคราะห์ และขอขอบพระคุณเป็นอย่างสูง มา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(อาจารย์ ดร.เชาวฤทธิ์ จันจัน)

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

มหาวิทยาลัยราชภัฏอุตรดิตถ์

บัณฑิตวิทยาลัย

โทร. ๐ ๕๕๔๑ ๖๖๐๑-๓๑ ต่อ ๑๖๔๙

นายพงศ์เทพ กันยะมี ๐ ๙๑๘๓ ๙๒๑๘ ๖

ที่ อว ๐๖๑๔.๑๐/ว๐๕๔

บัณฑิตวิทยาลัย
มหาวิทยาลัยราชภัฏอุตรดิตถ์
อ.เมือง จ.อุตรดิตถ์ ๕๓๐๐๐

๓๑ มกราคม ๒๕๖๔

เรื่อง ขอบความอนุเคราะห์เก็บรวบรวมข้อมูลวิจัยเพื่อการจัดทำวิทยานิพนธ์
เรียน ผู้อำนวยการโรงเรียนบ้านน้ำลิ

สิ่งที่ส่งมาด้วย คิวอาร์โค้ด หรือลิงค์แบบสอบถามเพื่อการวิจัยออนไลน์ จำนวน ๑ ฉบับ

ด้วย นายพงศ์เทพ กันยะมี นักศึกษาหลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา กำลังดำเนินการวิจัยเพื่อเสนอเป็นวิทยานิพนธ์ เรื่อง “ปัจจัยที่ส่งผลต่อความสำเร็จของการบริหารจัดการระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอุตรดิตถ์ เขต ๒” ซึ่งมี ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.วจิ ปัญญาใส เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลักในการควบคุมการจัดทำวิทยานิพนธ์

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏอุตรดิตถ์ โคร้ขอความอนุเคราะห์จากท่าน ประสานให้ครูฝ่ายวิชาการ จำนวน ๑ คน ครูแนะแนวหรือครูที่รับผิดชอบระบบการดูแลช่วยเหลือ นักเรียน จำนวน ๑ คน และครูที่ปรึกษาชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น จำนวน ๖ คน ในสังกัดของท่านตอบ ข้อมูลแบบสอบถามออนไลน์ตามคิวอาร์โค้ด หรือลิงค์ ที่แนบมาพร้อมหนังสือนี้ ทั้งนี้เพื่อเป็นการเก็บรวบรวมข้อมูลในการจัดทำวิทยานิพนธ์ ของนักศึกษาในชั้นต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อขอโปรดพิจารณาให้ความอนุเคราะห์ และขอขอบพระคุณเป็นอย่างสูง
มา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(อาจารย์ ดร.เชาวฤทธิ์ จันจิ้น)
คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย
มหาวิทยาลัยราชภัฏอุตรดิตถ์

บัณฑิตวิทยาลัย

โทร. ๐ ๕๕๔๑ ๖๖๐๑-๓๑ ต่อ ๑๖๔๔

นายพงศ์เทพ กันยะมี ๐ ๙๑๘๓ ๙๒๑๘ ๖

ที่ อว ๐๖๑๔.๑๐/๖๐๕๙

บัณฑิตวิทยาลัย
มหาวิทยาลัยราชภัฏอุตรดิตถ์
อ.เมือง จ.อุตรดิตถ์ ๕๓๐๐๐

๓๑ มกราคม ๒๕๖๔

เรื่อง ขอบความอนุเคราะห์เก็บรวบรวมข้อมูลวิจัยเพื่อการจัดทำวิทยานิพนธ์

เรียน ผู้อำนวยการโรงเรียนนิคมสร้างตนเองลำน้ำน่านสงเคราะห์ ๓

สิ่งที่ส่งมาด้วย คิวอาร์โค้ด หรือลิงค์แบบสอบถามเพื่อการวิจัยออนไลน์ จำนวน ๑ ฉบับ

ด้วย นายพงศ์เทพ กันยะมี นักศึกษาหลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา กำลังดำเนินการวิจัยเพื่อเสนอเป็นวิทยานิพนธ์ เรื่อง “ปัจจัยที่ส่งผลต่อความสำเร็จของการบริหารจัดการระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอุตรดิตถ์ เขต ๒” ซึ่งมีผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.วชิ ปัญญาใส เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลักในการควบคุมการจัดทำวิทยานิพนธ์

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏอุตรดิตถ์ ไคร์ขอความอนุเคราะห์จากท่านประสานให้ครูฝ่ายวิชาการ จำนวน ๑ คน ครูแนะแนวหรือครูที่รับผิดชอบระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน จำนวน ๑ คน และครูที่ปรึกษาชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น จำนวน ๖ คน ในสังกัดของท่านตอบข้อมูลแบบสอบถามออนไลน์ตามคิวอาร์โค้ด หรือลิงค์ ที่แนบมาพร้อมหนังสือนี้ ทั้งนี้เพื่อเป็นการเก็บรวบรวมข้อมูลในการจัดทำวิทยานิพนธ์ ของนักศึกษาในชั้นต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อขอโปรดพิจารณาให้ความอนุเคราะห์ และขอขอบพระคุณเป็นอย่างสูงมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(อาจารย์ ดร.เชาวฤทธิ์ จันจัน)

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

มหาวิทยาลัยราชภัฏอุตรดิตถ์

บัณฑิตวิทยาลัย

โทร. ๐ ๕๕๔๑ ๖๖๐๓-๓๑ ต่อ ๑๖๔๙

นายพงศ์เทพ กันยะมี ๐ ๙๑๘๓ ๙๒๑๘ ๖

ที่ อว ๐๖๑๔.๑๐/ว๐๕๙

บัณฑิตวิทยาลัย
มหาวิทยาลัยราชภัฏอุตรดิตถ์
อ.เมือง จ.อุตรดิตถ์ ๕๓๐๐๐

๓๑ มกราคม ๒๕๖๔

เรื่อง ขอบความอนุเคราะห์เก็บรวบรวมข้อมูลวิจัยเพื่อการจัดทำวิทยานิพนธ์

เรียน ผู้อำนวยการโรงเรียนชุมชนผาเลือดวิทยาการ

สิ่งที่ส่งมาด้วย คิวอาร์โค้ด หรือลิงค์แบบสอบถามเพื่อการวิจัยออนไลน์ จำนวน ๑ ฉบับ

ด้วย นายพงศ์เทพ กันยะมี นักศึกษาหลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา กำลังดำเนินการวิจัยเพื่อเสนอเป็นวิทยานิพนธ์ เรื่อง “ปัจจัยที่ส่งผลต่อความสำเร็จของการบริหารจัดการระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอุตรดิตถ์ เขต ๒” ซึ่งมีผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.วชิ ปัญญาใส เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลักในการควบคุมการจัดทำวิทยานิพนธ์

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏอุตรดิตถ์ ใคร่ขอความอนุเคราะห์จากท่านประสานให้ครูฝ่ายวิชาการ จำนวน ๑ คน ครูแนะแนวหรือครูที่รับผิดชอบระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน จำนวน ๑ คน และครูที่ปรึกษาชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น จำนวน ๒ คน ในสังกัดของท่านตอบข้อมูลแบบสอบถามออนไลน์ตามคิวอาร์โค้ด หรือลิงค์ ที่แนบมาพร้อมหนังสือนี้ ทั้งนี้เพื่อเป็นการเก็บรวบรวมข้อมูลในการจัดทำวิทยานิพนธ์ ของนักศึกษาในชั้นต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อขอโปรดพิจารณาให้ความอนุเคราะห์ และขอขอบพระคุณเป็นอย่างสูงมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(อาจารย์ ดร.เชาวฤทธิ์ จันจิ้น)

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

มหาวิทยาลัยราชภัฏอุตรดิตถ์

บัณฑิตวิทยาลัย

โทร. ๐ ๕๕๔๓ ๖๖๐๓-๓๓ ต่ย ๑๖๔๙

นายพงศ์เทพ กันยะมี ๐ ๙๑๘๓ ๙๒๓๘ ๖

ที่ อว ๐๖๑๔.๑๐/ว๐๕๙

บัณฑิตวิทยาลัย
มหาวิทยาลัยราชภัฏอุตรดิตถ์
อ.เมือง จ.อุตรดิตถ์ ๕๓๐๐๐

๓๑ มกราคม ๒๕๖๔

เรื่อง ขอบความอนุเคราะห์เก็บรวบรวมข้อมูลวิจัยเพื่อการจัดทำวิทยานิพนธ์

เรียน ผู้อำนวยการโรงเรียนบ้านห้วยคอม

สิ่งที่ส่งมาด้วย คิวอาร์โค้ด หรือลิงค์แบบสอบถามเพื่อการวิจัยออนไลน์ จำนวน ๑ ฉบับ

ด้วย นายพงศ์เทพ กันยะมี นักศึกษาหลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา กำลังดำเนินการวิจัยเพื่อเสนอเป็นวิทยานิพนธ์ เรื่อง “ปัจจัยที่ส่งผลต่อความสำเร็จของการบริหารจัดการระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอุตรดิตถ์ เขต ๒” ซึ่งมี ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.วชิ ปัญญาใส เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลักในการควบคุมการจัดทำวิทยานิพนธ์

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏอุตรดิตถ์ ไคร่ขอความอนุเคราะห์จากท่านประสานให้ครูฝ่ายวิชาการ จำนวน ๑ คน ครูแนะแนวหรือครูที่รับผิดชอบระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน จำนวน ๑ คน และครูที่ปรึกษาชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น จำนวน ๖ คน ในสังกัดของท่านตอบข้อมูลแบบสอบถามออนไลน์ตามคิวอาร์โค้ด หรือลิงค์ ที่แนบมาพร้อมหนังสือนี้ ทั้งนี้เพื่อเป็นการเก็บรวบรวมข้อมูลในการจัดทำวิทยานิพนธ์ ของนักศึกษาในชั้นต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อขอโปรดพิจารณาให้ความอนุเคราะห์ และขอขอบพระคุณเป็นอย่างสูงมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(อาจารย์ ดร.เชาวฤทธิ์ จันจัน)

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

มหาวิทยาลัยราชภัฏอุตรดิตถ์

บัณฑิตวิทยาลัย

โทร. ๐ ๕๕๔๑ ๖๖๐๑-๓๑ ต่อ ๑๖๔๙

นายพงศ์เทพ กันยะมี ๐ ๙๑๘๓ ๙๒๑๘ ๖

ที่ อว ๐๖๑๔.๑๐/ว๐๕๙

บัณฑิตวิทยาลัย
มหาวิทยาลัยราชภัฏอุตรดิตถ์
อ.เมือง จ.อุตรดิตถ์ ๕๓๐๐๐

๓๑ มกราคม ๒๕๖๔

เรื่อง ขอบความอนุเคราะห์เก็บรวบรวมข้อมูลวิจัยเพื่อการจัดทำวิทยานิพนธ์

เรียน ผู้อำนวยการโรงเรียนชุมชนบ้านนากล่า

สิ่งที่ส่งมาด้วย คิวอาร์โค้ด หรือลิงค์แบบสอบถามเพื่อการวิจัยออนไลน์ จำนวน ๑ ฉบับ

ด้วย นายพงศ์เทพ กันยะมี นักศึกษาหลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา กำลังดำเนินการวิจัยเพื่อเสนอเป็นวิทยานิพนธ์ เรื่อง “ปัจจัยที่ส่งผลกระทบต่อความสำเร็จของการบริหารจัดการระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอุตรดิตถ์ เขต ๒” ซึ่งมี ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.วชิ ปัญญาใส เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลักในการควบคุมการจัดทำวิทยานิพนธ์

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏอุตรดิตถ์ ใคร่ขอความอนุเคราะห์จากท่านประสานให้ครูฝ่ายวิชาการ จำนวน ๑ คน ครูแนะแนวหรือครูที่รับผิดชอบระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน จำนวน ๑ คน และครูที่ปรึกษาชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น จำนวน ๒ คน ในสังกัดของท่านตอบข้อมูลแบบสอบถามออนไลน์ตามคิวอาร์โค้ด หรือลิงค์ ที่แนบมาพร้อมหนังสือนี้ ทั้งนี้เพื่อเป็นการเก็บรวบรวมข้อมูลในการจัดทำวิทยานิพนธ์ ของนักศึกษาในชั้นต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อขอโปรดพิจารณาให้ความอนุเคราะห์ และขอขอบพระคุณเป็นอย่างสูงมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(อาจารย์ ดร.เชาวฤทธิ์ จันจัน)

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

มหาวิทยาลัยราชภัฏอุตรดิตถ์

บัณฑิตวิทยาลัย

โทร. ๐ ๕๕๔๑ ๖๖๐๑-๓๓ ต่อ ๓๖๔๙

นายพงศ์เทพ กันยะมี ๐ ๙๑๘๓ ๙๒๑๘ ๖

ที่ อว ๐๖๓๔.๑๐/ว๐๕๔

บัณฑิตวิทยาลัย
มหาวิทยาลัยราชภัฏอุตรดิตถ์
อ.เมือง จ.อุตรดิตถ์ ๕๓๐๐๐

๓๓ มกราคม ๒๕๖๔

เรื่อง ขอบความอนุเคราะห์เก็บรวบรวมข้อมูลวิจัยเพื่อการจัดทำวิทยานิพนธ์

เรียน ผู้อำนวยการโรงเรียนบ้านเด่นเหล็ก

สิ่งที่ส่งมาด้วย คิวอาร์โค้ด หรือลิงค์แบบสอบถามเพื่อการวิจัยออนไลน์ จำนวน ๑ ฉบับ

ด้วย นายพงศ์เทพ กันยะมี นักศึกษาหลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา กำลังดำเนินการวิจัยเพื่อเสนอเป็นวิทยานิพนธ์ เรื่อง “ปัจจัยที่ส่งผลกระทบต่อความสำเร็จของการบริหารจัดการระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอุตรดิตถ์ เขต ๒” ซึ่งมี ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.วชิ ปัญญาใส เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลักในการควบคุมการจัดทำวิทยานิพนธ์

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏอุตรดิตถ์ ไคร้ขอความอนุเคราะห์จากท่าน ประสานให้ครูฝ่ายวิชาการ จำนวน ๑ คน ครูแนะแนวหรือครูที่รับผิดชอบระบบการดูแลช่วยเหลือ นักเรียน จำนวน ๑ คน และครูที่ปรึกษาชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น จำนวน ๖ คน ในสังกัดของท่านตอบ ข้อมูลแบบสอบถามออนไลน์ตามคิวอาร์โค้ด หรือลิงค์ ที่แนบมาพร้อมหนังสือนี้ ทั้งนี้เพื่อเป็นการเก็บรวบรวมข้อมูลในการจัดทำวิทยานิพนธ์ ของนักศึกษาในชั้นต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อขอโปรดพิจารณาให้ความอนุเคราะห์ และขอขอบพระคุณเป็นอย่างสูง มา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(อาจารย์ ดร.เชาวฤทธิ์ จันจิ้น)

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

มหาวิทยาลัยราชภัฏอุตรดิตถ์

บัณฑิตวิทยาลัย

โทร. ๐ ๕๕๔๑ ๖๖๐๑-๓๑ ต่อ ๑๖๔๔

นายพงศ์เทพ กันยะมี ๐ ๙๑๘๓ ๙๒๑๘ ๖

ที่ อว ๐๖๑๔.๑๐/ว๐๕๔

บัณฑิตวิทยาลัย
มหาวิทยาลัยราชภัฏอุตรดิตถ์
อ.เมือง จ.อุตรดิตถ์ ๕๓๐๐๐

๓๓ มกราคม ๒๕๖๔

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์เก็บรวบรวมข้อมูลวิจัยเพื่อการจัดทำวิทยานิพนธ์

เรียน ผู้อำนวยการโรงเรียนบ้านห้วยมุ่น

สิ่งที่ส่งมาด้วย คิวอาร์โค้ด หรือลิงค์แบบสอบถามเพื่อการวิจัยออนไลน์ จำนวน ๑ ฉบับ

ด้วย นายพงศ์เทพ กันยะมี นักศึกษาหลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา กำลังดำเนินการวิจัยเพื่อเสนอเป็นวิทยานิพนธ์ เรื่อง “ปัจจัยที่ส่งผลต่อความสำเร็จของการบริหารจัดการระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอุตรดิตถ์ เขต ๒” ซึ่งมี ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.วชิ ปัญญาใส เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลักในการควบคุมการจัดทำวิทยานิพนธ์

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏอุตรดิตถ์ ไคร่ขอความอนุเคราะห์จากท่านประสานให้ครูฝ่ายวิชาการ จำนวน ๑ คน ครูแนะแนวหรือครูที่รับผิดชอบระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน จำนวน ๑ คน และครูที่ปรึกษาชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น จำนวน ๒ คน ในสังกัดของท่านตอบข้อมูลแบบสอบถามออนไลน์ตามคิวอาร์โค้ด หรือลิงค์ ที่แนบมาพร้อมหนังสือนี้ ทั้งนี้เพื่อเป็นการเก็บรวบรวมข้อมูลในการจัดทำวิทยานิพนธ์ ของนักศึกษาในขั้นต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อขอโปรดพิจารณาให้ความอนุเคราะห์ และขอขอบพระคุณเป็นอย่างสูงมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(อาจารย์ ดร.เชาวฤทธิ์ จันจิ้น)

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

มหาวิทยาลัยราชภัฏอุตรดิตถ์

บัณฑิตวิทยาลัย

โทร. ๐ ๕๕๔๑ ๖๖๐๑-๓๑ ต่อ ๑๖๔๔

นายพงศ์เทพ กันยะมี ๐ ๙๑๘๓ ๙๒๑๘ ๖

ที่ อว ๐๖๑๔.๑๐/ว๐๕๔

บัณฑิตวิทยาลัย
มหาวิทยาลัยราชภัฏอุตรดิตถ์
อ.เมือง จ.อุตรดิตถ์ ๕๓๐๐๐

๓๑ มกราคม ๒๕๖๔

เรื่อง ขอบความอนุเคราะห์เก็บรวบรวมข้อมูลวิจัยเพื่อการจัดทำวิทยานิพนธ์
เรียน ผู้อำนวยการโรงเรียนบ้านห้วยไคร้

สิ่งที่ส่งมาด้วย คิวอาร์โค้ด หรือลิงค์แบบสอบถามเพื่อการวิจัยออนไลน์ จำนวน ๑ ฉบับ

ด้วย นายพงศ์เทพ กันยะมี นักศึกษาหลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชา
การบริหารการศึกษา กำลังดำเนินการวิจัยเพื่อเสนอเป็นวิทยานิพนธ์ เรื่อง “ปัจจัยที่ส่งผลต่อ
ความสำเร็จของการบริหารจัดการระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียนขยายโอกาส
ทางการศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่ การศึกษาประถมศึกษาอุตรดิตถ์ เขต ๒” ซึ่งมี
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.วชิ ปัญญาใส เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลักในการควบคุม
การจัดทำวิทยานิพนธ์

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏอุตรดิตถ์ โคร้ขอความอนุเคราะห์จากท่าน
ประสานให้ครูฝ่ายวิชาการ จำนวน ๑ คน ครูแนะแนวหรือครูที่รับผิดชอบระบบการดูแลช่วยเหลือ
นักเรียน จำนวน ๑ คน และครูที่ปรึกษาชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น จำนวน ๒ คน ในสังกัดของท่านตอบ
ข้อมูลแบบสอบถามออนไลน์ตามคิวอาร์โค้ด หรือลิงค์ ที่แนบมาพร้อมหนังสือนี้ ทั้งนี้เพื่อเป็นการเก็บ
รวบรวมข้อมูลในการจัดทำวิทยานิพนธ์ ของนักศึกษาในชั้นต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อขอโปรดพิจารณาให้ความอนุเคราะห์ และขอขอบพระคุณเป็นอย่างสูง
มา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(อาจารย์ ดร.เชาวฤทธิ์ จันจิ้น)

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

มหาวิทยาลัยราชภัฏอุตรดิตถ์

บัณฑิตวิทยาลัย

โทร. ๐ ๕๕๔๑ ๖๖๐๑-๓๑ ต่อ ๑๖๔๔

นายพงศ์เทพ กันยะมี ๐ ๙๑๘๓ ๙๒๑๘ ๖

ที่ อว ๐๖๓๔.๑๐/ว๐๕๙

บัณฑิตวิทยาลัย
มหาวิทยาลัยราชภัฏอุตรดิตถ์
อ.เมือง จ.อุตรดิตถ์ ๕๓๐๐๐

๓๑ มกราคม ๒๕๖๔

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์เก็บรวบรวมข้อมูลวิจัยเพื่อการจัดทำวิทยานิพนธ์
เรียน ผู้อำนวยการโรงเรียนบ้านปากปาด

สิ่งที่ส่งมาด้วย คิวอาร์โค้ด หรือลิงค์แบบสอบถามเพื่อการวิจัยออนไลน์ จำนวน ๑ ฉบับ

ด้วย นายพงศ์เทพ กัญยะมี นักศึกษาหลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา กำลังดำเนินการวิจัยเพื่อเสนอเป็นวิทยานิพนธ์ เรื่อง “ปัจจัยที่ส่งผลต่อความสำเร็จของการบริหารจัดการระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอุตรดิตถ์ เขต ๒” ซึ่งมี ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.วชิ ปัญญาใส เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลักในการควบคุมการจัดทำวิทยานิพนธ์

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏอุตรดิตถ์ ไคร่ขอความอนุเคราะห์จากท่านประสานให้ครูฝ่ายวิชาการ จำนวน ๑ คน ครูแนะแนวหรือครูที่รับผิดชอบระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน จำนวน ๑ คน และครูที่ปรึกษาชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น จำนวน ๖ คน ในสังกัดของท่านตอบข้อมูลแบบสอบถามออนไลน์ตามคิวอาร์โค้ด หรือลิงค์ ที่แนบมาพร้อมหนังสือนี้ ทั้งนี้เพื่อเป็นการเก็บรวบรวมข้อมูลในการจัดทำวิทยานิพนธ์ ของนักศึกษาในชั้นต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อขอโปรดพิจารณาให้ความอนุเคราะห์ และขอขอบพระคุณเป็นอย่างสูง
มา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(อาจารย์ ดร.เชาวฤทธิ์ จันจิ้น)
คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย
มหาวิทยาลัยราชภัฏอุตรดิตถ์

บัณฑิตวิทยาลัย

โทร. ๐ ๕๕๔๑ ๖๖๐๓-๓๓ ต่อ ๑๖๔๙

นายพงศ์เทพ กัญยะมี ๐ ๙๑๘๓ ๙๒๑๘ ๖

ที่ อว ๐๖๑๔.๑๐/ว๐๕๔

บัณฑิตวิทยาลัย
มหาวิทยาลัยราชภัฏอุดรดิตต์
อ.เมือง จ.อุดรดิตต์ ๕๓๐๐๐

๓๑ มกราคม ๒๕๖๔

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์เก็บรวบรวมข้อมูลวิจัยเพื่อการจัดทำวิทยานิพนธ์
เรียน ผู้อำนวยการโรงเรียนบ้านห้วยสูง

สิ่งที่ส่งมาด้วย คิวอาร์โค้ด หรือลิงค์แบบสอบถามเพื่อการวิจัยออนไลน์ จำนวน ๓ ฉบับ

ด้วย นายพงศ์เทพ กันยะมี นักศึกษาหลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชา
การบริหารการศึกษา กำลังดำเนินการวิจัยเพื่อเสนอเป็นวิทยานิพนธ์ เรื่อง “ปัจจัยที่ส่งผลต่อ
ความสำเร็จของการบริหารจัดการระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียนขยายโอกาส
ทางการศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอุดรดิตต์ เขต ๒” ซึ่งมี
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.วชิ ปัญญาใส เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลักในการควบคุม
การจัดทำวิทยานิพนธ์

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏอุดรดิตต์ ไคร่ขอความอนุเคราะห์จากท่าน
ประสานให้ครูฝ่ายวิชาการ จำนวน ๑ คน ครูแนะแนวหรือครูที่รับผิดชอบระบบการดูแลช่วยเหลือ
นักเรียน จำนวน ๑ คน และครูที่ปรึกษาชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น จำนวน ๖ คน ในสังกัดของท่านตอบ
ข้อมูลแบบสอบถามออนไลน์ตามคิวอาร์โค้ด หรือลิงค์ ที่แนบมาพร้อมหนังสือนี้ ทั้งนี้เพื่อเป็นการเก็บ
รวบรวมข้อมูลในการจัดทำวิทยานิพนธ์ ของนักศึกษาในชั้นต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อขอโปรดพิจารณาให้ความอนุเคราะห์ และขอขอบพระคุณเป็นอย่างสูง
มา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(อาจารย์ ดร.เชาวฤทธิ์ จันจัน)

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

มหาวิทยาลัยราชภัฏอุดรดิตต์

บัณฑิตวิทยาลัย

โทร. ๐ ๕๕๔๑ ๖๖๐๑-๓๑ ต่อ ๑๖๔๔

นายพงศ์เทพ กันยะมี ๐ ๙๑๘๓ ๙๒๑๘ ๖

ที่ อว ๐๖๑๔.๑๐/ว๐๕๙

บัณฑิตวิทยาลัย
มหาวิทยาลัยราชภัฏอุตรดิตถ์
อ.เมือง จ.อุตรดิตถ์ ๕๓๐๐๐

๓๑ มกราคม ๒๕๖๔

เรื่อง ขออนุญาตขอความเห็นชอบรวบรวมข้อมูลวิจัยเพื่อการจัดทำวิทยานิพนธ์

เรียน ผู้อำนวยการโรงเรียนบ้านนาโพธิ์

สิ่งที่ส่งมาด้วย คิวอาร์โค้ด หรือลิงค์แบบสอบถามเพื่อการวิจัยออนไลน์ จำนวน ๑ ฉบับ

ด้วย นายพงศ์เทพ กันยะมี นักศึกษาหลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา กำลังดำเนินการวิจัยเพื่อเสนอเป็นวิทยานิพนธ์ เรื่อง “ปัจจัยที่ส่งผลต่อความสำเร็จของการบริหารจัดการระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอุตรดิตถ์ เขต ๒” ซึ่งมีผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.วชิ ปัญญาใส เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลักในการควบคุมการจัดทำวิทยานิพนธ์

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏอุตรดิตถ์ ใคร่ขอความอนุเคราะห์จากท่านประสานให้ครูฝ่ายวิชาการ จำนวน ๑ คน ครูแนะแนวหรือครูที่รับผิดชอบระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน จำนวน ๑ คน และครูที่ปรึกษาชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น จำนวน ๒ คน ในสังกัดของท่านตอบข้อมูลแบบสอบถามออนไลน์ตามคิวอาร์โค้ด หรือลิงค์ ที่แนบมาพร้อมหนังสือนี้ ทั้งนี้เพื่อเป็นการเก็บรวบรวมข้อมูลในการจัดทำวิทยานิพนธ์ ของนักศึกษาในชั้นต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อขอโปรดพิจารณาให้ความอนุเคราะห์ และขอขอบพระคุณเป็นอย่างสูงมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(อาจารย์ ดร.เชาวฤทธิ์ จันจิ้น)

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย
มหาวิทยาลัยราชภัฏอุตรดิตถ์

บัณฑิตวิทยาลัย

โทร. ๐ ๕๕๔๑ ๖๖๐๑-๓๑ ต่อ ๑๖๔๙

นายพงศ์เทพ กันยะมี ๐ ๙๑๘๓ ๙๒๑๘ ๖

ที่ อว ๐๖๑๔.๑๐/ว๐๕๙

บัณฑิตวิทยาลัย
มหาวิทยาลัยราชภัฏอุดรดิตถ์
อ.เมือง จ.อุดรดิตถ์ ๕๓๐๐๐

๓๑ มกราคม ๒๕๖๔

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์เก็บรวบรวมข้อมูลวิจัยเพื่อการจัดทำวิทยานิพนธ์
เรียน ผู้อำนวยการโรงเรียนบ้านบ่อเปี้ย

สิ่งที่ส่งมาด้วย คิวอาร์โค้ด หรือลิงค์แบบสอบถามเพื่อการวิจัยออนไลน์ จำนวน ๑ ฉบับ

ด้วย นายพงศ์เทพ กันยะมี นักศึกษาหลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชา
การบริหารการศึกษา กำลังดำเนินการวิจัยเพื่อเสนอเป็นวิทยานิพนธ์ เรื่อง “ปัจจัยที่ส่งผลต่อ
ความสำเร็จของการบริหารจัดการระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียนขยายโอกาส
ทางการศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอุดรดิตถ์ เขต ๒” ซึ่งมี
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.วจี ปัญญาใส เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลักในการควบคุม
การจัดทำวิทยานิพนธ์

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏอุดรดิตถ์ ไคร้ขอความอนุเคราะห์จากท่าน
ประสานให้ครูฝ่ายวิชาการ จำนวน ๑ คน ครูแนะแนวหรือครูที่รับผิดชอบระบบการดูแลช่วยเหลือ
นักเรียน จำนวน ๑ คน และครูที่ปรึกษาชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น จำนวน ๖ คน ในสังกัดของท่านตอบ
ข้อมูลแบบสอบถามออนไลน์ตามคิวอาร์โค้ด หรือลิงค์ ที่แนบมาพร้อมหนังสือนี้ ทั้งนี้เพื่อเป็นการเก็บ
รวบรวมข้อมูลในการจัดทำวิทยานิพนธ์ ของนักศึกษาในขั้นต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อขอโปรดพิจารณาให้ความอนุเคราะห์ และขอขอบพระคุณเป็นอย่างสูง
มา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(อาจารย์ ดร.เชาวฤทธิ์ จันจัน)

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

มหาวิทยาลัยราชภัฏอุดรดิตถ์

บัณฑิตวิทยาลัย

โทร. ๐ ๕๕๔๑ ๖๖๐๑-๓๑ ต่อ ๑๖๔๙

นายพงศ์เทพ กันยะมี ๐ ๙๑๘๓ ๙๒๑๘ ๖

ที่ อว ๐๖๑๔.๑๐/ว๐๕๔

บัณฑิตวิทยาลัย
มหาวิทยาลัยราชภัฏอุตรดิตถ์
อ.เมือง จ.อุตรดิตถ์ ๕๓๐๐๐

๓๑ มกราคม ๒๕๖๔

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์เก็บรวบรวมข้อมูลวิจัยเพื่อการจัดทำวิทยานิพนธ์

เรียน ผู้อำนวยการโรงเรียนบ้านห้วยยาง

สิ่งที่ส่งมาด้วย คิวอาร์โค้ด หรือลิงค์แบบสอบถามเพื่อการวิจัยออนไลน์ จำนวน ๑ ฉบับ

ด้วย นายพงศ์เทพ กันยะมี นักศึกษาหลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา กำลังดำเนินการวิจัยเพื่อเสนอเป็นวิทยานิพนธ์ เรื่อง “ปัจจัยที่ส่งผลต่อความสำเร็จของการบริหารจัดการระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอุตรดิตถ์ เขต ๒” ซึ่งมี ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.วชิ ปัญญาใส เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลักในการควบคุมการจัดทำวิทยานิพนธ์

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏอุตรดิตถ์ ไคร่ขอความอนุเคราะห์จากท่าน ประสานให้ครูฝ่ายวิชาการ จำนวน ๑ คน ครูแนะแนวหรือครูที่รับผิดชอบระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน จำนวน ๑ คน และครูที่ปรึกษาชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น จำนวน ๒ คน ในสังกัดของท่านตอบข้อมูลแบบสอบถามออนไลน์ตามคิวอาร์โค้ด หรือลิงค์ ที่แนบมาพร้อมหนังสือนี้ ทั้งนี้เพื่อเป็นการเก็บรวบรวมข้อมูลในการจัดทำวิทยานิพนธ์ ของนักศึกษาในชั้นต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อขอโปรดพิจารณาให้ความอนุเคราะห์ และขอขอบพระคุณเป็นอย่างสูง มา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(อาจารย์ ดร.เชาวฤทธิ์ จันจัน)

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย
มหาวิทยาลัยราชภัฏอุตรดิตถ์

บัณฑิตวิทยาลัย

โทร. ๐ ๕๕๔๑ ๖๖๐๓-๓๑ ต่อ ๑๖๔๔

นายพงศ์เทพ กันยะมี ๐ ๙๑๘๓ ๙๒๑๘ ๖

ที่ อว ๐๖๑๔.๑๐/ว๐๕๙

บัณฑิตวิทยาลัย
มหาวิทยาลัยราชภัฏอุตรดิตถ์
อ.เมือง จ.อุตรดิตถ์ ๕๓๐๐๐

๓๑ มกราคม ๒๕๖๔

เรื่อง ขอบความอนุเคราะห์เก็บรวบรวมข้อมูลวิจัยเพื่อการจัดทำวิทยานิพนธ์
เรียน ผู้อำนวยการโรงเรียนบ้านห้วยลึก

สิ่งที่ส่งมาด้วย คิวอาร์โค้ด หรือลิงค์แบบสอบถามเพื่อการวิจัยออนไลน์ จำนวน ๑ ฉบับ

ด้วย นายพงศ์เทพ กันยะมี นักศึกษาหลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา กำลังดำเนินการวิจัยเพื่อเสนอเป็นวิทยานิพนธ์ เรื่อง “ปัจจัยที่ส่งผลต่อความสำเร็จของการบริหารจัดการระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอุตรดิตถ์ เขต ๒” ซึ่งมี ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.วชิ ปัญญาใส เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลักในการควบคุมการจัดทำวิทยานิพนธ์

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏอุตรดิตถ์ โค้รขอความอนุเคราะห์จากท่าน ประสานให้ครูฝ่ายวิชาการ จำนวน ๑ คน ครูแนะแนวหรือครูที่รับผิดชอบระบบการดูแลช่วยเหลือ นักเรียน จำนวน ๑ คน และครูที่ปรึกษาชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น จำนวน ๖ คน ในสังกัดของท่านตอบ ข้อมูลแบบสอบถามออนไลน์ตามคิวอาร์โค้ด หรือลิงค์ ที่แนบมาพร้อมหนังสือนี้ ทั้งนี้เพื่อเป็นการเก็บรวบรวมข้อมูลในการจัดทำวิทยานิพนธ์ ของนักศึกษาในชั้นต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อขอโปรดพิจารณาให้ความอนุเคราะห์ และขอขอบพระคุณเป็นอย่างสูง
มา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(อาจารย์ ดร.เชาวฤทธิ์ จันจัน)
คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย
มหาวิทยาลัยราชภัฏอุตรดิตถ์

บัณฑิตวิทยาลัย

โทร. ๐ ๕๕๔๑ ๖๖๐๑-๓๑ ต่อ ๑๖๔๙

นายพงศ์เทพ กันยะมี ๐ ๙๑๘๓ ๙๒๑๘ ๖

Journal of Roi Kaensarn Acadami

ศูนย์พัฒนาการเรียนรู้อิสัยใหม่

บก.พัฒนาการเรียนรู้อิสัยใหม่ 141 หมู่ 6 ตำบลบ้านชัย อำเภอบ้านดุง จังหวัดอุดรธานี 41190

โทร. 094-7095636 ID Line. teekapko

20 มิถุนายน 2564

เรื่อง ตอรับการตีพิมพ์บทความ Journal of Roi Kaensarn Acadami

เรียน พงศ์เทพ กันยะมี, วจี ปัญญาใส และ สมิตรา โจนนิตติ

ตามที่ท่านได้ส่งบทความเรื่อง “ปัจจัยที่ส่งผลต่อความสำเร็จของการบริหารจัดการระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอุดรดิตต์ เขต 2” เพื่อลงตีพิมพ์บทความใน Journal of Roi Kaensarn Acadami ซึ่งอยู่ในฐานข้อมูล TCI กลุ่ม 2 กองบรรณาธิการได้เสนอบทความต่อคณะกรรมการผู้เชี่ยวชาญ (Peer Review) พิจารณาตรวจแก้ไขเพื่อความสมบูรณ์ก่อนตีพิมพ์นั้น

ในการนี้ กองบรรณาธิการขอแจ้งให้ท่านทราบว่า บทความของท่านได้ผ่านการพิจารณาจากคณะกรรมการผู้เชี่ยวชาญ (Peer Review) เป็นที่เรียบร้อยแล้ว และจะตีพิมพ์ใน Journal of Roi Kaensarn Acadami ปีที่ 6 ฉบับที่ 8 ประจำเดือนสิงหาคม พ.ศ. 2564

จึงเรียนมาเพื่อทราบ

เรียนมาด้วยความนับถือ

(ดร.ธีรดิษฐ์ กัปโก)

บรรณาธิการ Journal of Roi Kaensarn Acadami

ภาคผนวก ค
แบบสอบถามเพื่อการวิจัย

แบบสอบถามเพื่อการวิจัย
เรื่อง ปัจจัยที่ส่งผลต่อความสำเร็จของการบริหารจัดการ
ระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา
สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอุตรดิตถ์ เขต 2

คำชี้แจง

1. แบบสอบถามฉบับนี้ อยู่ในขั้นตอนการศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อความสำเร็จของการบริหารจัดการระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอุตรดิตถ์ เขต 2 โดยใช้ในการสอบถามครูฝ่ายวิชาการ ครูแนะแนวหรือครูที่รับผิดชอบเกี่ยวกับระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนและครูที่ปรึกษาชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น โรงเรียนละ 8 คน จำนวน 23 โรงเรียน รวมทั้งสิ้น 184 คน

2. แบบสอบถามฉบับนี้ แบ่งออกเป็น 4 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

ตอนที่ 2 ระดับปัจจัยของการบริหารจัดการระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน

ตอนที่ 3 ระดับความสำเร็จของการบริหารจัดการระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน

ตอนที่ 4 ข้อเสนอแนะเพิ่มเติม

3. การวิจัยในครั้งนี้ ผู้วิจัยต้องเน้นการเก็บรวบรวมข้อมูลด้วยตนเอง

ขอขอบพระคุณอย่างสูงในความอนุเคราะห์ของท่าน

นายพงศ์เทพ กัญยะมี

นักศึกษานิเทศศาสตร์ สาขาการบริหารการศึกษา

มหาวิทยาลัยราชภัฏอุตรดิตถ์

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม**คำชี้แจง** โปรดทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่อง หน้าข้อความตามสถานภาพที่เป็นจริง

1. ตำแหน่ง

- ครูฝ่ายวิชาการ
 ครูแนะแนวหรือครูที่รับผิดชอบเกี่ยวกับระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน
 ครูที่ปรึกษา

2. เพศ

- ชาย
 หญิง

3. อายุ

- 20 – 30 ปี
 30 – 40 ปี
 40 – 50 ปี
 50 ปีขึ้นไป

4. ประสบการณ์ในการทำงาน

- น้อยกว่า 5 ปี
 5 – 10 ปี
 10 – 20 ปี
 20 ปีขึ้นไป

5. วุฒิการศึกษา

- ปริญญาเอก
 ปริญญาโท
 ปริญญาตรี

ตอนที่ 2 ระดับปัจจัยที่ส่งผลต่อความสำเร็จของการบริหารจัดการระบบการดูแลช่วยเหลือ นักเรียน

ขอให้ท่านพิจารณาว่าข้อความเกี่ยวกับปัจจัยที่ส่งผลต่อความสำเร็จของการบริหารจัดการระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอุดรธานี เขต 2 อยู่ในระดับใด โดยเมื่อท่านได้พิจารณาแล้วโปรดเขียนเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องระดับความคิดเห็นของท่าน ซึ่งในแต่ละช่องมีความหมาย ดังนี้

- 5 หมายถึง ส่งผลต่อความสำเร็จของการบริหารจัดการระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนมากที่สุด
- 4 หมายถึง ส่งผลต่อความสำเร็จของการบริหารจัดการระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนมาก
- 3 หมายถึง ส่งผลต่อความสำเร็จของการบริหารจัดการระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนปานกลาง
- 2 หมายถึง ส่งผลต่อความสำเร็จของการบริหารจัดการระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนน้อย
- 1 หมายถึง ส่งผลต่อความสำเร็จของการบริหารจัดการระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนน้อยที่สุด

ข้อ ที่	ปัจจัยที่ส่งผลต่อความสำเร็จของการบริหารจัดการ ระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน	ระดับความคิดเห็น				
		5	4	3	2	1
ด้านผู้บริหารสถานศึกษา						
1	ผู้บริหารสถานศึกษามีการประชุมวางแผน มอบหมายงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนให้กับผู้ที่เกี่ยวข้อง					
2	ผู้บริหารสถานศึกษามีการกำกับติดตาม การจัดทำระเบียบสะสมนักเรียนเป็นรายบุคคล					
3	ผู้บริหารสถานศึกษาจัดประชุมครูเพื่อร่วมกันกำหนดเกณฑ์จัดกลุ่มนักเรียน					
4	ผู้บริหารสถานศึกษาจัดประชุมครูเกี่ยวกับกิจกรรม/โครงการที่ส่งเสริมนักเรียน					
5	ผู้บริหารสถานศึกษาจัดให้มีการประชุมผู้ปกครองนักเรียน อย่างน้อยภาคเรียนละ 1 ครั้ง					
6	ผู้บริหารสถานศึกษาจัดประชุมวางแผนการป้องกันและแก้ไขปัญหานักเรียนอย่างสม่ำเสมอ					
7	ผู้บริหารเห็นความสำคัญในการส่งต่อนักเรียนที่มีปัญหา					
ด้านครูที่ปรึกษา						
8	ครูที่ปรึกษามีการบันทึกการตรวจสุขภาพและทำระเบียบสุขภาพรายบุคคล					
9	ครูที่ปรึกษาจัดกิจกรรมโฮมรูม โดยยึดตามความต้องการของนักเรียน					

ข้อ ที่	ปัจจัยที่ส่งผลต่อความสำเร็จของการบริหารจัดการ ระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน	ระดับความคิดเห็น				
		5	4	3	2	1
10	ครูที่ปรึกษาบันทึกผลแบบประเมินพฤติกรรมเด็ก (SDQ) และแบบประเมิน ความฉลาดทางอารมณ์ (EQ) และเอกสารอื่นๆที่เกี่ยวข้อง					
11	ครูที่ปรึกษาใช้ระเบียบสะสมเป็นแหล่งข้อมูลในการคัดกรองนักเรียน					
12	ครูที่ปรึกษาใช้แบบสัมภาษณ์ผู้ปกครองและเยี่ยมบ้านนักเรียน					
13	ครูที่ปรึกษาบันทึกผลการเรียนของนักเรียนเป็นรายบุคคล					
14	ครูที่ปรึกษาเก็บข้อมูลของนักเรียนไว้เป็นความลับ					
15	ครูที่ปรึกษาส่งต่อนักเรียนให้กับครูแนะแนวในโรงเรียนเพื่อการให้ความ ช่วยเหลือ					
16	ครูที่ปรึกษาจัดกิจกรรมที่หลากหลาย ที่ส่งผลต่อผู้เรียน เช่น ด้านวิชาการ กีฬา ดนตรี ศิลปะ เป็นต้น					
17	ครูที่ปรึกษามีการจัดกิจกรรมซ่อมเสริมและกิจกรรมเสริมหลักสูตร					
18	ครูที่ปรึกษามีการรายงานผลการจัดโครงการ/กิจกรรมที่ส่งเสริมและพัฒนา ศักยภาพของนักเรียน					
ด้านครูแนะแนว						
19	ครูแนะแนวมีการจัดให้คำปรึกษาเบื้องต้นเพื่อให้การช่วยเหลือนักเรียน					
20	ครูแนะแนวบันทึกการช่วยเหลือนักเรียน แก้ไขปัญหาและติดตามผลนักเรียน					
21	ครูแนะแนวเก็บข้อมูลนักเรียนที่ต้องช่วยเหลือแก้ไข เป็นความลับไม่เปิดเผย					
22	ครูแนะแนวจัดโครงการ/กิจกรรมที่ส่งเสริมให้นักเรียนรู้จักตนเอง เกิดความ ภาคภูมิใจในตนเอง					
23	ครูแนะแนวดำเนินการส่งต่อหน่วยงานภายนอกอย่างเป็นระบบและมี ประสิทธิภาพ					
ด้านการประสานงาน						
24	บุคลากรในโรงเรียนประชุมกำหนดเกณฑ์การแบ่งกลุ่มนักเรียนให้มีมาตรฐาน และเป็นที่ยอมรับของครูทุกคน					
25	ครูที่ปรึกษาประสานงานกับผู้ปกครองนักเรียนในกรณีที่นักเรียนจัดอยู่ในกลุ่ม เสี่ยง/กลุ่มมีปัญหา					

ข้อ ที่	ปัจจัยที่ส่งผลต่อความสำเร็จของการบริหารจัดการ ระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน	ระดับความคิดเห็น				
		5	4	3	2	1
26	ครูแนะแนวประสานงานกับหน่วยงานภายนอกที่มีความเชี่ยวชาญด้านต่างๆ เพื่อส่งต่อเด็กที่มีปัญหา					
27	ครูที่ปรึกษาติดตามนักเรียนที่ส่งต่อทั้งภายในและภายนอกและรายงานให้ ผู้ปกครองทราบ					
28	โรงเรียนได้รับความร่วมมือในการช่วยเหลือจากนักเรียน คณะครู ผู้ปกครอง และหน่วยงานภายนอกที่เกี่ยวข้อง					
ด้านการฝึกอบรม						
29	ครูที่ปรึกษา/ครูแนะแนวได้รับการอบรมเกี่ยวกับการใช้แบบประเมินพฤติกรรม เด็ก (SDQ) และแบบประเมินความฉลาดทางอารมณ์ (EQ) และเอกสารอื่นๆที่ เกี่ยวข้องกับระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน					
30	โรงเรียนส่งครูที่ปรึกษา/ครูแนะแนวไปอบรมความรู้ที่เกี่ยวกับการให้คำปรึกษา กิจกรรมแนะแนว และระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนอย่างสม่ำเสมอ					
31	โรงเรียนส่งครูที่ปรึกษา/ครูแนะแนวไปอบรมเกี่ยวกับการจัดกิจกรรมที่ส่งเสริม และพัฒนาศักยภาพของนักเรียนเป็นประจำ					

ตอนที่ 3 ความคิดเห็นเกี่ยวกับความสำเร็จของการบริหารจัดการระบบการดูแล ช่วยเหลือนักเรียน

ขอให้ท่านพิจารณาว่าข้อความถามเกี่ยวกับความสำเร็จของการบริหารจัดการระบบการดูแล
ช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา
ประถมศึกษาอุดรธานี เขต 2 อยู่ในระดับใด โดยเมื่อท่านได้พิจารณาแล้วโปรดเขียนเครื่องหมาย ✓
ลงในช่องระดับความคิดเห็นของท่าน ซึ่งในแต่ละช่องมีความหมาย ดังนี้

- 5 หมายถึง ความสำเร็จของการบริหารจัดการระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนมากที่สุด
- 4 หมายถึง ความสำเร็จของการบริหารจัดการระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนมาก
- 3 หมายถึง ความสำเร็จของการบริหารจัดการระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนปานกลาง
- 2 หมายถึง ความสำเร็จของการบริหารจัดการระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนน้อย
- 1 หมายถึง ความสำเร็จของการบริหารจัดการระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนน้อยที่สุด

ข้อ ที่	ความสำเร็จของการบริหารจัดการระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน	ระดับความคิดเห็น				
		5	4	3	2	1
1	โรงเรียนมีระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนที่สอดคล้องกับความต้องการของนักเรียน					
2	ครูมีการกำกับติดตามนักเรียน ทำให้นักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนที่ดีขึ้น					
3	โรงเรียนนำผลการเยี่ยมบ้านนักเรียน มาวางแผนเพื่อพัฒนาผู้เรียนอย่างต่อเนื่อง					
4	นักเรียนได้รับการป้องกันและแก้ไขปัญห ส่งผลให้นักเรียนมีภูมิคุ้มกันที่ดีและสามารถแก้ไขปัญหาได้อย่างมีประสิทธิภาพ					
5	นักเรียนได้รับการพัฒนาและส่งเสริมคุณภาพชีวิต ทำให้นักเรียนมีคุณภาพชีวิตที่ดีและมีทักษะการดำรงชีวิต					
6	นักเรียนได้รับการดูแลช่วยเหลืออย่างทั่วถึงและตรงตามสภาพปัญหา					
7	โรงเรียนนำข้อมูลจากการรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคลมาวิเคราะห์เพื่อเป็นประโยชน์ในการคัดกรองนักเรียน ส่งเสริมป้องกันและแก้ไขปัญหา					
8	โรงเรียนคัดกรองนักเรียนเป็นกลุ่มตามเกณฑ์ ส่งผลต่อประโยชน์ในการช่วยเหลือนักเรียนและแก้ไขปัญหาได้ตรงประเด็น					
9	โรงเรียนจัดประชุมผู้ปกครอง ทำให้ครูที่ปรึกษา ผู้ปกครองและนักเรียน มีปฏิสัมพันธ์ที่ดีต่อกันและร่วมกันช่วยเหลือนักเรียน					
10	โรงเรียนมีการส่งต่อนักเรียนอย่างเป็นระบบ ทำให้นักเรียนได้รับการช่วยเหลืออย่างถูกต้องและรวดเร็ว					
11	โรงเรียนส่งครูที่ปรึกษา/ครูแนะแนว เข้ารับการอบรมเกี่ยวกับระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน ทำให้การดำเนินงานเป็นระบบและมีคุณภาพ					
12	โรงเรียนมีการวางแผนการดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนอย่างต่อเนื่อง ทำให้ปัญหาของนักเรียนลดลง					
13	โรงเรียนมีระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนที่มีประสิทธิภาพ ทำให้ผู้เรียนมีคุณลักษณะอันพึงประสงค์					

ตอนที่ 4 ข้อเสนอแนะเพิ่มเติม

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

ขอขอบพระคุณทุกท่านที่ให้ความร่วมมือในการตอบแบบสอบถาม

ภาคผนวก ง

ค่าดัชนีสอดคล้องของแบบสอบถาม

ค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC)

ตาราง 14 ค่าดัชนีความสอดคล้องเกี่ยวกับปัจจัยที่ส่งผลต่อความสำเร็จของการบริหารจัดการระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน

ข้อที่	ความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ			รวม	ค่า IOC	แปลผล
	คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3			
1	1	1	1	3	1	ใช้ได้
2	1	1	1	3	1	ใช้ได้
3	1	1	1	3	1	ใช้ได้
4	1	1	1	3	1	ใช้ได้
5	1	1	1	3	1	ใช้ได้
6	1	1	1	3	1	ใช้ได้
7	0	1	1	2	0.7	ใช้ได้
8	1	1	1	3	1	ใช้ได้
9	1	1	1	3	1	ใช้ได้
10	1	1	1	3	1	ใช้ได้
11	1	1	0	2	0.7	ใช้ได้
12	1	1	1	3	1	ใช้ได้
13	1	1	1	3	1	ใช้ได้
14	1	1	1	3	1	ใช้ได้
15	1	1	1	3	1	ใช้ได้
16	1	1	1	3	1	ใช้ได้
17	1	0	1	2	0.7	ใช้ได้
18	1	1	1	3	1	ใช้ได้
19	1	1	1	3	1	ใช้ได้
20	0	1	1	2	0.7	ใช้ได้
21	1	1	1	3	1	ใช้ได้
22	1	1	1	3	1	ใช้ได้
23	1	1	1	3	1	ใช้ได้
24	1	1	1	3	1	ใช้ได้

ตารางที่ 14 ค่าดัชนีความสอดคล้องเกี่ยวกับปัจจัยที่ส่งผลต่อความสำเร็จของการบริหารจัดการระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน (ต่อ)

ข้อที่	ความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ			รวม	ค่าเฉลี่ย	แปลผล
	คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3			
25	1	1	1	3	1	ใช้ได้
26	1	1	1	3	1	ใช้ได้
27	1	1	1	3	1	ใช้ได้
28	1	1	1	3	1	ใช้ได้
29	1	1	1	3	1	ใช้ได้
30	0	1	1	2	0.7	ใช้ได้
31	1	1	1	3	1	ใช้ได้

ตารางที่ 15 ค่าดัชนีความสอดคล้องเกี่ยวกับความสำเร็จของการบริหารจัดการระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน

ข้อที่	ความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ			รวม	ค่า IOC	แปลผล
	คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3			
1	1	1	1	3	1	ใช้ได้
2	1	1	1	3	1	ใช้ได้
3	1	1	1	3	1	ใช้ได้
4	1	1	1	3	1	ใช้ได้
5	1	1	1	3	1	ใช้ได้
6	1	1	1	3	1	ใช้ได้
7	1	1	1	3	1	ใช้ได้
8	1	1	1	3	1	ใช้ได้
9	1	1	1	3	1	ใช้ได้
10	1	1	1	3	1	ใช้ได้
11	1	1	1	3	1	ใช้ได้

ภาคผนวก จ
ค่าสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์

ค่าสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์

ค่าความเชื่อมั่นของเครื่องมือ (Reliability) โดยใช้วิธีหาค่าสัมประสิทธิ์แอลฟา (Alpha Coefficient Method) ตามวิธีของครอนบาค (Cronbach) โดยค่าดัชนีความสอดคล้องที่มีค่าอยู่ระหว่าง 0.80 – 1.00
ค่าความเชื่อมั่นทั้งฉบับ อยู่ที่ 0.927

Case Processing Summary

		N	%
Cases	Valid	30	88.2
	Excluded ^a	4	11.8
	Total	34	100.0

a. Listwise deletion based on all variables in the procedure.

Reliability Statistics

Cronbach's Alpha	N of Items
.927	31

Item-Total Statistics

	Scale Mean if Item Deleted	Scale Variance if Item Deleted	Corrected Item- Total Correlation	Cronbach's Alpha if Item Deleted
x1	133.50	110.121	.498	.925
x2	133.67	108.092	.643	.923
x3	133.70	109.803	.640	.923
x4	133.40	109.834	.585	.924
x5	133.20	112.441	.405	.926
x6	133.60	109.145	.589	.923
x7	133.43	109.220	.587	.923
x8	133.33	111.678	.492	.925
x9	133.30	110.631	.638	.923
x10	133.33	112.437	.434	.925
x11	133.37	111.068	.494	.925
x12	133.03	115.620	.325	.926
x13	133.10	112.852	.583	.924
x14	133.23	113.840	.427	.925
x15	133.20	111.476	.583	.924
x16	133.23	110.875	.563	.924
x17	133.33	111.057	.600	.923
x18	133.40	110.869	.559	.924
x19	133.53	111.706	.472	.925
x20	133.37	112.033	.425	.926
x21	133.27	111.651	.554	.924
x22	133.60	111.697	.451	.925
x23	133.63	111.689	.463	.925
x24	133.40	111.766	.544	.924
x25	133.20	112.303	.586	.924
x26	133.43	111.013	.552	.924
x27	133.37	112.033	.590	.924
x28	133.30	110.976	.608	.923
x29	133.50	112.603	.339	.927
x30	133.43	111.840	.487	.925
x31	133.60	110.041	.527	.924

Statistics

		ตำแหน่ง	เพศ	อายุ
N	Valid	151	151	151
	Missing	0	0	0
Mean		2.63	2.05	2.54
Median		3.00	2.00	3.00
Std. Deviation		.699	.798	.563

ตำแหน่ง

		Frequency	Percent	Valid Percent	Cumulative Percent
Valid	ครูฝ่ายวิชาการ	19	12.6	12.6	12.6
	ครูแนะแนวหรือครูที่รับผิดชอบเกี่ยวกับระบบ	18	11.9	11.9	24.5
	การดูแลช่วยเหลือนักเรียน				
	ครูที่ปรึกษา	114	75.5	75.5	100.0
Total		151	100.0	100.0	

เพศ

		Frequency	Percent	Valid Percent	Cumulative Percent
Valid	ชาย	44	29.1	29.1	29.1
	หญิง	107	70.9	70.9	100.0
	Total	151	100.0	100.0	

อายุ

	Frequency	Percent	Valid Percent	Cumulative Percent
20-30 ปี	35	23.2	23.2	23.2
30-40 ปี	80	53.0	53.0	76.2
Valid 40-50 ปี	29	19.2	19.2	95.4
50 ปีขึ้นไป	7	4.6	4.6	100.0
Total	151	100.0	100.0	

ประสบการณ์ในการทำงาน

	Frequency	Percent	Valid Percent	Cumulative Percent
น้อยกว่า 5 ปี	36	23.8	23.8	23.8
5-10 ปี	79	52.3	52.3	76.2
Valid 10-20 ปี	28	18.5	18.5	94.7
20 ปีขึ้นไป	8	5.3	5.3	100.0
Total	151	100.0	100.0	

วุฒิการศึกษา

	Frequency	Percent	Valid Percent	Cumulative Percent
ปริญญาเอก	5	3.3	3.3	3.3
Valid ปริญญาโท	60	39.7	39.7	43.0
ปริญญาตรี	86	57.0	57.0	100.0
Total	151	100.0	100.0	

Descriptive Statistics

	N	Mean	Std. Deviation
x1	151	4.26	.770
x2	151	4.18	.740
x3	151	4.06	.741
x4	151	4.28	.713
x5	151	4.32	.811
x6	151	4.01	.800
x7	151	4.26	.772
x8	151	4.01	.864
x9	151	4.09	.808
x10	151	4.08	.837
x11	151	4.16	.817
x12	151	4.72	.478
x13	151	4.55	.574
x14	151	4.33	.608
x15	151	4.53	.620
x16	151	4.39	.791
x17	151	3.99	.841
x18	151	4.05	.798
x19	151	4.19	.877
x20	151	4.42	.678
x21	151	4.60	.590
x22	151	4.22	.738
x23	151	3.99	.774
x24	151	4.28	.696
x25	151	4.49	.652
x26	151	4.21	.751
x27	151	4.30	.757
x28	151	4.46	.681
x29	151	4.35	.759
x30	151	4.23	.716
x31	151	4.06	.794
Valid N (listwise)	151		

Descriptive Statistics

	N	Mean	Std. Deviation
y1	151	4.02	.976
y2	151	4.19	.854
y3	151	4.18	.833
y4	151	3.79	.882
y5	151	3.80	.987
y6	151	4.07	.880
y7	151	4.42	.715
y8	151	4.11	.920
y9	151	4.38	.755
y10	151	3.70	.951
y11	151	3.85	.772
y12	151	4.18	.857
y13	151	4.17	.770
Valid N (listwise)	151		

Descriptive Statistics

	Mean	Std. Deviation	N
y	4.12	.553	151
xx1	4.18	.543	151
xx2	4.21	.466	151
xx3	4.28	.518	151
xx4	4.32	.523	151
xx5	4.23	.568	151

Correlations

		y	xx1	xx2	xx3	xx4	xx5
Pearson Correlation	y	1.000	.462	.602	.325	.372	.360
	xx1	.462	1.000	.486	.509	.381	.366
	xx2	.602	.486	1.000	.396	.463	.378
	xx3	.325	.509	.396	1.000	.255	.352
	xx4	.372	.381	.463	.255	1.000	.358
	xx5	.360	.366	.378	.352	.358	1.000
Sig. (1-tailed)	y	.	.000	.000	.000	.000	.000
	xx1	.000	.	.000	.000	.000	.000
	xx2	.000	.000	.	.000	.000	.000
	xx3	.000	.000	.000	.	.001	.000
	xx4	.000	.000	.000	.001	.	.000
	xx5	.000	.000	.000	.000	.000	.
N	y	151	151	151	151	151	151
	xx1	151	151	151	151	151	151
	xx2	151	151	151	151	151	151
	xx3	151	151	151	151	151	151
	xx4	151	151	151	151	151	151
	xx5	151	151	151	151	151	151

Variables Entered/Removed^a

Model	Variables Entered	Variables Removed	Method
1	xx5, xx3, xx4, xx2, xx1 ^b	.	Enter

a. Dependent Variable: y

b. All requested variables entered.

Model Summary

Model	R	R Square	Adjusted R Square	Std. Error of the Estimate	Change Statistics				
					R Square Change	F Change	df1	df2	Sig. F Change
1	.643 ^a	.413	.393	.431	.413	20.416	5	145	.000

a. Predictors: (Constant), xx5, xx3, xx4, xx2, xx1

Model Summary

Model	Change Statistics				
	R Square Change	F Change	df1	df2	Sig. F Change
1	.413 ^a	20.416	5	145	.000

a. Predictors: (Constant), xx5, xx3, xx4, xx2, xx1

ANOVA^a

Model		Sum of Squares	df	Mean Square	F	Sig.
1	Regression	18.944	5	3.789	20.416	.000 ^b
	Residual	26.910	145	.186		
	Total	45.854	150			

a. Dependent Variable: y

b. Predictors: (Constant), xx5, xx3, xx4, xx2, xx1

Coefficients^a

Model		Unstandardized Coefficients		Standardized Coefficients	t	Sig.
		B	Std. Error	Beta		
1	(Constant)	.409	.405		1.011	.314
	xx1	.186	.083	.183	2.256	.026
	xx2	.529	.094	.446	5.599	.000
	xx3	.005	.082	.005	.063	.950
	xx4	.062	.079	.059	.785	.434
	xx5	.099	.071	.102	1.395	.165

a. Dependent Variable: y

ประวัติย่อผู้วิจัย

ประวัติย่อผู้วิจัย

ชื่อ-สกุล	นายพงศ์เทพ กันยะมี
วัน เดือน ปี เกิด	8 กุมภาพันธ์ 2536
สถานที่เกิด	จังหวัดอุดรธานี
วุฒิการศึกษา	ครุศาสตรมหาบัณฑิต การบริหารการศึกษา
ที่อยู่ปัจจุบัน	38 หมู่ 9 ตำบลจันทาม อำเภอเมือง จังหวัดอุดรธานี 53000

